

กลุ่มที่ 2

ผลงานวิจัยเพื่อพัฒนา
การเรียนรู้การสอน

**ผลการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้
บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1**

**EFFECTS LEARNING AND EDUCATIONAL ACHIEVEMENT
IN THE DEVELOPMENT OF TEACHING AND LEARNING USING
ELEARNING IN INFORMATION TECHNOLOGY COURSE FOR STUDENTS
IN MATHAYOMSUKSA 1**

ชาลิสา จิตบุญญาพินิจ

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail:anan.chalisa@gmail.com

ประสงค์ ปราณีตพลกรัง

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail:prasong.pr@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีใช้ในการเรียนการสอนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3) พัฒนาโปรแกรมบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้จากการสุ่มการเลือกตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็น 1 ชั้นเรียน จำนวนทั้งหมด 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยโปรแกรมบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย 5 บทเรียนดังนี้ ความเป็นมา ระบบสื่อสารข้อมูล การโอนถ่ายข้อมูล ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และ การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและสารสนเทศในปัจจุบัน และการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังการเรียนเพื่อดูผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ในการใช้อิเลิร์นนิ่งในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ค่า (83.53/88.4) และผลการผลการวิเคราะห์จากคะแนนที่นักเรียนได้ทำแบบทดสอบในรายวิชา รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.05 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 28.09 แสดงถึงนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีกว่าการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 งานวิจัยนี้ได้ค้นพบว่าการที่มีบทเรียนพร้อมมีตัวอย่างแสดง มีเนื้อหาสนุกนั้นสามารถทำให้นักเรียนสนุกและมีความสุขกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง เข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ ดังนั้น ครูอาจารย์ที่รับผิดชอบควรมีการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้เข้ากับยุคสมัยที่เจริญก้าวหน้า การใช้รูปแบบบทเรียน

ผ่านระบบอีเลิร์นนิ่งนั้นสามารถตอบโจทย์ความต้องการได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพในการเรียนการสอนในปัจจุบันที่มีการใช้เทคโนโลยีก้าวหน้าอีกด้วย

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา, อีเลิร์นนิ่ง, รูปแบบการเรียนการสอน

ABSTRACT

The research was aimed to study the learning outcomes of students in Mathayomsuksa 1, using lessons eLearning courses in information technology to study the achievement of eLearning lessons in information technology course to use in teaching students Mathayomsuksa 1 and to develop the program in information technology course. Samples used in the study were randomly selected from a sample group by cluster sampling from students Mathayomsuksa 1 in some school in Bangkok. Tools used in educational programs include courses in Information Technology. eLearning lesson consists of five lessons is as follows :

Introduction, Communication Systems, Data Transfer, Computer Networking and the Utilization of Currently Technology and Information. In addition, we processed assessment before learning, during learning and after learning for learning achievement. The research result found that the efficiency (E1 / E2) in class has (83.53/88.4) and the analysis of score has found before studying with mean ($\bar{X}$) 14.05 and after studying with mean ($\bar{X}$) 28.09. That means students Mathayomsuksa 1 have achievement learning more than a regular class level of statistically significant at the 0.05. However, this research revealed that there is a lesson with examples illustrating with content fun can make students enjoyed and fun to self-learning and easier understand the class content. Therefore, teachers should be responsible for adapting the development of teaching and learning with up-to-date content. The learning model through eLearning systems that can satisfy needs as the development of effective teaching with the use of current technology advancement as well.

KEYWORDS: Learning Achievement, eLearning, Learning Model

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

ในปัจจุบันเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตได้พัฒนาและเติบโตอย่างรวดเร็วและได้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนการสอน การฝึกอบรม รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ด้วยเทคโนโลยี (ศิริภรณ์ โตอ่อน, 2556) ระบบการเรียนการสอนสมัยใหม่ได้ให้โอกาสให้ผู้เรียนทุกคนสามารถแสวงหาความรู้จากแหล่งอื่นๆ ได้อย่างมากมาย (ภักจิรา รอดพัน, 2553) บทบาทของครูผู้สอนเริ่มเปลี่ยนแปลงกลายเป็นผู้ชี้แนะแนวให้ผู้เรียนไปค้นคว้าหาความรู้ ดังนั้นการส่งเสริมการค้นคว้าให้กับนักเรียน นักศึกษานั้นขึ้นอยู่กับ การนำเอารูปแบบใหม่ๆ ของการเรียน การสอนเข้ามาเปลี่ยนแปลง การจัดการกับองค์ความรู้ที่เกิดขึ้น จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาองค์กรให้ขับเคลื่อนไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจุบันหน่วยงานต่าง ๆ เริ่มเล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องดังกล่าวจึงได้มีการจัดทำโครงการเพื่อบริหารจัดการองค์ความรู้ภายในหน่วยงานของตนเอง และนำไปใช้ในรูปแบบการสอนนักศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ทั้งในรูปแบบการรวบรวมเอกสาร การจัดกิจกรรมหรือแม้กระทั่งการจัดทำระบบจัดการองค์ความรู้ผ่านระบบออนไลน์ในรูปแบบของเว็บไซต์ (ณัฐวิ อุตกฤษฎ์และจิระศักดิ์ น้าประดิษฐ์, 2553) การใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เข้ามาเป็นส่วนเสริมการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็สามารถเรียนได้ การเรียนในลักษณะนี้จึงเป็นอีกตัวช่วยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนเนื้อหาได้ทันและสามารถนำไปใช้กับนักศึกษาที่เรียนภาคสมทบ ทำให้ผู้เรียนมีความสะดวกเรื่องของเวลาและสถานที่ (อัญชลี มั่นคง และ จุฑามาศ กระจำศรี, 2558) ผลจากการศึกษา ดนุภัก เชวศรีกุล (2553) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีโดยใช้บทเรียนออนไลน์ (e-Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลจากการศึกษาพบว่าการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนสามารถทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก ตอบคำถามเสียงดังชัดเจนด้วยความมั่นใจ

อีเลิร์นนิ่งคือ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือ ICT เข้ามามีส่วนร่วมกับการจัดระบบการเรียนการสอน เป็นกระบวนการเรียนรู้ด้วยการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยกระบวนการจัด การเรียนการสอนหรือเป็นบทเรียนออนไลน์โดยผู้เรียนสามารถเข้าถึงและเรียนรู้บทเรียนต่างๆ ได้ด้วยตนเองผ่านอินเทอร์เน็ตซึ่งสามารถเข้าถึงบทเรียนได้ทุกเวลาทุกสถานที่ที่สามารถเชื่อมต่อเข้าสู่เครือข่ายได้ และเกิดความรู้สึกอยากเรียนรู้ในบทเรียนนั้น ๆ (สิรินธร วัชรพิชผลและจกมล จันทรเรือง, 2558) ทั้งนี้กลุ่มสาระเทคโนโลยีถือว่าเป็นอีกกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ซึ่งช่วยให้นักเรียนตั้งใจทำงานมากยิ่งขึ้น ในระดับการศึกษามัธยมเป็นระดับการศึกษาที่อยากรู้อยากเห็นในสิ่งใหม่ ๆ มีการเปิดรับเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาในชีวิต เช่นเดียวกันโรงเรียนต้องมีการนำเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง นวัตกรรมใหม่เข้ามาสู่บทเรียน เข้ามาพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนนั้นสนุกกับการเรียนและเข้าใจในการเรียนยิ่งขึ้นไป

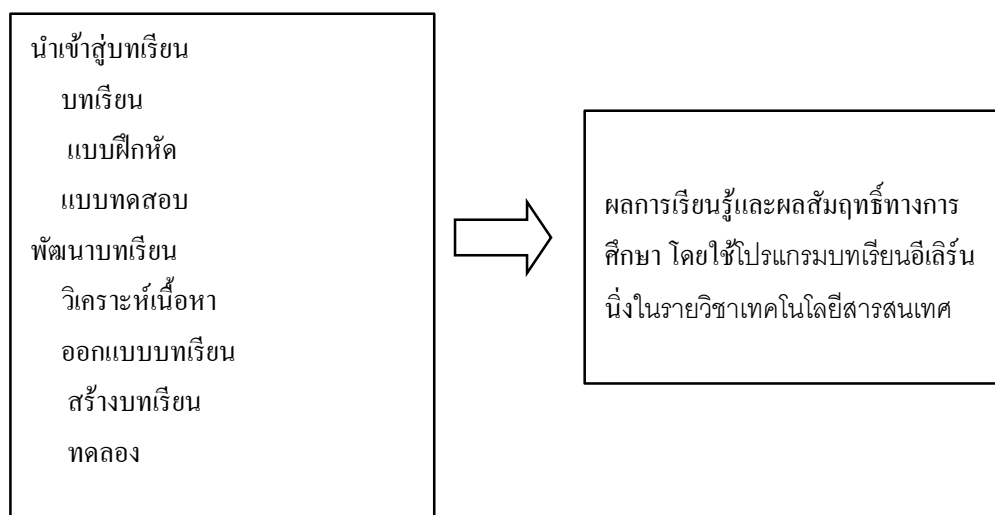
ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สื่อการสอนนั้นมีบทบาทอย่างมากในการเรียนการสอนในปัจจุบันการพัฒนาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนนั้นทำให้มีความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้นไม่ว่าสื่อจะอยู่ในรูปแบบใดก็ตาม ทั้งนี้การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนอีเลิร์นนิ่งในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการพัฒนารูปแบบในการเรียนการสอนในสมัยปัจจุบันตอบโจทย์ความต้องการและความทันสมัยของเทคโนโลยีได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้วิจัยมีแนวความคิดในการนำเอาสื่อการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนอีเลิร์นนิ่งในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เข้ามาใช้ในการพัฒนาบทเรียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยต้องการศึกษา 1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้บทเรียนอีเลิร์นนิ่งในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 2. ผลสัมฤทธิ์ของบทเรียนอีเลิร์นนิ่งในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 3. พัฒนาโปรแกรมบทเรียนอีเลิร์นนิ่งในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้มีการจัดทำและพัฒนบทเรียน ด้วยการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในการเรียนและมีการทดสอบผลสัมฤทธิ์ของการเรียน ตามกรอบแนวคิดในแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 แบบแผนการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาแบบทดลอง (Experimental Research) เป็นการศึกษาทดลองผลการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยใช้โปรแกรมบทเรียน อิเลิร์นนิ่งในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนี้

$$Q_1 \dots\dots\dots X \dots\dots\dots Q_2$$

โดยกำหนดที่

Q_1 หมายถึง การประเมินก่อนการเรียน, X หมายถึง บทเรียน อิเลิร์นนิ่ง, Q_2 หมายถึง การประเมินก่อนการเรียน
ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

4.1.1 ขั้นตอนเตรียมการ ผู้วิจัยทำหน้าที่ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขออนุญาตในการทำการทดลอง และผู้วิจัยนำมาจัดทำแผนการเรียน โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียน การคัดเลือกเนื้อหา การกำหนดกิจกรรมในการเรียนการสอน การเลือกสื่อการสอนและการวัดและประเมินผล จากนั้นจำข้อมูลปรึกษา

ผู้เชี่ยวชาญ สื่อต่าง ๆ ในการจัดทำบทเรียน อิเลิร์นนิ่ง สำหรับนักเรียนและปรับใช้ให้เหมาะสม มีการใช้กราฟิก หรือการใช้ตัวอย่างในการประกอบ เพิ่มเติมภาพประกอบ

4.1.2 ขั้นตอนการทดลอง ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยกำหนด ระยะเวลาในการเรียนการสอน การประเมินผลก่อนและหลังเรียน

4.2 ประชากรและตัวอย่าง

4.2.1 ประชากรในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งใน กรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งหมด 5 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 132 คน

4.2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มการเลือกตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็น 1 ชั้นเรียน จำนวนทั้งหมด 30 คน

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

4.3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ บทเรียน อิเลิร์นนิ่งในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย ความเป็นมา (บทนำ) ระบบสื่อสารข้อมูล การโอนถ่ายข้อมูล ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและสารสนเทศในปัจจุบัน

4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลการเรียนรู้และสัมฤทธิ์ทางการศึกษาวิชารายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ

4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วย บทเรียน อิเลิร์นนิ่งในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการศึกษาค้นคว้าตำราแล้วผู้วิจัยนำมาจัดทำแผนการเรียน โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียน การคัดเลือกเนื้อหา การกำหนดกิจกรรมในการเรียนการสอน การเลือกสื่อในการสอนและการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นทั้งหมด 5 ส่วน คือ ความเป็นมา (บทนำ) ระบบสื่อสารข้อมูล การโอนถ่ายข้อมูล ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและสารสนเทศในปัจจุบัน

4.4.2 แบบประเมินผลเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ผลการเรียนรู้จากแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคนจะถูกส่งเก็บรวบรวมไว้ที่ ฐานข้อมูลทันที เมื่ออาจารย์ผู้สอนตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเสร็จคะแนนก็จะถูกเก็บไว้ที่ฐานข้อมูล

4.4.3 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยมีวิธีการในการดำเนินการดังนี้ คือ ทำการ ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การสร้างเครื่องมือในการวัดผลทางการศึกษา วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ทางการงานและเทคโนโลยี หลังจากนั้นดำเนินการนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพ พร้อมปรับปรุงโดยข้อสอบที่ได้นั้นมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งผลจากการตรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.76 แล้วจึงนำไปหาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแบบทดสอบ

4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบทดสอบและแบบประเมินที่สร้างขึ้นประเมินก่อนและ หลังการเรียนชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ผลการเรียนรู้จากแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนแต่ละ

คนจะถูกส่งเก็บรวบรวมไว้ที่ฐานข้อมูลทันที กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็น 1 ชั้นเรียน จำนวนทั้งหมด 30 คน

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การทดสอบความแตกต่างของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ก่อน ระหว่างการเรียนรู้และหลังเรียนโดยแบบทดสอบในการเรียนและใช้การทดสอบแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว (One Group Pretest – Posttest Design) โดยใช้สถิติแบบ t- test

5. ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศตามเกณฑ์ 80/80

ในการศึกษาวิจัยวิธีการนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองกับของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คนที่เป็นกลุ่มทดลองผู้วิจัยได้นำผลคะแนนจากแบบฝึกหัดที่ทดสอบระหว่างการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้มาวิเคราะห์ผลการเรียนตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 ได้ผลดัง ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงประสิทธิภาพของการเรียนรู้รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ในบทเรียน อีเลิร์นนิ่ง

เรื่อง	แบบฝึกหัดระหว่างเรียน			แบบฝึกหัดหลังการเรียนรู้			ประสิทธิภาพ
	จำนวนข้อ	$\bar{X}$	E_1	จำนวนข้อ	$\bar{X}$	E_2	
ความเป็นมา	10	8.23	82.30	10	8.99	89.9	82.30/89.9
ระบบสื่อสารข้อมูล	10	8.50	85.00	10	9.01	90.1	85.00/90.1
การโอนถ่ายข้อมูล	10	8.33	83.30	10	8.63	86.3	83.30/86.3
ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์	10	8.45	84.50	10	8.99	89.9	84.50/89.9
การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและสารสนเทศในปัจจุบัน	10	8.33	83.30	10	8.58	85.8	83.30/85.8
รวม	50	41.84	83.53	30	44.2	88.4	83.53/88.4

จากผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ในการใช้ อีเลิร์นนิ่งในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ค่า (83.53/88.4) แสดงให้เห็นว่าบทเรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จากตารางเป็นรายบทเรียน พบว่าความเป็นมา (บทนำ) มีค่า (E_1/E_2) ในการใช้ อีเลิร์นนิ่ง เท่ากับ 82.30/89.9 บทเรียนระบบสื่อสารข้อมูล นักเรียนสามารถทำคะแนนได้ดีหลังการเรียนรู้การสอน มีค่า(E_1/E_2) ในการใช้ อีเลิร์นนิ่งเท่ากับ 85.00/90.1 การโอนถ่ายข้อมูลมีค่า (E_1/E_2) ในการใช้อีเลิร์นนิ่ง เท่ากับ 83.30/86.3 ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มีค่า

(E_1/E_2) ในการใช้อิเลิร์นนิ่ง เท่ากับ 84.50/89.9 และ การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและสารสนเทศในปัจจุบันมีค่า (E_1/E_2) ในการใช้อิเลิร์นนิ่ง 83.30/85.8

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยบทเรียน อิเลิร์นนิ่ง ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 2 ตารางแสดงผลการเรียนรู้ของรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ในบทเรียนอิเลิร์นนิ่ง

กลุ่มทดลอง	จำนวน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	SD	t	p
การทดสอบก่อนการเรียน	30	60	14.05	4.26	13.33*	0.00
การทดสอบหลังการเรียน	30	60	28.09	2.30		

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์จากคะแนนที่นักเรียนได้ทำแบบทดสอบในรายวิชา รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.05 และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 28.09 มีค่า t เท่ากับ 13.33 มีค่า p – value เท่ากับ 0.00 นั้นหมายถึงว่านักเรียนมีผลการเรียนที่ดีกว่าการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศตามเกณฑ์ 80/80 ในกลุ่มทดลองระหว่างเรียนและหลังเรียนด้วยอิเลิร์นนิ่ง 83.30/85.8 หลังเรียนดีขึ้น
2. เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียนได้ค่าเฉลี่ยดีขึ้นจาก 14.05 เป็น 28.09

6. อภิปรายผล

ผลการศึกษา วิจัยพบว่าประสิทธิภาพ ในการใช้อิเลิร์นนิ่งในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ค่า (83.53/88.4) แสดงให้เห็นว่าเรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนในเรื่อง บทนำ ระบบสื่อสารข้อมูล การโอนถ่ายข้อมูล ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และการนำประโยชน์ไปใช้ในปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่าในยุคปัจจุบันการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี ของนักเรียนปัจจุบันนี้น่าสนใจ สามารถใช้งานได้เหมาะสมและนำข้อมูลที่ใส่ในโปรแกรมการเรียนการสอน อิเลิร์นนิ่งมาใช้ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ว่าการพัฒนาแบบการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียน อิเลิร์นนิ่ง ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 นั้นทำให้นักเรียนมีผลการเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภักจิรา รอดพัน (2553) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนอิเลิร์นนิ่งที่มีฐานความช่วยเหลือทางการเรียนเรื่องประวัติศาสตร์สุโขทัย หรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งการเรียนการสอนด้วย อิเลิร์นนิ่ง นั้น สามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนและสามารถกลับไปยังบทเรียนเริ่มต้น

เพื่อมีการทบทวนในกรณีที่ไม่ว่างใจ ทำให้นักเรียนมีความสุขและสนุกกับการเรียนรู้ ด้วยตนเอง เข้าใจเนื้อหาที่เรียน มีความรับผิดชอบ ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความเชื่อมั่นกล้าคิด กล้าแสดงออก ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนมากทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริภรณ์ โตอ่อน (2556) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่าย เรื่องระบบสื่อสารข้อมูลสำหรับเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลจากการศึกษาพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์เครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่องระบบสื่อสารข้อมูลสำหรับเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รายวิชาสารสนเทศ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลการประเมินด้านคุณภาพด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีด้านการศึกษาอยู่ในระดับดี 86.44/87.11

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาพบว่า จากคะแนนที่นักเรียนได้ทำแบบทดสอบในรายวิชา รายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.05 และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 28.09 นั้นหมายถึงว่านักเรียนมีผลการเรียนที่ดีกว่าการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ สิริธร วชรพิชผลและจกมล จันทร์เรือง (2558) ที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การใช้งานอินเทอร์เน็ตโดยเทคนิคการเรียนรู้แบบปรับเหมาะกับความสามารถของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบทดสอบปรับเหมาะหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์เท่ากับ 80.42/81.11 ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้มีการเอาใจในการเรียน เมื่อไม่เข้าใจบทเรียนสามารถย้อนกลับไปศึกษาในบทเรียนเดิมได้ก่อนทำการทดสอบ

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

7.1.1 ในการพัฒนาบทเรียนผ่านระบบเครือข่าย อิเลิร์นนิ่ง ผู้ศึกษาต้องมีความรู้ในการเตรียมข้อมูลการออกแบบบทเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับนักเรียนที่สอน รวมไปถึงบริบทของนักเรียนต้องมีการสำรวจถึงความต้องการในการเรียนแบบ อิเลิร์นนิ่ง ศักยภาพของนักเรียนด้วยเป็นต้น

7.1.2 เบื้องต้นในการศึกษาวิจัยในการทดลองเพื่อให้เกิดผลการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป ควรมีการอบรม ครู อาจารย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้โปรแกรมเพื่อช่วยในการแก้ไขปัญหาตอบคำถามในการเรียน

7.1.3 ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย ปรับเปลี่ยนรูปแบบให้สอดคล้องกับปัจจุบันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความอยากรู้อยากเห็นในการเรียนการสอน

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 ใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนา บทเรียนผ่านระบบเครือข่าย อิเลิร์นนิ่งสำหรับโรงเรียนอื่น ๆ

7.2.2 ในการใช้งาน บทเรียนผ่านระบบเครือข่าย อิเลิร์นนิ่ง ต้องใช้เวลาสำหรับนักเรียนนักศึกษาในการเลือกศึกษาตามความถนัดและความต้องการ

7.2.3 บทเรียนผ่านระบบเครือข่าย อิเลิร์นนิ่ง ในบทเรียนและสาขาวิชาอื่นๆเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการเรียนการสอนในปัจจุบันที่มีการใช้เทคโนโลยีก้าวหน้า

8. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณผู้มีพระคุณในการสนับสนุนการศึกษาวิจัยขอบพระคุณครู อาจารย์ ตลอดจนนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

9. เอกสารอ้างอิง

- สุบิน บุระรัช.(2558). ผลของการเรียนรู้และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบเน้น
มโนทัศน์และแบบอิงประสบการณ์ในรายวิชา EDA713 สถิติขั้นสูง สำหรับการบริหาร
การศึกษา. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 10 ประจำปี 2558.
- ณัฐวิ อุดกฤษฎ์และจิระศักดิ์ นำประดิษฐ์. (2553).การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ที่เหมาะสม (KMIT.ORG
Model) สำหรับหน่วยงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัย. การประชุมคอมพิวเตอร์และ
เทคโนโลยีแห่งชาติครั้งที่ 6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อัญชลี มั่นคง และ จุฑามาศ กระจำศรี. (2558). การพัฒนาบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์วิชาคอมพิวเตอร์
กับชีวิต สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุน
การวิจัย (สกว.). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- ดนุภัก เชาว์ศรีกุล. (2553). การพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีโดยใช้บทเรียนออนไลน์ (e-Learning)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. โรงเรียนสมเด็จพระญาณสังวร, จังหวัดยโสธร.
- ภักจิรา รอดพัน. (2553). การพัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่มีฐานความช่วยเหลือทางการเรียนเรื่องประวัติศาสตร์
สุโขทัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริภรณ์ ไทอ่อน. (2556). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่าย เรื่องระบบสื่อสารข้อมูลสำหรับ
เครือข่ายคอมพิวเตอร์ รายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบึง
สามพันวิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์. สารนิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิรินธร วชรพิชผลและจกมล จันทร์เรือง. (2558).การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การใช้งานอินเทอร์เน็ตโดย
เทคนิคการเรียนรู้แบบปรับเหมาะกับความสามารถของนักเรียน. การประชุมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และ
เทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ครั้งที่ 11.

**การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการทางการตลาดของนักศึกษาหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร**

**THE STUDY OF ACHIEVEMENT OF MARKETING MANAGEMENT
SUBJECT MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION PROGRAMME,
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LAD KRABANG,
PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS**

กิตติ แก้วเขียว

**อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร**

E-Mail :kitti_bob@hotmail.com

สุดาพร สาวม่วง

**อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร**

E-Mail :sudaporn_40@yahoo.co.uk

ภิญญาดา แก้วเขียว

**อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร**

E-Mail :Njr_k@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณแบบทดลองมีวัตถุประสงค์ เพื่อ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการจัดการทางการตลาดก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของนักศึกษาหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพรตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ด้านความรู้ของนักศึกษา ในวิชาการจัดการการตลาด รหัส 11607101 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแขนงบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่1 ปีการศึกษา 2557 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจำนวน 31 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนก่อนและหลังเรียนเครื่องมือวิจัยทำการหาคุณภาพความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังการเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นจากระดับอ่อนเป็นระดับดีมาก

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนแบบบูรณาการ วิชาการจัดการทางการตลาด

ABSTRACT

This research is a quantitative research by using the experimental method. The purpose is to study the student pre-test and post-test's knowledge achievement of marketing management subject by integrated teaching method in Marketing Management of Business Administration Programme code 11607101, academic year 2557 of the Institute of Technology Lad Krabang, Prince of Chumphon Campus (KMITL PCC) on student achievement of knowledge. Population used in this study is a graduate student of 31 was used in the research. The measurement was pre- test and post- test of achievement testing. The measurement was tested by the content validity. The descriptive statistics consist of average ,percentage, and the standard deviation. The research finding found that the score of the post- test has been developed from poor level to very good level.

KEYWORDS: the achievement knowledge, the integrated teaching method, the marketing management subject

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

การจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาตามมาตรฐานสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติ 2557 ตามแบบ มคอ.2 ได้กำหนด ให้ ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ 5 ด้าน ซึ่ง ได้แก่ 1) คุณธรรมจริยธรรม 2) ความรู้ 3) ทักษะทางปัญญา 4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ(สจล.วิทยาเขตชุมพร 2557) ดังนั้น ในรายวิชาการจัดการตลาดของหลักสูตรบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร จึงได้จัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังกล่าวและ นำผลการเรียนรู้ มาทำการศึกษาในลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการแสวงหาความรู้อันเป็นความจริงที่เชื่อถือได้ในเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในบริบทของชั้นเรียนโดยอาศัยรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย ไม่ใช่เฉพาะ การบรรยาย (Lecture) แต่ควรใช้รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ พิมพ์พันธุ์ เดชะคุปต์ (2554)

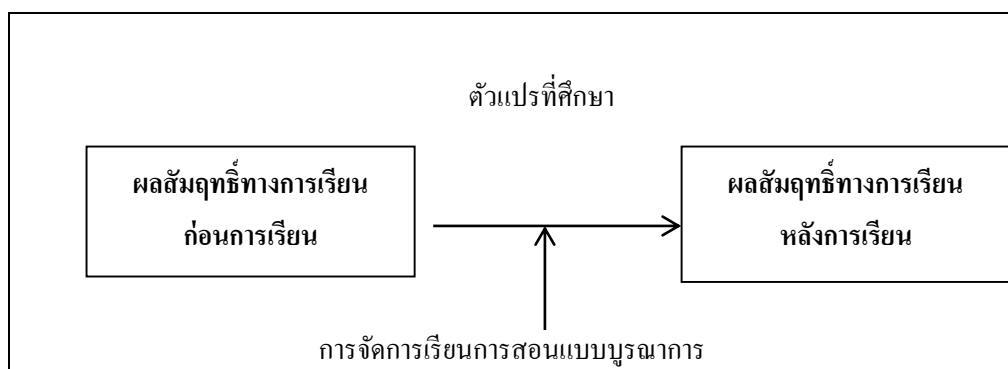
ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้นการศึกษาลักษณะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจึงควรจัดให้มีขึ้นในวิชาการจัดการการตลาด รหัส 11607101 ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สจล. ชุมพร ซึ่งการวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ เน้นวัดด้านความรู้ (Knowledge) โดยมีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่การพัฒนาผลการเรียนรู้หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนการเรียน และ หลังการเรียนว่าเป็นเช่นไร เมื่อครูผู้สอนได้ใช้วิธีการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการ

พัฒนาการจัดการเรียนการสอนแล้วจะพัฒนาข้อความรู้ที่ได้นั้นต่อไปให้มีความถูกต้องเป็นสากลและเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้นต่อการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนของครูให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นไป (พิมพ์พันธุ์ เจริญกุลปี 2557)

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียน วิชาการจัดการทางการตลาด ด้านความรู้โดยการใช้การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมุติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร วิชาการจัดการทางการตลาด หลังการเรียน โดยการใช้การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

5. แนวคิดทฤษฎีและเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการทางการตลาดของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพร เขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร เป็นการวิจัยในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integrated teaching method) การวิจัยนี้ได้มีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่นมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชาห้าด้าน (Curriculum Mapping) ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิทยาเขตชุมพร เขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร(2557)และการทำวิจัยในชั้นเรียน ของ สรชัย พิศาลบุตร (2555) ตลอดจนเนื้อหาวิชา ความรู้ด้านการจัดการตลาด ของ นันทสรี สุขโต และคณะ (2009), หลักการ

ตลาดของ ธนวรรณ แสงสุวรรณ และคณะ (2550) นิเวศน์ ธรรมะ และคณะ (2009) วาภูมิ ดันติวงศ์วานิช และคณะ (2009) สุวิมล แม้นจรัส (2552) และ Kotler and Keller (2012) การจัดการเรียนรู้แบบต่างๆของ พิมพ์พันธุ์ เตะทะคุปต์ (2554) พิมพ์พันธุ์ เตะทะคุปต์ และเพียรวิ ยินดีสุข (2550) โดยมีรายละเอียดพอสังเขปของ มาตรฐานผลการเรียนรู้ 5 ด้าน จากหลักสูตรรายวิชา (Curriculum Mapping) และมาตรฐานด้านการเรียนรู้ ดังนี้

มาตรฐานผลการเรียนรู้ 5 ด้าน จากหลักสูตรรายวิชา (Curriculum Mapping) ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาบริหารธุรกิจ (2557) สจล. ชุมพร วิชาการจัดการตลาด รหัส 11607101 ได้ออกแบบไว้ในเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจะประกอบด้วย 5 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ด้านที่ 1. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในด้านคุณธรรมจริยธรรมด้านที่ 2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในด้านความรู้ด้านที่ 3. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในด้านทักษะทางปัญญาด้านที่ 4. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบและ ด้านที่ 5. ทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในด้านการพัฒนาผลการเรียนรู้ในด้านความรู้ (knowledge) โดยมีการวัดผลก่อนการเรียน (Pre-test) หลังจากนั้นครูผู้สอนทำการสอน โดยการใช้การจัดการเรียนการสอนของครู แบบบูรณาการ แล้ววัด ผลหลังการเรียน (Post-test) ผลการเรียนรู้ด้านความรู้ตัวชี้วัด ได้แก่ การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาที่ปรึกษากลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้ได้แก่ การใช้การสอนในหลากหลายรูปแบบและประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์จริง มีการฝึกฝนและทำวิจัย ทั้งนี้ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชาตลอดจนเนื้อหาสาระของรายวิชานั้นๆ นอกจากนี้ให้มีการศึกษาดูงาน หรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษเฉพาะ ส่วนกลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษา

6. วิธีดำเนินการวิจัย

6.1 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการทางการตลาดด้านความรู้ ของ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพรเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการทดลอง (Experimental method)

6.2 ประชากร

ประชากรที่ศึกษาคือนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิทยาเขตชุมพร เขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร จำนวน 31 คน ที่เรียนรายวิชาการจัดการการตลาด (รหัส 11607101) ในภาคการศึกษาที่ 1/2557 ปีการศึกษา 2557

6.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการจัดการการตลาดด้านความรู้ ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ 5 ด้านตามแบบมคอ 2 ของนักศึกษาและ วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการของอาจารย์

6.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียนรู้ (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เครื่องมือวิจัยทำการหาคุณภาพความด้านการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องทางด้านประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ศิริ โสภากย์ บุรพาเดชะ และรองศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์พันธุ์ เดชะคุปต์

6.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง กับนักศึกษา ก่อนและ หลังการเรียนรู้ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือน ตุลาคม 2557 - กันยายน 2558

6.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ที่ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในส่วนของเกณฑ์การให้คะแนน และการแปลความหมายของคะแนนที่นักศึกษาสอบได้มีดังนี้

- 100-90 หมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีเลิศ
- 89-70 หมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีมาก
- 69- 50 หมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับพอใช้
- 49-0 หมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับอ่อน

7.สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อสรุปผลการวิจัยดังนี้

ผลการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการทางการตลาด ด้านความรู้ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ในวิชาการจัดการการตลาด แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียนรู้ (Pre -Test) และหลังการเรียนรู้ (Post- Test)

และ ผลพัฒนาการเรียนรู้

นักศึกษาคนที่	ผลก่อนเรียน (Pre -Test) (100 คะแนน)	ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน อยู่ในระดับ	ผลหลังเรียน (Post- Test) (100 คะแนน)	ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน อยู่ในระดับ	ผลการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ด้าน ความรู้ร้อยละ (%)
1	50	พอใช้	86	ดีมาก	36
2	45	อ่อน	82	ดีมาก	37
3	57	พอใช้	92	ดีเลิศ	35
4	50	พอใช้	78	ดีมาก	28

5	27	อ่อน	66	พอใช้	39
6	50	พอใช้	90	ดีเลิศ	40
7	37	อ่อน	76	ดีมาก	39
8	55	พอใช้	94	ดีเลิศ	39
9	40	อ่อน	80	ดีมาก	40
10	59	พอใช้	70	ดีมาก	11
11	45	อ่อน	82	ดีมาก	37
12	30	อ่อน	90	ดีเลิศ	60
13	45	อ่อน	78	ดีมาก	33
14	52	พอใช้	90	ดีเลิศ	38
15	37	อ่อน	82	ดีมาก	45
16	45	อ่อน	58	พอใช้	13
17	25	อ่อน	88	ดีมาก	63
18	46	อ่อน	80	ดีมาก	34
19	36	อ่อน	94	ดีเลิศ	58
20	40	อ่อน	90	ดีเลิศ	50
21	41	อ่อน	45	อ่อน	4
22	57	พอใช้	68	พอใช้	11
23	45	อ่อน	68	พอใช้	23
24	43	อ่อน	94	ดีเลิศ	51
25	47	อ่อน	70	ดีมาก	23
26	47	อ่อน	50	พอใช้	3
27	47	อ่อน	98	ดีเลิศ	51
28	39	อ่อน	82	ดีมาก	43
29	27	อ่อน	90	ดีเลิศ	63
30	39	อ่อน	94	ดีเลิศ	55
31	47	อ่อน	88	ดีมาก	41
คะแนนต่ำสุด (Minimum)	25	อ่อน	45	อ่อน	3
คะแนนสูงสุด (Maximum)	59	พอใช้	98	ดีเลิศ	63
ค่าเฉลี่ย (μ)	43.55	อ่อน	80.42	ดีมาก	36.87

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	8.72		13.22		
ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน (C.V.)%	20.02		16.44		

จากข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการทางการตลาด ด้านความรู้ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ในวิชาการจัดการการตลาด ก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test) ของนักศึกษา โดยมีคะแนนเต็มเท่ากับ 100 คะแนนและเปอร์เซ็นต์ของผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ โดยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียนมีค่า $\mu = 43.55$ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับอ่อน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $\sigma = 8.72$ ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน C.V. = 20.02 เปอร์เซนต์ และเมื่อได้ใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการทำให้ค้นพบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียน ของห้องเรียน $\mu = 80.42$ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่ดีมากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $\sigma = 13.72$ ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน C.V. = 16.44 เปอร์เซนต์ และผู้วิจัยยังพบว่า ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ในทุกคนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ถึงร้อยละ 63 โดยภาพรวมนั้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 36.87

8. การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีข้อสรุปการอภิปรายผลดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ของนักศึกษา ในวิชาการจัดการการตลาด รหัส 11607101 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแขนงบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ของ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยภาพรวมก่อนการเรียน อยู่ในระดับอ่อน และ ค้นพบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยภาพรวมหลังการเรียน อยู่ในระดับดีมาก และนอกจากนี้ ผลการทดสอบสมมุติฐานที่กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร วิชาการจัดการทางการตลาด ก่อนการเรียนและหลังการเรียน โดยการใช้การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ มีความแตกต่างกันนั้น จึงเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ที่ใช้ เป็นรูปแบบที่ใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการหลายวิธีเข้าด้วยกัน นอกเหนือจากการบรรยาย แบบบรรยาย (Lecture) ประกอบ เพาเวอร์พอยท์เช่น สอนแบบใช้กรณีตัวอย่าง (Case study) สอนแบบใช้สื่อ VDO Utubeสอนแบบให้ฝึกปฏิบัติจริง (Practicing) อื่นๆ ซึ่งการจัดรูปแบบการสอนที่หลากหลายเพื่อใช้สอนในแต่ละบทของเนื้อหา เช่น การจัดการประกวด (Contest) โดยการใช้เนื้อหาในบางบทเรียนเช่น การจัดทำแผนการตลาด (Marketing Plan) ที่ผู้สอนได้ออกแบบให้นักศึกษาได้จัด Event marketing นักศึกษา ทำให้ ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว เกิดความไม่เบื่อหน่ายในการเรียน การเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของहरमानิลวีเชयर. (2551) และ สำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นแนวทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับนโยบายยกระดับคุณภาพการศึกษาตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – พ.ศ. 2565) ซึ่งมุ่งสู่เป้าหมายที่จะผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต พร้อมทั้งพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศภายใต้ภาวะโลกาภิวัตน์ แต่การจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญย่อมไม่สามารถดำเนินไปภายใต้กระบวนการทัศน์ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนผู้สอนในรูปแบบที่อิงอยู่กับการบรรยายในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องสรรหาวิธีการจัดการเรียนการสอนใหม่ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้และคิดวิเคราะห์อย่างมีบูรณาการ มีวุฒิภาวะและความรู้เหมาะกับการดำเนินชีวิตตามศักยภาพของตน

9. ข้อเสนอแนะของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านมาตรฐานความรู้เพียงด้านเดียว สำหรับการวิจัย ในครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาให้ครบทั้ง 5 ด้าน ใน เวลาเดียวกันซึ่งได้แก่ ด้านที่ 1. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านที่ 2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในด้านความรู้ ด้านที่ 3. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในด้านทักษะทางปัญญา ด้านที่ 4. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ ด้านที่ 5. ทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

10. กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพร เขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร เป็นอย่างสูงที่สนับสนุนเงินทุนวิจัยครั้งนี้ และ ขอกราบขอบพระคุณ ท่าน รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์พันธุ์ เดชะคุปต์ และ รองศาสตราจารย์ ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ ที่กรุณานิเทศการสอน และ ตรวจเครื่องมือวิจัย

11. เอกสารอ้างอิง

นันทสารี สุขโต และคณะ (2009). (แปลจาก Marketing an Introduction ของ Armstrong and Kotler).

(2009). สำนักพิมพ์เพียร์สันเอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า. กรุงเทพฯ

พิมพ์พันธุ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข. (2550). ทักษะ 5C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการ

เรียนการสอนแบบบูรณาการ กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พิมพ์พันธุ์ เดชะคุปต์ และคณะ (2554) สร้างปฏิบัติการในชั้นเรียนนวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัย.

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชนวรรณ แสงสุวรรณ และคณะ. (2550). การจัดการการตลาด (แปลจาก Marketing Management

ของ Kotler and Keller), พิมพ์ครั้งที่ 6. สำนักพิมพ์เพียร์สันเอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า. กรุงเทพฯ

นิเวศน์ ธรรมะ และคณะ. (2009). การจัดการตลาด (แปลจาก Marketing: The Core

ของ RogerA. Kerin, Steven W. Hartley, WilliamRudelius. สำนักพิมพ์แมคกรอ-ฮิล กรุงเทพฯ

วารุณิตันติวงศ์วานิช และคณะหลักการตลาด (แปลจาก Principal of Marketing Management

ของ Kotler and Armstrong), (2009). พิมพ์ครั้งที่ 6.สำนักพิมพ์เพียร์สันเอ็ดดูเคชั่นอินโดไชน่า.กรุงเทพฯ: สรรชัย พิศาลบุตร.(2555).การทําวิจัยในชั้นเรียน.สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิทยาเขตชุมพร เขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร.

(2557) มคอ.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

(2557) มคอ.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สุวิมล แม้นจริง . (2552) การจัดการตลาด. บริษัท เอช. เอ็น. กรุ๊ป จำกัด กรุงเทพฯ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553). แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนแบบ Case Method ที่ได้มาตรฐาน. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Method ที่ได้มาตรฐาน. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

หรรยานิลิเชิธร. (2551). ข่าวสารวิชาการประจำเดือนมกราคม 2551.หน่วยส่งเสริมและพัฒนานิชาการ

งานบริการการศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Kotler P. and Keller. (2012) Marketing Management 14th , Pearson Education Limited, England

การใช้ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา

สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

USING LINE FOR IMPROVING OF ENGLISH SKILLS OF STUDENTS

MAJORING IN ENGLISH FOR BUSINESS COMMUNICATION,

SCHOOL OF LIBERAL ARTS, SRIPATUM UNIVERSITY

ถาวร ทิศทองคำ

อาจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail: thavorn.th@spu.ac.th

สุทธิดา เพชรวิระ

อาจารย์ ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail: sutthicha.ph@spu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้และพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษด้วยการใช้ไลน์ในชั้นเรียน เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษามุมมองของผู้เรียนต่อการใช้ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนจำนวน 109 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และแบบสัมภาษณ์ ผู้เรียนต่อมุมมองการใช้ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ได้แก่ (1) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) (2) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ (3) การทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (dependent) ผลการวิจัยพบว่า การใช้ไลน์ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยการใช้ไลน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ไลน์ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด การใช้ไลน์ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้ไลน์ช่วยเพิ่มช่องทางเพื่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน รวมทั้ง ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ช่วยเพิ่มบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น รวมถึงโอกาสในการปรับปรุงทักษะภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ปัญหาของผู้เรียน คือการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งในบางครั้งอินเทอร์เน็ตไม่ได้เชื่อมต่อเครือข่าย ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารกับผู้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ไลน์ ทักษะภาษาอังกฤษ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ การใช้ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The objectives of this research were (1) to study the utilization of Line for improving of English skills, (2) to study the learners' satisfaction towards studying English through Line, and (3) to study the perspectives on improving English skills through Line. The sample for this research consisted of 109 learners, First Semester 2016 Academic Year. They were obtained by purposive sampling. The instruments used were (1) pre-test and post-test, (2) a questionnaire on student's satisfaction with using Line in English class, and a semi-structure interview form towards Learners' perspectives in using Line for improving of English skills. The statistics used to analyze the data were (1) percentage (%), (2) means ($\bar{x}$), (3) standard deviation (S.D.), and (4) t-test (dependent). The research results indicated that using Line in English class helps learners to have better improvement of English skills. The learning effectiveness is statistically significant at the level of .05. Satisfaction with learning English using Line was at the highest level of strong satisfaction. Using Line provides the learners with greater time flexibility. It is an effective learning media which helps the learners to learn competently and helps to improve their learning outcomes. Line enhances opportunities for lecturer-learner interaction and learner-learner interaction. It also increases students' engagement in learning, added flexibility in the teaching and learning environment. This includes opportunities for continuous improvement of English skills learning, and opportunities to learn English skills continuously and sustainably. However, the learners' problem includes the Internet connection. Sometimes there was no Internet connection; learners cannot communicate with lecturer effectively.

KEYWORDS: Line, English Skills, Improving of English Skills, Using Line for Improving of English Skills

1. บทนำ

กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ที่บัญญัติว่า “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือภาษาอังกฤษ (The working language of ASEAN shall be English.)” (Kirkpatrick, 2012) ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันกับสมาชิกในประชาคมอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อด้านการค้า การลงทุน การศึกษา หรือการท่องเที่ยว การรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ก่อให้เกิดความตื่นตัวในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ที่ผ่านมาระทรวงศึกษาธิการได้กระตุ้นให้สถาบันการศึกษาต่างๆ พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น นอกจากนี้ นักการศึกษาทางด้านภาษาหลายท่าน (Aliniya & Marjan, 2016; Al-seghayer, 2014) ระบุว่า นอกจากการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแล้ว การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะต้องทันสมัย โดยต้องนำสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาบูรณาการกับการเรียนการสอน และวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย (Heafner, 2004) ซึ่งจะทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ต้องส่งเสริม

ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบตลอดชีวิต ต้องเป็นการเรียนรู้ที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลก ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ อันจะนำไปสู่การมีชุมชนและสังคมที่เข้มแข็ง รวมถึง ก่อให้เกิดประโยชน์ในแวดวงวิชาการ จากงานวิจัยของ บิงกิมลาส (Bingimlas, 2009) ระบุว่า แม้ว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษผ่านการเรียนในระดับสูงมาแล้ว อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษยังมีแนวทางการเรียนการสอนที่จำกัดขาดเทคนิคด้านการจัดการเรียนรู้ ไม่เข้าใจว่าจะใช้สื่ออะไรเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพสูงสุด สื่อเพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีอยู่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ (Thitthongkam, 2011) ไลน์ (Line) นับเป็นสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่สื่อหนึ่ง ที่มีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน รวมถึงเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างดี

2. กรอบแนวคิดและทฤษฎี

ไลน์ (Line) คือ รูปแบบของโปรแกรมสนทนาบนสมาร์ตโฟนที่ได้พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการสื่อสาร สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษได้ เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาและการมีโอกาสได้เรียนรู้แบบยั่งยืนเป็นสำคัญ (Dunlosky *et al.*, 2013) นับเป็นการบูรณาการระหว่างการเรียนในชั้นเรียนและการเรียนแบบออนไลน์ผ่านสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่สามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและการใช้เวลาในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ไลน์ (Line) เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2554 ณ ประเทศญี่ปุ่น หลังจากที่ประเทศญี่ปุ่นเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในปี พ.ศ. 2554 เหตุการณ์ในครั้งนั้น คนจำนวนมากต้องมาเข้าแถวเพื่อรอรับการบริการเป็นแถว จึงเป็นที่มาของคำว่า ไลน์ (Line) ไลน์เป็นสื่อที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนได้ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้สื่อสารด้วยการพิมพ์ข้อความจากอุปกรณ์การสื่อสารเครื่องหนึ่งไปสู่อีกเครื่องหนึ่ง โดยได้รับการพัฒนาให้มีความสามารถหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฮิฟเนอร์ (Heafner, 2004) สามารถใช้สนทนาทางโทรศัพท์โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายได้ มีวิดีโอคอล และสามารถตั้งค่าการสนทนาเป็นกลุ่มได้ ที่สำคัญคือ ไลน์สามารถเลือกกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเฉพาะเจาะจง ไลน์สามารถใช้สื่อสารได้ตลอดเวลา โดยไม่จำกัดช่วงเวลาและระยะเวลาในการสื่อสาร ทั้งนี้ ต้องมีการเชื่อมต่อเครือข่ายสัญญาณ อินเทอร์เน็ต และคู่สื่อสารยังคงมีสถานะเป็นเพื่อนกัน ลักษณะอีกประการหนึ่งคือ ไลน์สามารถส่งรูปแบบสารได้หลากหลายไปยังกลุ่มเป้าหมายในการสื่อสารได้ เช่น ข้อความ รูปภาพ โปสเตอร์ การส่งลิงค์เพื่อเชื่อมต่อเว็บไซต์จากภายนอก คลิปวิดีโอ สติกเกอร์ และข้อความเสียง เป็นต้น ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ไลน์สามารถรองรับไฟล์ข้อมูลได้หลากหลายในกล่องสนทนาของไลน์ ซึ่งไฟล์ที่สามารถใช้งานร่วมกับไลน์นั้น เช่น .pdf .ppt .doc และ .jpeg เป็นต้น ไลน์สามารถรองรับแฟ้มงานที่หลากหลายนามสกุล การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้ สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมาก การเรียนการสอนแบบปกติทั่วไปเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วตคินส์ (Watkins, 2012) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพเกิดจากการเรียนรู้ที่มีการใช้สื่อที่หลากหลาย การทำให้ผู้เรียนตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา การเรียนโดยใช้ไลน์เป็นสื่อ เน้นการเรียนรู้และการใช้งานที่มีพื้นฐานอยู่บนแนวคิดของการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในชั้นเรียน เพื่อแย่งชิงช่องทางที่ผู้เรียนจะใช้ไลน์ในชั้นเรียนเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ ไลน์สามารถใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เพื่อว่าผู้เรียนจะได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ และผู้สอนในชั้นเรียน สำหรับการ

ประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้ไลน์เป็นสื่อกระทำได้หลากหลายลักษณะ เช่น ผู้สอนสามารถพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในการตอบคำถามของผู้เรียน ผู้สอนมอบหมายงานที่ตรงตามเนื้อหาของบทเรียน และกำหนดให้ผู้เรียนส่งงานทางไลน์ ผู้สอนส่งคลิปวิดีโอคลิปที่ต้องการให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟังโดยผู้สอนต้องโพสต์คำถามที่เตรียมไว้เข้าไปยังไลน์กลุ่มด้วย เมื่อผู้เรียนตอบคำถาม ผู้สอนนำไปตรวจเช็คให้คะแนน และ ผู้สอนส่งคำถามเข้าไลน์กลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนเขียนแสดงความคิดเห็น จากนั้น ผู้เรียนถ่ายภาพและส่งเข้าไลน์ ผู้สอนอ่านตรวจเช็คให้คะแนน

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ วัตถุประสงค์หนึ่งที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาคือความพึงพอใจของผู้เรียนในประเด็นเหมาะสมสำหรับการฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ประเด็นความสามารถของไลน์ที่ใช้ได้ตลอดเวลาที่ไม่จำกัดช่วงเวลาในการสื่อสาร ประเด็นการทำให้การสื่อสารในชั้นเรียนมีสีสันและมีชีวิตชีวมมากขึ้น ประเด็นการรองรับไฟล์ข้อมูลที่หลากหลาย รวมทั้ง ประเด็นการมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม การร่วมแสดงความคิดเห็นกับผู้สอนและกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนในทุกๆ กิจกรรม ผู้วิจัยได้ทดลองใช้กิจกรรมที่มีลักษณะทั้งหมดที่กล่าวถึงข้างต้นกับกลุ่มตัวอย่าง และนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนการสอนด้วย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้และพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษด้วยการใช้ไลน์ในชั้นเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษามุมมองของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

3. คำถามของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาว่าการใช้ไลน์จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นหรือไม่
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษว่ามีอยู่ในระดับใด
3. เพื่อศึกษาว่าผู้เรียนมีมุมมองต่อการใช้ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างไร

4. วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 จำนวนทั้งสิ้น 109 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ได้มาแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

2.1 แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (Pre-Test and Post-Test) จำนวน 100 ข้อ แบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับมีความเชื่อมั่น 0.91 แสดงว่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอยู่ในเกณฑ์สูง

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.94 แสดงว่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์สูง

2.3 แบบสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งผ่านการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นไปใช้กับผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 109 คน ในวันแรกของการเรียน

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

3.3 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ไปใช้กับผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 109 คน หลังจากผ่านการเรียนโดยใช้อินเทอร์เน็ตในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ

3.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่น ไปใช้กับผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างตอบหลังจากผ่านการเรียนโดยใช้อินเทอร์เน็ตในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการทำกิจกรรมต่างๆตามแผนการจัดการเรียนรู้

3.5 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ (Se-mi Structure Interview Form) เกี่ยวกับการเรียนโดยใช้อินเทอร์เน็ตในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นไปใช้สัมภาษณ์ผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างหลังจากผ่านการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้

3.6 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จาก แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้อินเทอร์เน็ตในชั้นเรียนโดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 17.0 และนำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้อินเทอร์เน็ตในชั้นเรียนโดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และในรูปของการพรรณนา

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ (1) ค่าเฉลี่ย (2) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ (3) การทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้ t-test (dependent)

5. สรุปผลการวิจัย

1. ผลจากการตอบแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนการเรียน (pre-test) และแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 109 ตัวอย่าง พบว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ร้อยละ 82.60 จึงสรุปว่า การเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ก่อนการเรียนมีผลสัมฤทธิ์เท่ากับ 9.0 (คะแนนเต็ม 25 คะแนน) หลังการเรียนทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนมีผลสัมฤทธิ์เท่ากับ 15.2 คะแนน เมื่อความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติทดสอบที่ได้ค่าคะแนนเท่ากับ -3.682 ซึ่งน้อยกว่า .001 จึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง 1 การเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

ตาราง 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ไลน์ในชั้นเรียน

	N	ก่อนเรียน		หลังเรียน		สถิติทดสอบ t	df	P-value
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.			
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	109	9.0	0.86	15.2	0.63	-3.682	109	<.001

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียน โดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนเพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษว่ามีอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.55$, $SD=0.61$) ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

ที่	รายละเอียด	ระดับความพึงพอใจ (N=109) ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความพึงพอใจ
1	เหมาะสำหรับการฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน Appropriate for practicing English skills of speaking, listening, reading and writing.	4.69	0.62	มากที่สุด
2	สามารถใช้ได้ตลอดเวลาโดยไม่จำกัดช่วงเวลาในการสื่อสาร Can be used at any time without a time limit in communication.	3.50	0.60	ปานกลาง
3	ทำให้การสื่อสารในชั้นเรียนมีสีสัน และมีชีวิตชีวามากขึ้น Helps classroom communication more colorful and lively.	4.71	0.68	มากที่สุด
4	รองรับไฟล์ข้อมูลได้หลากหลาย Supports variety of data files.	4.61	0.75	มากที่สุด
5	สามารถมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม ร่วมแสดงความคิดเห็นกับผู้สอน และกับเพื่อน ร่วมชั้นได้ในทุกกิจกรรม Can participate in answering questions, sharing ideas with lecturers, and classmates in all questions.	4.82	0.63	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.55	0.61	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.55$, $SD=0.61$) กล่าวคือ ผู้เรียนระบุว่า สามารถมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม ร่วมแสดงความคิดเห็นกับผู้สอน และกับเพื่อนร่วมชั้นได้ในทุกกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.82$, $SD=0.63$) ทำให้การสื่อสารในชั้นเรียนมีสีสัน และมีชีวิตชีวมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.71$, $SD=0.68$) เหมาะสำหรับการฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.69$, $SD=0.62$) รองรับไฟล์ข้อมูลได้หลากหลาย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.61$, $SD=0.75$) สามารถใช้ได้ตลอดเวลาโดยไม่จำกัดช่วงเวลาในการสื่อสาร ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.50$, $SD=0.60$)

กล่าวโดยสรุป จากการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดต่อการเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนเพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

3. ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง 109 คน เกี่ยวกับการเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียน ผู้เรียนมีมุมมองในเรื่องนี้ว่า มีทั้งข้อดีและข้อเสีย

ข้อดี ผู้เรียนระบุว่า การเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียน ผู้เรียนสามารถตอบคำถามผู้สอนระหว่างเรียนอย่างอิสระและทั่วถึง บางครั้งแม้ไม่อยู่ในชั้นเรียนก็สามารถสื่อสารกับผู้สอนได้ โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ให้คุ้มค่ามากที่สุด เป็นการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีเวลาในการคิดก่อนการตอบ ทำให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ก่อนการตอบคำถามได้เป็นอย่างดี ช่วยส่งเสริมความมั่นใจ ถ่ายโอนความรู้จากผู้เรียนไปยังผู้สอน สามารถทราบผลปฏิบัติย้อนกลับได้รวดเร็ว สร้างแรงจูงใจในบทเรียน ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน มีแนวทางในการทำกิจกรรม และสืบค้นความรู้ใหม่ได้ตลอดเวลา สามารถหลีกเลี่ยงสิ่งที่รบกวนภายในห้องเรียนได้ ทำให้มีสมาธิในการเรียน มีช่องทางในการเรียนมากขึ้น สามารถเข้าถึงผู้สอนได้ เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ค่อนข้างขาดความมั่นใจในตัวเอง และที่สำคัญช่วยลดต้นทุนในการเรียนได้

ข้อเสีย ผู้เรียนระบุว่า การเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียน ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นหรือถ่ายทอดความคิดเห็นอย่างรวดเร็ว บางครั้งมีความล่าช้าในการปฏิสัมพันธ์ ความไม่พร้อมด้านการเชื่อมต่อเครือข่าย ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบตนเอง นอกจากนี้ ความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนยังเป็นอุปสรรคในการเรียนการสอนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียน อีกทั้ง บางครั้งสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมในการใช้เครือข่ายหรือระบบอินเทอร์เน็ตเกิดปัญหาด้านสัญญาณ และหากเน้นส่วนการใช้ไลน์ชั้นเรียนมากเกินไปจะทำให้ขาดการปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้า

กล่าวโดยสรุป ผู้เรียนมีมุมมองต่อการเรียนโดยใช้ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษว่ามีทั้งข้อดีและข้อเสียในแง่มุมมองว่าการเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนมีความยืดหยุ่นในเรื่องการตอบคำถามมากขึ้น เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์คำตอบอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อนส่งคำตอบหรือก่อนการตอบคำถามและมีผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้น การเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนช่วยสร้างโอกาสที่ดีขึ้นสำหรับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างทั่วถึงทุกคน เพิ่มความยืดหยุ่นในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ รวมถึง มีโอกาสในการปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ปัญหาของผู้เรียน คือการเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แม้ว่ามหาวิทยาลัยมีบริการ Wi-Fi ฟรีก็ตามทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารกับผู้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การใช้ไลน์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการศึกษา พบว่า การเรียน โดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น กล่าวคือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมากกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียน โดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนมีลักษณะเอื้อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเท่าเทียมกันทุกคน และมีความคล่องตัว กับกิจกรรมการเรียนในชั้นเรียนอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฮีฟเนอร์ (Heafner, 2004) ที่ว่าการเรียนรู้โดยผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีความตื่นตัวในการเรียนรู้ตลอดเวลา ซึ่งพรรณสดังกล่าว เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับความคิดเห็นของวัตกินส์ (Watkins, 2012) ที่ระบุว่า การเรียนโดยใช้ไลน์มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการวางผู้เรียนของผู้สอนอยู่ในสถานการณ์ที่บังคับให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน มีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์อย่างลึกซึ้ง สำหรับประเด็นปัญหาเรื่องการเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของผู้เรียนนั้น นับเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ การเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนนั้นเป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้เพื่อเพิ่มโอกาสของการเรียนรู้ ให้แก่ผู้เรียนให้มีความหลากหลายตามแนวความคิดของวัตกินส์ (Watkins, 2012) และดันลอสกีและคนอื่นๆ (Dunlosky et al., 2013) อย่างไรก็ตาม หากผู้เรียนมีความมุ่งมั่นและตั้งใจจริง และผู้เรียนสามารถสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตส่วนตัวของตนเอง ผู้สอนได้พิจารณาปัญหาบางประการที่อาจขึ้นพิจารณากิจกรรมที่มอบหมายให้ทำ สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน ไม่ให้เกิดความตึงเครียดเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน ก็จะช่วยให้ปัญหาต่างๆ ลดลง

จากการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน พบว่าผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.55$, $SD=0.61$) ต่อการเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษนั้น อาจเป็นเพราะการเรียนโดยการประยุกต์ใช้ไลน์ในชั้นเรียนเป็นรูปแบบการเรียนที่แปลก ซึ่งแตกต่างจากรูปแบบการเรียนทั่วไป ที่อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย รู้สึกไม่ท้าทาย ขาดแรงจูงใจ กิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับยุคสมัย การเรียนที่ใช้ไลน์ในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนตื่นตัวในการเรียนรู้ตลอดเวลาที่มีการบูรณาการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านองค์ประกอบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ที่มีทั้งมนุษย์และเทคโนโลยี สอดคล้องกับแนวคิดของฮีฟเนอร์ (Heafner, 2004) ที่ว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพเกิดจากวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งช่วยทำให้ผู้เรียนตื่นตัว กระตือรือร้น และเป็นแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ ผู้เรียนไม่รู้สึกลัวถูกทอดทิ้ง หรือดูแคลจากผู้สอน ไม่ท้อถอย ทำให้ผู้เรียนรู้สึกถึงความท้าทายในสิ่งที่กำลังเรียนรู้ด้วยวิธีการที่ผู้สอนได้นำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาบูรณาการใช้ในชั้นเรียน อย่างไรก็ตามปัญหาอยู่ที่ว่า แม้จะสามารถใช้ได้ตลอดเวลาโดยไม่จำกัดช่วงเวลาในการสื่อสาร แต่มีปัญหาติดขัดด้านการสื่อสารในบางครั้ง กล่าวคือ ในบางครั้งอินเทอร์เน็ตไม่ได้เชื่อมต่อเครือข่ายเป็นสาเหตุให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารกับผู้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลของความพึงพอใจในประเด็นนี้อยู่ในระดับปานกลาง ($=3.50$, $SD=0.60$) ทั้งนี้ เพื่อให้การใช้ไลน์ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจำเป็นต้องประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นถือว่าเป็นเรื่องปกติในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนตามธรรมชาติของ วัตกินส์ (Watkins, 2012)

สำหรับผลการศึกษาที่ผู้เรียนมีมุมมองต่อการเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษว่ามีทั้งข้อดีและข้อเสีย แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีทัศนคติ มุมมองต่อการใช้ไลน์ในเชิงบวก เข้าใจข้อเท็จจริงและสามารถปรับตัวเข้ากับการเรียนโดยใช้ไลน์ในชั้นเรียนได้ ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว เป็นรูปแบบที่สร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับบุคคลอื่นๆ เพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน สอดคล้องกับทฤษฎีของ ดันลอสกี้และคนอื่นๆ (Dunlosky *et al.*, 2013) อย่างเห็นได้ชัดเจน

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

7.1.1 จากการวิจัยที่พบว่า การใช้ไลน์ในชั้นเรียนสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนจึงควรนำไลน์ไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน เช่น เพื่อให้ผู้เรียนตอบคำถาม ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นต่อข้อคำถามของผู้สอนในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ใช้เป็นช่องทางในการส่งคำตอบในการทำแบบฝึกหัดต่างๆ การสนทนากลุ่ม สนทนากลุ่ม รวมถึงการ นำเสนอวิดีโอคลิป การแสดงบทบาทสมมติต่างๆ ทั้งนี้ ผู้สอนจะต้องทุ่มเท เข้าใจ มีวิธีการจัดการ มีการเตรียมการ และวางแผนเป็นอย่างดี

7.1.2 ผู้เรียนและผู้สอนต้องมีอุปกรณ์สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ต หากผู้เรียนไม่มีอุปกรณ์ดังกล่าว ผู้สอนควรอนุญาตให้ผู้เรียนเขียนใส่กระดาษ หรือตอบคำถามผู้สอนโดยตรง

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้ไลน์ในชั้นเรียนจากกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลาย หรือสื่อสังคมอื่นๆ

7.2.2 ควรมีการศึกษามุมมองของผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร และบุคคลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการใช้ไลน์ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษว่าแต่ละกลุ่มมีมุมมองอย่างไร เป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่

8. เอกสารอ้างอิง

- Aliniya, F., and Heidarpour, M. 2016. "Representation Vocabulary in Iranian Junior High School English Textbook: A Survey Study among Iranian High School Teachers," **Modern Journal of Language Teaching Methods**, 6(3): 33-43.
- Al-seghayer, K. 2014. "The Actuality, Ineffecticiency, and Needs of EFL Teacher-Preparation Programs in Saudi Arabia," **International Journal of Applied Linguistics and English Literature**, 3(1): 143-151.
- Bingimlas, Khalid Abdullah. 2009. "Barriers to the Successful Integration of ICT in Teaching and Learning Environments: A Review of the Literature," **Eurasia Journal of Mathematics Science & Technology Education**, 5(3), 235-245.
- Dunlosky, J. *et al.* 2013. "Improving Students' Learning with Effective Learning Techniques: Promising Directions from Cognitive and Educational Psychology," **Psychological Science in the Public Interest**, 14 (1), 4-58.
- Heafner, T. 2004. "Using technology to motivate students to learn social studies," **Contemporary Issues in Technology and Teacher Education [Online serial]**, 4 (1), from <http://www.citejournal.org/volume-4/issue-1-04/social-studies/using-technology-to-motivate-students-to-learn-social-studies> (accessed June, 2016).
- Kirkpatrick, A. 2012. "English in ASEAN: Implications for Regional Multilingualism," from http://www98.griffith.edu.au/dspace/bitstream/handle/10072/52188/85961_1.pdf (accessed 29 August 2016).
- Tansupong, S. 2015. "Factors Influencing the Adoption of LINE Application," from <http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/1260/1/sakarin.tans.pdf> (accessed 2 August 2016).
- Thitthongkam, T. 2011. "The Development of English Writing Skills Using Communicative Exercises on the Internet," **Thoughts**, 2011 (1), 140-160.
- Watkins, Michael. 2012. "Bringing Life to Learning: Immersive Experiential Learning Simulations for Online and Blended Courses," **Journal of Asynchronous Learning Networks**, 16(5): 61-71.

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบจับใจความด้วยแผนที่ความคิด
DEVELOPING ENGLISH READING COMPREHENSION SKILLS
BY MIND MAP

สุทธิดา เพชรวีระ

อาจารย์ ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail: sutthicha.ph@spu.ac.th

ถาวร ทิษทองคำ

อาจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail: thavorn.th@spu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้แผนที่ความคิดต่อการพัฒนาการด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบจับใจความ และเพื่อศึกษามุมมองของผู้เรียนต่อการใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนจำนวน 115 คน จากการสุ่มเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกใช้แผนที่ความคิด และแบบสัมภาษณ์ผู้เรียนต่อการใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบจับใจความ ผลการวิจัยแสดงว่าหลังการฝึกผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบจับใจความจากแบบสอบถาม พบว่าการใช้แผนที่ความคิดทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบ ช่วยให้มีการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดของการฝึกนี้คือ ความรู้ด้านคำศัพท์ การใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบจับใจความทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังการฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ แผนที่ความคิด, การเรียนรู้ตามทฤษฎีสรณนิคม, การอ่านจับใจความ, ทักษะการอ่าน

ABSTRACT

The objectives of this article were to study students' skills in English reading comprehension and perspectives through using a mind map. The sample for this research consisted of 115 learners. They were obtained by purposive sampling. The instruments used were (1) pre-test and post-test, (2) a semi-structure interview form. The research results indicated that using mind map in reading for main ideas helps learners to have better improvement in English reading comprehension skills. It is an effective learning technique which

helps the learners to learn competently and helps to improve their learning outcomes. It assists learners to think systematically. It helps learners learn effectively, and learners participate more in learning. However, the limitation of this practice is about the knowledge of the vocabulary. The use of mind maps to improve English reading comprehension leads to the students' learning effectiveness which is statistically significant at the level of .05.

KEYWORDS: Developing of English Reading Skills, A Mind Map, Constructivism Learning, Reading Skills for Comprehension

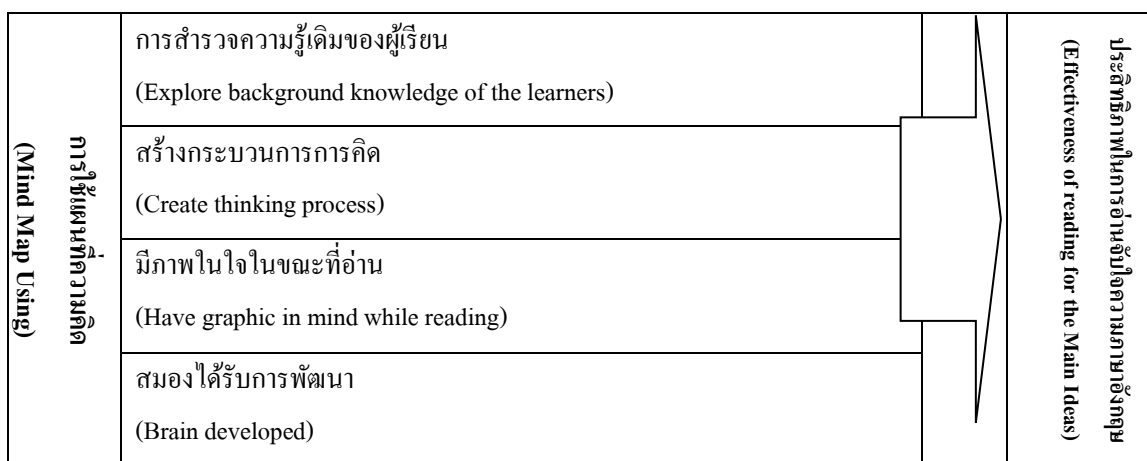
ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

แผนที่ความคิด (Mind Map) เป็นวิธีการจัดองค์ความรู้ที่ลอกเลียนแบบกระบวนการเรียนรู้ของสมอง มีลักษณะสำคัญคือ มีการเชื่อมโยงจากไอเดียหลักตรงกลาง แดกกิ่งออกไปเรื่อยๆ ซึ่งจะประกอบไปด้วยคำสำคัญ และรูปภาพ โดยองค์ประกอบเหล่านี้มีการเชื่อมโยงถึงกันด้วยเส้น และมีการกระตุ้นด้วยการใช้สี ผู้เรียนจะเห็นถึงความสัมพันธ์ของสิ่งที่เรียนไปทั้งหมด และการมีแนวทางในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ รวมถึงการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้แผนที่ความคิด (Using a Mind Map) นับเป็นเทคนิคหนึ่งเพื่อใช้พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ นักทฤษฎีและนักการศึกษาหลายท่าน (Mento, Martinelli, & Jones, 1999; Kim & Kim, 2012; Fiktorius, 2013) ระบุว่า การใช้แผนที่ความคิดทำให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการอ่าน ซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนกระบวนการคิด และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ช่วยในการจดบันทึก และการนำเสนอ และทำให้การเรียนรู้มีความสนุกสนานและมีชีวิตชีวามากขึ้น เนมาตี จาฮาดาร์ และ โคดาแบนเดลู (Nemati, Jahandar, & Khodabandehlou, 2014) เน้นว่าการใช้แผนที่ความคิดยังเป็นการเรียนรู้ที่กระตุ้นกระบวนการคิดของผู้เรียนและสามารถพัฒนาสมองทั้งสองซีกไปพร้อมๆ กัน เนื่องจากผู้เรียนจะต้องสร้างภาพเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ อย่างเป็นระบบในสมอง ทำให้มองเห็นภาพรวมของสิ่งที่เรียนรู้ และถ่ายทอดด้วยการใช้ข้อความ เส้น สี และรูปภาพ ซึ่งลักษณะการเรียนรู้ดังกล่าวมีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ในลักษณะต่างๆ ตรงกับวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มศักยภาพทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น จากการสำรวจและสัมภาษณ์ผู้เรียนที่เรียนรายวิชาทักษะการอ่านจำนวน 115 ตัวอย่างโดยผู้เขียนบทความโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กับผู้เรียนภายหลังการเสร็จสิ้นการใช้แผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนร้อยละ 80 ระบุว่าการเรียนรู้ทักษะการอ่านโดยไม่มีเทคนิคจะไม่ทำท่าย ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เกิดการเรียนรู้ต่ำ ไม่มีเป้าหมายในการอ่าน จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (Albeckay, 2014) พบว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านจับใจความ (Reading for Comprehension) ให้ประสบผลสำเร็จขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ มากมาย เช่น ความรู้หรือประสบการณ์เดิม แรงจูงใจในการอ่าน ความเข้าใจคำศัพท์ เป็นต้น แผนที่ความคิด (Mind Map) เป็นเทคนิคหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียน ภาษาอังกฤษพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้เขียนพิจารณาแล้วเห็นว่าการใช้แผนที่ความคิดนั้นมีความน่าสนใจมาก ผู้เรียนมีมุมมองในเชิงบวก กล่าวคือ การใช้แผนที่ความคิดมีข้อดีอยู่หลากหลาย

ผู้เขียนจึงใคร่ขอเสนอบทความเกี่ยวกับการใช้แผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษให้เป็นทางเลือกหนึ่งในการฝึกทักษะการอ่านของผู้เรียน ดังนั้น บทความนี้เสนอ (1) ลักษณะและจุดเด่น-จุดด้อยของการใช้แผนที่ความคิด (2) ขั้นตอนการใช้แผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ (3) การใช้แผนที่ความคิด (Mind Map) กับการเรียนรู้ตามทฤษฎีสรณิกนิยม (Constructivism) (4) วัตถุประสงค์ของการวิจัย (5) คำถามของการวิจัย (6) วิธีดำเนินการวิจัย (7) สรุปผลการวิจัย ซึ่งผู้เขียนนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลบางส่วนจากการสำรวจ ซึ่งประกอบด้วยการใช้แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน และแบบสอบถามสัมภาษณ์กับผู้เรียนจำนวน 115 ตัวอย่าง (8) การอภิปรายผล และ (9) ข้อเสนอแนะ

1. ลักษณะและจุดเด่น-จุดด้อยของการใช้แผนที่ความคิด

การใช้แผนที่ความคิดเน้นการเรียนรู้ที่กระตุ้นกระบวนการคิดของผู้เรียน โดยการนำความรู้เดิมมาปฏิสัมพันธ์กับความรู้ใหม่ ผู้เรียนจะสร้างภาพขึ้นในใจเพื่อให้มองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่เรียนรู้อย่างเป็นระบบ และก่อให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ ดังแสดงในภาพ 1

ภาพ 1 แสดงรูปแบบการใช้แผนที่ความคิด

แหล่งข้อมูล: ประยุกต์จาก Mento, A. J. Martinelli, P., & Jones, R. M. 1999. "Mind mapping in executive education: applications and outcomes," *The Journal of Management Development*, 18(4): 1-25.

สำหรับข้อจำกัดของการใช้แผนที่ความคิด นั้น ผู้เรียนต้องใช้เวลากับบทเรียนมากขึ้น และบางกรณีหากผู้เรียนไม่มีความรู้เดิมหรือประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนรู้และขาดแรงจูงใจในการอ่าน ก็อาจทำให้ประสิทธิภาพของการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษลดน้อยลง

2. ขั้นตอนการใช้แผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญในการเรียน

ภาษาอังกฤษและการประเมินผล

สำหรับขั้นตอนการใช้แผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เริ่มด้วยการเขียนประเด็นไว้กลางหน้ากระดาษ

ขั้นตอนที่ 2 วาดเส้นกิ่งก้านสำหรับหัวข้อหลักแต่ละข้อ โดยเส้นที่เชื่อมโยงไปยังกิ่งก้านอื่นๆ ให้ใช้ปากกาเส้นเล็ก เพื่อที่จะลงรายละเอียดได้มาก ใช้ปากกาสี และปากกาน้ำเงินข้อความเพื่อให้สะดุดตา

ขั้นตอนที่ 3 เขียนตัวหนังสือให้ชัดเจน อ่านง่าย ใช้ปากกาสีและปากกาน้ำเงินข้อความเพื่อให้สะดุดตา

ขั้นตอนที่ 4 ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมาย การระบายสี และการวาดภาพต่างๆ พยายามทำให้ทำให้แผนที่ความคิดมีเอกลักษณ์ มีอารมณ์ขัน แปลกตา และน่าสนใจ

สำหรับการประเมินผลผู้เรียนในการใช้แผนที่ความคิด ผู้สอนสามารถนำบทอ่านเพื่อทดสอบความเข้าใจ พร้อมใบงานให้ผู้เรียนทดสอบทักษะการอ่านและเขียนประเด็นสำคัญของบทอ่านลงไปในพื้นที่ความคิดที่กำหนดให้ จากนั้น ผู้สอนตรวจเช็คความถูกต้อง หากพบว่า ผู้เรียนสามารถเขียนประเด็นต่างๆ ที่กำหนดให้ได้ อย่างถูกต้อง ก็สามารถสรุปได้ว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่ต้องการทดสอบ ทั้งนี้ ผู้สอนจะต้องพิจารณาความง่าย และระดับของผู้เรียนด้วย จากงานวิจัยของ ฟิกทอเรียส (Fiktorius, 2013) และ อัลเบ็คเค่ (Albeckay, 2014) พบว่า การใช้แผนที่ความคิดช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ

3. การใช้แผนที่ความคิด (Mind Map) กับการเรียนรู้ตามทฤษฎีสรคนิยม (Constructivism)

การใช้แผนที่ความคิด (Mind Map) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจช่วยความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเกิดจากการเรียนรู้ตามทฤษฎีสรคนิยม (Constructivism) ซึ่งผู้เรียนจะแสวงหาความรู้ และสร้างความรู้ ความเข้าใจขึ้นด้วยตนเอง โดยการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนกับการเรียนรู้สิ่งใหม่ (Johnson, 2004) ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นกระบวนการคิด ฝึกวิเคราะห์ อภิปราย ทดลองและปฏิบัติจริง ผู้สอนจะมีบทบาทในการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ และเน้นความรู้ที่เป็นความคิดรวบยอด ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาการคิดที่ดีได้นั้น จะต้องได้รับสิ่งเร้าที่เหมาะสมและใกล้เคียงกับสภาพการณ์จริง ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองผ่านกระบวนการคิดที่จะเชื่อมโยงที่ใหม่ที่ได้เรียนรู้กับความความรู้และประสบการณ์เดิม และจะต้องเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่น และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดรวบยอดของสิ่งที่ได้เรียนรู้ขึ้นได้

4. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาว่าการใช้แผนที่ความคิดของผู้เรียนเพื่อพัฒนาการด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษามุมมองของผู้เรียนต่อการใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

5. คำถามของการวิจัย

1. การใช้แผนที่ความคิดจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นหรือไม่
2. ผู้เรียนมีมุมมองต่อการใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษอย่างไร

6. วิธีดำเนินการวิจัย

6.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนรายวิชาทักษะการอ่าน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 จำนวนทั้งสิ้น 115 คน ได้มาแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

6.2.1 แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (Pre-Test and Post-Test) จำนวน 100 ข้อ แบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ เป็นชุดเดียวกัน มีความเชื่อมั่น 0.91 แสดงว่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอยู่ในเกณฑ์สูง

6.2.2 แบบสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ซึ่งผ่านการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

6.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

6.3.1 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นไปใช้กับผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 115 คน ในวันแรกของการเรียน

6.3.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

6.3.3 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ไปใช้กับผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 115 คน หลังจากผ่านการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

6.3.4 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ (Se-mi Structure Interview Form) เกี่ยวกับการใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษซึ่งผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่น ไปใช้สัมภาษณ์ผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างหลังจากผ่านการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้

6.3.5 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จาก แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 17.0 และนำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และในรูปของการพรรณนา

6.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ (1) ค่าเฉลี่ย (2) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ (3) การทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ t-test (pair)

นอกจากวิธีการดำเนินการวิจัยดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยยังมีการเพิ่มเติมโดยการศึกษาจากบทความวิชาการวารสารวิชาการ หนังสือ และแหล่งความรู้ทางอินเทอร์เน็ต อีกด้วย

7. สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลบางส่วนจากการสำรวจและสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 115 ตัวอย่าง ภายหลังจากการเรียนรู้โดยใช้วิธีการใช้แผนที่ความคิด โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาการใช้แผนที่ความคิดจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นหรือไม่

ส่วนที่ 2 บทสรุปผลการศึกษาว่าผู้เรียนมีมุมมองต่อการใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษอย่างไร

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาการใช้แผนที่ความคิดจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นหรือไม่

ผลจากการตอบแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนการเรียนรู้ (pre-test) และแบบทดสอบหลังการเรียนรู้ (post-test) ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 115 ตัวอย่าง พบว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนรู้แบบผสมผสานมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ร้อยละ 81.50 จึงสรุปว่า การใช้แผนที่ความคิดสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรู้โดยการใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าก่อนการเรียนมีผลสัมฤทธิ์เท่ากับ 45 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน) หลังการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษโดยวิธีการใช้แผนที่ความคิดกลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนมีผลสัมฤทธิ์เท่ากับ 60.4 คะแนน เมื่อความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติทดสอบที่ได้ค่าคะแนนเท่ากับ -4.552 ซึ่งน้อยกว่า .001 จึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 2 การใช้แผนที่ความคิดสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนทักษะภาษาอังกฤษโดยการใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

	N	ก่อนเรียน		หลังเรียน		สถิติทดสอบ t	df	P-value
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.			
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	115	45	3.92	60.4	0.62	-4.552	115	<.001

ส่วนที่ 2 บทสรุปผลการศึกษาว่าผู้เรียนมีมุมมองต่อการใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างไร

จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน เกี่ยวกับการใช้แผนที่ความคิด ผู้เรียนแสดงทรรศนะในเรื่องนี้ว่า มีทั้งข้อดีและข้อจำกัด

ตารางที่ 3 ทัศนะ ของผู้เรียน เกี่ยวกับการใช้แผนที่ความคิด

ที่	ข้อความ	N=115	
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1.	ท่านคิดว่าแผนที่ความคิดเหมาะสมเพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบจับใจความ	98	17
		85.20	14.80
2.	การใช้แผนที่ความคิดทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบ	102	13
		88.70	11.30
3.	การใช้แผนที่ความคิดช่วยให้มีการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ	104	11
		90.40	9.60
4.	การใช้แผนที่ความคิดช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น	95	20
		82.60	17.40
5.	การใช้แผนที่ความคิดทำให้ผู้เรียนได้มีการสำรวจความรู้เดิมของผู้เรียน	107	8
		93.00	7.00
6.	การใช้แผนที่ความคิดทำให้ผู้เรียนได้สร้างกระบวนการการคิด	97	18
		84.30	15.70
7.	การใช้แผนที่ความคิดทำให้ผู้เรียนเกิดภาพในใจในขณะที่อ่าน	103	12
		89.60	10.40
8.	การใช้แผนที่ความคิดทำให้สมองของผู้เรียนได้รับการพัฒนา	99	16
		86.10	13.90
9.	การใช้แผนที่ความคิดทำให้ผู้เรียนใส่ใจกับเนื้อหาที่ฝึกอ่านมากขึ้น	94	21
		81.10	18.90
10.	การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบจับใจความด้วยแผนที่ความคิดผู้เรียนต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์	79	36
		68.70	31.10
เฉลี่ย		978	172
		85.00	15.00

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4 โดยเฉลี่ย พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85.00) เห็นว่า แผนที่ความคิดเหมาะสมเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบจับใจความ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบ ช่วยให้มีการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ช่วยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้มีการสำรวจความรู้เดิมของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้สร้างกระบวนการการคิด ผู้เรียนเกิดภาพในใจในขณะที่อ่าน ทำให้สมองของผู้เรียนได้รับการพัฒนา ผู้เรียนใส่ใจกับเนื้อหาที่ฝึกอ่านมากขึ้น และการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบจับใจความด้วยแผนที่ความคิดผู้เรียนต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์

ข้อดีของแผนที่ความคิดตามทัศนะของผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ว่า ผู้เรียนมีระบบในการสำรวจความรู้เดิม ผู้เรียนได้สร้างกระบวนการคิด มองเห็นภาพในใจในขณะที่อ่าน สมองของผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างแท้จริง ผู้เรียนจะเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ การใช้แผนที่ความคิดเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการอ่านภาษาอังกฤษ จดจำข้อมูลต่างๆ ได้ง่ายเนื่องจากข้อมูลเชื่อมโยงกันอย่างเห็นได้ชัด การใช้แผนที่ความคิดจะช่วยให้สามารถอ่านและเขียนได้รวดเร็ว ง่ายดาย เส้นทุกเส้นจะเชื่อมต่ออย่างเป็นระบบ มีลักษณะเหมือนกิ่งไม้ หากฝึกจนชำนาญ จะสามารถนำไปเขียนในขณะเรียนได้เลย เร็วกว่าการจดบันทึกแบบเดิม

สำหรับ ข้อจำกัด ในการใช้แผนที่ความคิดเพื่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษนั้น สามารถสรุปได้ว่า ผู้เรียนจะต้องมีพื้นฐานความรู้คำศัพท์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการอ่านระดับยาก อ่านแล้วเดิมน้อยไม่ได้เนื่องจาก

เนื้อหาที่อ่านจำกัด เมื่อใส่ข้อมูลเยอะๆ ทำให้ดูยาก ยุ่งเหยิง ไม่รู้ว่าเส้นไหนเป็นเส้นไหน ต้องใช้เวลาในการเขียนนาน และทำให้สับสนยาก เวลาดูแผนที่ความคิดอีกครั้งก็ไม่เข้าใจ บางครั้งข้อมูลไม่ได้เชื่อมต่อกันอย่างเป็นระบบ อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดในส่วนของผู้เรียน คือความรู้ด้านคำศัพท์

กล่าวโดยสรุป การใช้แผนที่ความคิดทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้น การใช้แผนที่ความคิดช่วยสร้างโอกาสที่ดีขึ้นสำหรับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น พิจารณาแล้วพบว่าข้อดีมีมากกว่าข้อจำกัด

8. อภิปรายผล

ผลการศึกษาพบว่า การใช้แผนที่ความคิดสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น กล่าวคือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมากกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องจากการใช้แผนที่ความคิดมีลักษณะเอื้อให้ผู้เรียนมีระบบในการสำรวจความรู้เดิมของผู้เรียน สร้างกระบวนการคิด มีภาพในใจขณะอ่าน และสมองได้รับการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเนมาตี จาฮาดาร์ และ โคดาแบนเดลู (Nemati, Jahandar, & Khodabandehlou, 2014) ที่ว่าการใช้แผนที่ความคิดทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งวรรณคดีกล่าว เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับความคิดเห็นของฟิكتورิอุส (Fiktorius, 2013) ที่ระบุว่า การใช้แผนที่ความคิดมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์ที่บังคับให้อ่าน และคิดวิเคราะห์อย่างลึกซึ้ง ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น หากผู้เรียนมีความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงในการวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง โดยศึกษาคำศัพท์ก่อนการเรียนล่วงหน้า ก็จะช่วยให้ข้อจำกัดด้านคำศัพท์ลดลง

จากการศึกษาว่าผู้เรียนมีมุมมองอย่างไรต่อการใช้แผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่าผู้เรียนมีทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบนี้ในเชิงบวก เข้าใจข้อเท็จจริงและสามารถปรับตัวเข้ากับการใช้แผนที่ความคิดได้ ทำให้ผู้เรียนมีระบบในการสำรวจความรู้เดิมของตน สร้างกระบวนการคิด เห็นภาพในใจในขณะที่อ่าน ผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างยังระบุอีกว่า เป็นการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวรรณคดีของเมนโด มาร์ตินELLI โจนส์ คิมและ คิม และ ฟิكتورิอุส (Mento, Martinelli, & Jones, 1999; Kim & Kim, 2012; Fiktorius, 2013) อย่างเห็นได้ชัดเจน

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

(1) การใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษนั้นผู้สอนจะต้องสอนให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับแผนที่ความคิดต่างๆ สั้นๆ เป็นภาษาไทยก่อนการนำแผนที่ความคิดไปใช้สอนภาษาอังกฤษ เพราะผู้เรียนจะได้ความคิดรวบยอดเรื่องแผนที่ความคิดในภาษาแม่เป็นอย่างดีเพื่อที่จะสามารถถ่ายโอนความรู้ไปใช้ในการเรียน ผู้สอนต้องมีวิธีการจัดการ มีการเตรียมการ และวางแผนเป็นอย่างดี

(2) ผู้เรียนต้องมีพื้นฐานความรู้ด้านเทคนิคการใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำควรได้ฝึกอ่านเรื่องที่คำศัพท์และเนื้อหาคล้ายคลึงกันให้มากขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็น

คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่สำคัญบ่อยๆ จนจำได้และเพื่อเปิดโอกาสในการฝึกสร้างแผนที่ความคิดให้มากขึ้นที่สุดในการเรียนแต่ละครั้ง ซึ่งจะเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบค่อยๆ เสริมต่อความรู้

(3) การใช้คำถามนำในการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีแนวทางในการคิด และการฝึกให้ผู้เรียนอ่านและเข้าใจคำถามเป็นสิ่งจำเป็นด้วยเพราะการใช้คำถามช่วยให้ผู้เรียนได้อ่านเรื่องอย่างมีทิศทาง และจะช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วและง่ายขึ้น

(4) ฝึกให้ผู้เรียนเล่าเรื่องปากเปล่าและเขียนเล่าเรื่องทุกครั้งหลังการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจเรื่อง โดยการเล่าสู่ให้ผู้อื่นฟังก่อนเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนเล่าเรื่องซึ่งเป็นทักษะที่ยากกว่าการพูดเล่าเรื่อง

9.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้แผนที่ความคิดเพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลาย

(2) ควรมีการศึกษามุมมองของผู้เรียน ผู้สอน เกี่ยวกับการใช้แผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษว่าแต่ละกลุ่มมีมุมมองอย่างไร เป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่

(3) ควรมีการวิจัยเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการใช้แผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในทักษะอื่นๆ ด้วย

(4) ควรทดลองใช้แผนที่ความคิดในหลายๆ รูปแบบกับเนื้อหาที่มีลักษณะแตกต่างกันกับผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับสูง หรือปานกลาง เพราะแผนที่ความคิดมีรูปแบบหลากหลาย

10. เอกสารอ้างอิง

- Albeckay, E. M. 2014. "Developing reading skills through critical reading program amongst undergraduate EFL students in Libya," **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, Volume 123(20 March 2014): 175-181.
- Fiktorius, T. 2013. "The use of mind-mapping technique in the EFL classroom," from http://www.academia.edu/3823093/The_use_of_mind-mapping_technique_in_the_EFL_classroom (accessed 29 August 2016).
- Johnson, G. M. (2004). "Constructivist Remediation: Correction in Context," **International Journal of Special Education**, 19(1): 72-88.
- Kim, S. Y. & Kim, M. R. 2012. "Kolb's learning styles and educational outcome: Using digital mind map as a study tool in elementary English class," **International Journal for Educational Media and Technology**, 6(1): 4-13.
- Mento, A. J. Martinelli, P., & Jones, R. M. 1999. "Mind mapping in executive education: applications and outcomes," **The Journal of Management Development**, 18(4): 1-25.

Nemati, A., Jahandar, S., & Khodabandehlou, M. 2014. "The effect of mind mapping technique on the enhancement of advanced Iranian EFL learners' essay writing ability through organizing information and thoughts," **Indian Journal of Fundamental and Applied Life Sciences**, 2014 Vol. 4 (1): 96-104.

การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนแบบ E-Learning
วิชา ID291พื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน1 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
THE CONSTRUCTION AND EFFICIENCY OF COURSEWARE FOR
E-LEARNING ID291 FUNDAMENTALS OF INTERIOR DESIGN 1 ON
CURRICULUM OF FACULTY OF FINE ART

พงศพัศ บัวแก้ว

ภาควิชาออกแบบตกแต่งภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

E-mail: pongsapat.bua@dpu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนสำหรับการเรียนแบบ E-Learning วิชาID291พื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน1 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน โดยใช้บทเรียนสำหรับการเรียนแบบ E-Learning ที่สร้างขึ้น จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่1ห้องที่1หลักสูตรวิชาการออกแบบตกแต่งภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ ภาควิชาที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คนเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยบทเรียนที่สร้างขึ้นโดยก่อนเรียนได้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน และระหว่างเรียนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหลังจากที่เรียนจบบทเรียนแล้วทำการทดสอบด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทันทีเพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนสำหรับการเรียนแบบE-Learningที่สร้างขึ้น และทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนE-Learningที่สร้างขึ้น โดยได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าบทเรียน E-Learning ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.67/86.78 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ตามสมมติฐานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : E-Learning : โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์แบบผ่านระบบออนไลน์

พื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน : การใช้สี เส้น การเขียนทัศนียภาพและการจัดวางพื้นที่เบื้องต้น

ABSTRACT

The purposes of this research were to Construction and Validate the Efficiency Courseware for E-Learning in the Topic of Fundamentals of Interior Design 1, According to the Curriculum of The Faculty of Art and Design in Dhurakij Pundit University and to compare the learning achievement in Interior Design of students between before and after learning with courseware for E-Learning. The samples were the students of the firth-year

certificate level of the Faculty of Art and Design in Dhurakij Pundit University in the fifth semester of academic year 2015. They were randomly selected by a simple random sampling method to be experimental group. Before learnt with E-Learning they had a pretest, after that they had a test immediately and the scores have been statistically analyzed the efficiency of the Courseware for E-Learning. The learning achievement between the pretest and posttest were compared by using a t-test statistic. The results revealed that the efficiency of the courseware for E-Learning was 88.67/86.78 which higher than 80/80 standard as in hypothesis. The mean score of the posttest was higher than the mean score of the pretest showed a statistically significant difference at the level of 01.

KEYWORDS: E-Learning: Program Online in Courseware for student.

Fundamentals of Interior Design: Line, Color, Perspective and Basic using space.

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ มากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านของเทคโนโลยีการสื่อสาร (Information Technology) เป็นจุดสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านเช่น ระบบเศรษฐกิจได้มีการค้าแบบ E-Commerce การค้าที่มีการทำธุรกรรมผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (ปัญญาประดิษฐ์, 2544) ระบบ E-Office หรือสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้กระบวนการหรือวิธีการในการบริหารงานรูปแบบใหม่โดยการนำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีระบบเครือข่ายมาเข้าร่วมในสำนักงาน ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว มุ่งเน้นการลดขั้นตอนและระยะเวลาในการบริหารงานในองค์กรในลักษณะทำให้ประหยัดงบประมาณ (สยาม สมรรถจันทร์, 2556) ระบบการศึกษาที่ได้พัฒนาจากการเรียนแบบเดิมซึ่งผู้เรียนนั่งเรียนในห้องเรียนหรือสถานศึกษาพัฒนาเป็นการเรียนแบบ E-Learning โดยผู้เรียนสามารถเรียนที่ไหนก็ได้ตามความพร้อมและความสามารถของตนเอง โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ที่มีการเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตก็สามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังสามารถเลือกรูปแบบการเรียนที่เหมาะสมกับตัวผู้เรียนเองได้เป็นอย่างดี โดยไม่ต้องมีเวลาจำกัดในการเรียนอีกต่อไป รวมไปถึงยังเป็นการลดต้นทุนในการเรียนในด้านต่าง ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการขยายการศึกษาของรัฐ จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ที่ต้องการเปิดโอกาสให้คนไทยทุกคนมีโอกาสทางการเรียนรู้มากขึ้น สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ของประเทศไทยให้เหมาะสมกับการแข่งขันในการผลิตคนเพื่อออกไปต่อสู้บนเวทีโลกต่อไป นับจากการเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่าง ๆ ให้ประเทศไทยต้องมีการปฏิรูปต่าง ๆ เพื่อความอยู่รอด ดังที่เห็นได้จากการที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษาโดยจัดให้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในหมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตราที่ 63 รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่สื่อดำเนินการ และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ที่จำเป็นต้องมีการส่งวิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา เฝ้าระวังและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาหนังสือ สื่ออื่น ๆ เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อของคนไทยมากขึ้น (วิทยากร เข้มกุล, 2542)

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตในระดับอุดมศึกษาได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต ระบบการ E-Learning จึงเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการขยายโอกาสในการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาผ่านทางเครือข่าย Web Based Classroom เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนและทำให้เกิดทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์และมีทัศนคติต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ดีตามทฤษฎี การเรียนเพื่อรอบรู้ (Mastery-Learning) เป็นวิธีการเรียนการสอนเพื่อมุ่งให้เกิดความเท่าเทียมกันในผลของการศึกษา โดยยึดปรัชญาเกี่ยวกับการสอนภายใต้สภาพการสอนที่เหมาะสม นักเรียนทุกคนจะสามารถเรียนในเรื่องนั้นได้ดี (เรืองชัย ทรัพย์นิรันดร์, 2544)

ในการจัดการเรียนการสอน วิชา ID291 พื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายในเบื้องต้น 1 เป็นวิชาที่มีเนื้อหา มากและมีความสลับซับซ้อน ทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยเฉพาะเรื่องหลักการเขียนภาพทัศนียภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจหลักการ และวิธีการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ก่อน จึงจะสามารถเขียนภาพทัศนียภาพได้ ทั้งนี้เนื่องจาก

1. การขึ้นรูปภาพทัศนียภาพมีเส้นที่สลับซับซ้อนทั้งแนวตั้งแนวนอนหลายชั้นตอน ผู้เรียนอาจใช้เวลาในการศึกษาทำความเข้าใจและจดจำเทคนิคในการเขียนอยู่นาน ผู้สอนต้องอธิบายซ้ำหลายรอบและผู้เรียนต้องศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน เพื่อเป็นการทบทวนเพื่อความเข้าใจเนื้อหา วิชา พื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน 1 เป็น การศึกษาถึงการจัดวางกลุ่มสี วัสดุเครื่องเรือนต่าง ๆ ต้องมีการแสดงออกทางภาพมาก ควบคู่ไปกับการอธิบาย ทฤษฎีเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นและเข้าใจอย่างถ่องแท้ในแนวความคิดต่าง ๆ จึงจะได้ผลดี

2. ภาพและสื่อประกอบการเรียนที่เป็นภาพสีที่สมบูรณ์หรือภาพวิดิทัศน์ทางการศึกษาด้านศิลปก่อนข้าง จะหารวบรวมได้ยากและมีราคาแพง แต่ปัจจุบันเทคโนโลยีทำให้ทรัพยากรเหล่านั้นสามารถนำมาใช้ได้ง่ายมากขึ้นและมีราคาถูกลงด้วยระบบDigitalเก็บอยู่ในรูปของฐานข้อมูล(Database)และใช้งานโดยผ่านรูปแบบ WWW. ทางระบบE-Learningทำให้ผู้เรียนหาความรู้เพิ่มเติมได้ง่ายขึ้น

จากปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ มาพัฒนาการเรียนแบบ E-Learning ในวิชา ID291 พื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน 1 เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนและบุคคลทั่วไปผู้สนใจในการพัฒนาการเรียนแบบE-Learningต่อไปในรายวิชาอื่น ๆ ตลอดจนพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม การเรียนรู้แบบใหม่และแผนการพัฒนาศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันและอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- (1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนสำหรับการเรียนแบบ E-Learning วิชาพื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน 1 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

- (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน 1 ของผู้เรียนก่อนและ หลังการเรียน โดยใช้บทเรียนสำหรับการเรียนแบบ E-Learning ที่สร้างขึ้น

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการทดลองคือแบบกลุ่มเดียวสอบก่อน-สอบหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design) โดยมีจุดประสงค์ที่จะวัดอิทธิพลของการทดลองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบ E-Learning วิชา พื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน1 มีวิธี การทดลองดังต่อไปนี้ (วิญญา, 2540 : 177)

- (1) ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่มใช้เป็นกลุ่มทดลอง
- (2) ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (O1) แล้วหาค่าเฉลี่ย
- (3) ทำการทดลองด้วยบทเรียน E-Learning (X)
- (4) ทำการทดสอบหลังการทดลอง (O2) แล้วหาค่าเฉลี่ย
- (5) เปรียบเทียบผลการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง

แบบแผนการทดลอง แบบกลุ่มเดียวสอบก่อน-สอบหลัง มีรูปแบบดังนี้

O1	X	O2
----	---	----

ภาพที่ 2-1 แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อน-สอบหลัง

4.วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนแบบ E-Learning ครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีการสร้างบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์ 80/80 ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนสำหรับการเรียนแบบ E-Learning วิชาID291 พื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน1 เพื่อนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปี1 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาฯ และสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนได้จากผลคะแนนจากแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียนและแบบทดสอบท้ายบทเรียนนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 โดยนำบทเรียนดังกล่าวมาให้กับกลุ่มตัวอย่างศึกษาด้วยตนเอง นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม เพื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างภายหลังจากการใช้บทเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

4.1 การกำหนดกลุ่มประชากร และการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาID291 พื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 40 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับฉลากจากผู้เรียนลงทะเบียนเรียนทั้งหมด จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลองเรียนด้วยบทเรียน E-Learning

4.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ บทเรียนสำหรับการเรียนแบบ E-Learning วิชา พื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน1 โดยมีการนำเสนอเนื้อหา แบบฝึกหัด และแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนอ้างอิงจากกมลพรรณ เครือวัลย์ (2543) ดังนี้

4.2.1 บทเรียนสำหรับการเรียนแบบ E-Learning

4.2.1.1 ศึกษาวิชาID291พื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายในเบื้องต้น1

4.2.1.2 วิเคราะห์เนื้อหาแยกเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

4.2.1.3 นำเนื้อหาที่จัดลำดับแล้วมาเขียนเป็นสคริปต์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อทำการแก้ไข

4.2.1.4 นำสคริปต์ที่ผ่านการตรวจสอบแล้วมาสร้างบทเรียน สำหรับการเรียนรู้แบบ E-Learning

4.2.1.5 นำบทเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญไปทำการทดลองเป็นรายบุคคลเพื่อหาข้อบกพร่องต่างๆ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมดูแลการเรียนการสอนในระหว่างทำการทดลอง

4.2.1.6 ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการเรียนการสอนจริง

4.2.1.7 ทำการทดลองด้วยกลุ่มตัวอย่างเหมือนจริง (Try Out) โดยใช้นักศึกษา

4.2.1.8 ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาID291 การออกแบบตกแต่งภายในเบื้องต้น1 หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

4.2.1.9 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การจัดเก็บฐานข้อมูลบนเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย

4.2.1.10 นำผลคะแนนที่ได้มาตรวจสอบและทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามหลักสถิติต่อไป

4.2.2 แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนอ้างอิงจาก กมลพรรณ เครือวัลย์ (2543) ดังนี้

4.2.2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้จาก หนังสือวิธีวิจัยทางการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2530) แบบแผนและเครื่องมือวิจัยทางการศึกษา (ทัศนา เข้มมณี , สร้อยสน สกลรักษ์, 2540) วิธีวิจัยทางการศึกษา (กานดา พุนลาภทวี, 2530)

4.2.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาวัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของบทเรียนที่สร้าง

4.2.2.3 สร้างแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 67 ข้อ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของบทเรียนที่ใช้ในการทดลอง

4.2.2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรง พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข

4.2.2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทำการทดสอบกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน ที่ผ่านการเรียนวิชาพื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายในมาแล้ว โดยตรวจให้คะแนนข้อถูกเป็น 1 และข้อผิดเป็น 0 คะแนน

4.2.2.6 นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80และค่าอำนาจจำแนก (r) ไม่ต่ำกว่า 0.20 โดยวิเคราะห์แบบทดสอบเป็นรายข้อด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบ Item Analysis คัดเลือกแบบทดสอบที่มีความเหมาะสมได้จำนวน 38 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของบทเรียนทั้งหมด ซึ่งถือเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2537)

4.2.2.7 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย KR-20 โดยข้อสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

4.2.2.8 คัดเลือกแบบทดสอบที่จำนวน 30 ข้อ จาก 38 ข้อ เพื่อให้สอดคล้องกับการคำนวณสัดส่วนด้วย Test Blue Print ที่ถึงวัตถุประสงค์ของบทเรียนทั้งหมดไปทดลองกับนักศึกษา30คน

4.3 วิธีการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.3.1 ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง 30 คน โดยการจับฉลากนักศึกษา (Random sampling) ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน 1 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 คณะศิลปกรรมศาสตร์ จากกลุ่มประชากร 40 คน

4.3.2 กำหนดวัน เวลา และสถานที่ทำการทดลองเรียนด้วยบทเรียน E-Learning แจกให้กลุ่มตัวอย่างทราบ และใช้เวลา 4 ชั่วโมงโดยเริ่มตั้งแต่เวลา 8.30-12.30 น. ณ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ เพื่อการออกแบบ

4.3.3 จัดแจงวัตถุประสงค์ของการทดลอง ขอบเขตของการทดลอง รวมถึงข้อตกลงเบื้องต้นให้นักศึกษา 4.3.4 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลลงบน Server เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ผล

4.3.5 ทำการทดลองโดยให้กลุ่มตัวอย่างเรียนจากบทเรียน E-Learning ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยกำหนด 4 ชม.

4.3.6 เมื่อผู้เรียนได้เรียนไปจนจบเนื้อหาในแต่ละเรื่องย่อยแล้ว ทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัดหลังบทเรียน

4.3.7 ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังจากที่ผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาจนจบบทเรียนแล้วโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Posttest)

4.3.8 นำผลคะแนนของผู้เรียนรายบุคคลทั้งหมดที่เก็บรวบรวมไว้ไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียน E-Learning และวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนด้วยโดยจัดเก็บข้อมูล 3 ส่วนเพื่อทำการหาประสิทธิภาพของบทเรียน คือ

1. ผลคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน
2. ผลคะแนนการทำแบบฝึกหัดในแต่ละบทเรียน
3. ผลคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้สร้างในรูปแบบของ เว็บบ์ ไซด์ เว็บบ์ เพจ (www.) เก็บข้อมูลแบบฐานข้อมูล (Database) บนเครื่องแม่ข่าย (Server) ของเครือข่าย โดยกำหนด URL เป็น <http://www.dpu.ac.th>

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้สรุปผล

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้คือ

- 4.4.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) (ประคอง กรรณสูตร, 2542)
- 4.4.2 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ประคอง กรรณสูตร, 2542)
- 4.4.3 วิเคราะห์แบบฝึกหัดระหว่างบทเรียนและแบบทดสอบท้ายบทเรียน

4.4.3.1 วิเคราะห์ความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2536)

4.4.3.2 หาค่าความเชื่อมั่น ใช้สูตร 20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2536)

4.4.4 การทดสอบนัยสำคัญโดยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ใช้สูตรการคำนวณค่าทีแบบจับคู่ (Matched-paired t-Test) (วิญญา วิศาลาภรณ์, 2540)

4.4.5 การหาประสิทธิภาพของบทเรียน (มนต์ชัย เทียนทอง, 2539)

5.สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนแบบ E-Learning วิชาพื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน1 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียน E-Learning

สมมติฐานข้อที่ 1 ในการวิจัยครั้งนี้คือบทเรียนสำหรับการเรียนแบบ E-Learning วิชาพื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน1 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 การหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำหรับการเรียนแบบ E-Learning ได้ทำการทดลอง ซึ่งได้ผลปรากฏใน ตารางที่ 5-1

ตารางที่ 5-1 ตารางแสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียน E-Learning

คะแนน	คะแนนรวมของผู้เรียน (30 คน)	คะแนนเต็ม	ประสิทธิภาพ
แบบฝึกหัดระหว่างบทเรียนบทที่ 1-8	665	25	88.67
แบบทดสอบท้ายบทเรียน	781	30	86.78

จากตารางที่ 5-1 แสดงให้เห็นว่าบทเรียน E-Learning ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่ามีประสิทธิภาพจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียน (E_1) มีค่าเท่ากับ 88.67 และมีประสิทธิภาพจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน (E_2) มีค่ากับ 86.78 ดังนั้นบทเรียน E-Learning ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.67/86.78 ซึ่งผลการทดลองถือว่าบทเรียน E-Learning นี้ มีประสิทธิภาพสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

5.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อน และหลังเรียนด้วยบทเรียน E-Learning จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน1 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยใช้บทเรียนสำหรับ การเรียนแบบ E-Learning ที่สร้างขึ้น จะปรากฏผลการทดสอบการเปรียบเทียบคะแนนโดยการทดสอบค่าที (t-test) ดังตารางที่ 5-2

ตารางที่ 5-2 ตารางเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียน

คะแนน	จำนวน ผู้เรียน (n)	คะแนน เฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	df	t - test	Sig.
แบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)	30	13.43	5.01	29	26.07**	.01
แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)	30	26.03	3.41			

**P < .01 $t_{.01(29)} = 2.462$

จากตารางที่ 5-2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6.อภิปรายผลการวิจัย

6.1 ประสิทธิภาพของบทเรียนE-Learningที่สร้างขึ้นเมื่อเกิดจากคะแนนร้อยละของแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียนและแบบทดสอบท้ายบทเรียนที่ผู้เรียนทำได้ มีค่าเท่ากับ 88.67/86.78 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทเรียน E-Learning วิชาID291พื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายในเบื้องต้น1 หลักสูตร ศิลปกรรม-ศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่สร้างขึ้นนี้ได้พัฒนาขึ้นตามคุณลักษณะของคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย กล่าวคือ เป็นบทเรียนที่รวมเอาเนื้อหา ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เข้าไว้ด้วยกัน และมีการเชื่อมโยงแบบปฏิสัมพันธ์ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ลึกซึ้งและดีขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนอย่างมีขั้นตอนตามลำดับ มีการศึกษาหลักสูตรรายวิชา วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดวัตถุประสงค์ แล้วจึงนำเนื้อหามาเขียนสริปต์ ความต่อเนื่องของเนื้อหา และการเลือกเนื้อหาตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน การนำเสนอ สื่อหลายชนิดไว้ด้วยกัน ได้แก่ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือที่เรียกว่า ไฮเปอร์มีเดีย (Hypermedia) มาใช้ในบทเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนมากขึ้น การนำภาพประกอบจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้บทเรียนและเข้าใจเนื้อหาที่ยาก ได้อย่างรวดเร็วและผู้เรียนสามารถประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียนได้ทันที ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้บทเรียน และบรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังที่กมลพรรณ เครือวัลย์(2543) กล่าวว่า การนำเสนอการเรียนต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับเนื้อหาใช้ในการเรียนการสอน เป็นการส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านเทคนิคการผลิตสื่อเป็นผู้ประเมินคุณภาพบทเรียนก่อนนำบทเรียน พร้อมทั้งตรวจสอบและให้คำแนะนำ ในการปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดและจุดบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้บทเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น จากนั้นจึงสร้างบทเรียนมาทดลองรายบุคคลกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาID291พื้นฐานการออกแบบตกแต่งภายใน หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อหาข้อผิดพลาดของระบบ ทั้งทางด้านกราฟิกและด้านการประมวลผล รวมถึงการเชื่อมต่อฐานข้อมูลกับเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย (Server) พบว่าข้อบกพร่องเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลลงในฐานข้อมูลยังไม่ครบถ้วนถูกต้อง ความไม่เสถียรของคอมพิวเตอร์แม่ข่าย (Server) รวมถึง

ภาพกราฟิกบางภาพยังไม่ชัดเจน ดังนั้นจึงนำมาแก้ไขปรับปรุงก่อนที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเหมือนจริงจำนวน 3 คน เพื่อหาข้อผิดพลาดอีกครั้ง โดยก่อนทำการทดลองครั้งที่ 2 นี้ ได้มีการตรวจเช็คเครื่องคอมพิวเตอร์และความสมบูรณ์ของระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อขจัดความล่าช้าในการเรียน เมื่อไม่พบข้อบกพร่องในการเรียนจากการทดลองครั้งนี้ จึงจะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน ก่อนเริ่มทดลองเรียนได้มีการชี้แจงการใช้งานบทเรียน E-Learning แนะนำการใช้งานบทเรียน ตรวจเช็คเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต รวมถึงการตั้งค่าหน้าจอต่าง ๆ ของผู้เรียนให้ตรงกัน โดยใช้เวลาในการเรียนทั้งหมด 4 คาบเรียน วันที่ 17 พฤศจิกายน 2558 ภาคเรียนที่ 1 เริ่มตั้งแต่เวลา 8.30-12.30 น.

จากผลการวิจัย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียนมีค่าเท่ากับ 88.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับแบบทดสอบท้ายบทเรียนซึ่งมีค่าเท่ากับ 86.78 พบว่าแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียนมีค่าสูงกว่าแบบทดสอบท้ายบทเรียน อาจมีสาเหตุมาจาก ช่วงเวลาในการทำข้อสอบ เพราะการทำแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียนนั้น ผู้เรียนจะทำข้อสอบทันทีหลังจากที่ได้เรียนจบในแต่ละบทเรียนเหมือนกับการทบทวนบทเรียนที่เพิ่งเรียนจบไปโดยข้อสอบของข้อสอบนั้นก็อยู่ในเนื้อหาที่ได้เรียนจบไปซึ่งมีน้อยกว่าแบบทดสอบท้ายบทเรียน จึงทำให้สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนนั้นได้ และสามารถตอบคำถามได้ถูกจึงทำให้ได้คะแนนมากกว่า แต่สำหรับแบบทดสอบท้ายบทเรียนนั้นเป็นการรวมเนื้อหาทั้งหมดทุกบทเรียนที่ได้เรียนมา ดังนั้นผู้เรียนอาจลืมเนื้อหาบางส่วนที่ได้เรียนมาแล้ว เป็นสาเหตุให้เกิดการสับสนในข้อสอบข้อท้าย ๆ จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียน จึงมีค่าสูงกว่าคะแนนแบบทดสอบท้ายบทเรียน

6.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนที่สร้างขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01 บทเรียน E-Learning ที่สร้างขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณัฐพล จินุพงศ์(2540) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนวิชาการถ่ายภาพเบื้องต้นโดยใช้รูปแบบไฮเปอร์เท็กซ์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งทำการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยบทเรียนวิชาการถ่ายภาพเบื้องต้นโดยใช้รูปแบบไฮเปอร์เท็กซ์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples วิเคราะห์ข้อมูล ผลปรากฏว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ณัฐวิ อดุทธย(2543) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาบทเรียนวิชาเขียนแบบเครื่องกล โดยใช้รูปแบบของเว็บบอร์ดเว็บเพจบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต” เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ในการเรียนการสอนเรื่องการเขียนทัศนียภาพ ผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนตามความเหมาะสมและความพร้อมของผู้เรียนและผู้สอน นอกจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณ สุทธิวิไล (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเสมือนจริง วิชา ทฤษฎีออกแบบตกแต่ง เรื่องการเขียนทัศนียภาพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา ” พบว่าบทเรียนมีประสิทธิภาพ 89.00/86.67 และให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บทเรียน E-Learning จึงเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ผู้สอนสามารถพิจารณาไปใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกเหนือจากการเรียนการสอนแบบเดิม เพราะเป็นสื่อที่มีคุณสมบัติต่าง ๆ มากมาย ที่จะดึงดูดความ

สนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เช่น มีเสียง สี รูปภาพ ทั้งภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว สามารถนำมาสร้างเป็นแรงเสริมบทเรียนได้ดีและมีความยืดหยุ่นสูง

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

(1) ผู้พัฒนาบทเรียน E-Learning จะต้องศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์รายวิชาให้ละเอียดและเข้าใจก่อนที่จะวางแผนการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

(2) ควรตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องคอมพิวเตอร์ รวมถึงความเสถียรของระบบ การเชื่อมต่อของคอมพิวเตอร์แม่ข่าย (Server) ก่อนการใช้งานจริงหรือก่อนการทดลอง เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดและเสียเวลาในการทดลอง

(3) เพื่อให้การเรียนการสอนสามารถเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ก่อนเรียนควรมีการชี้แจงการเรียน รวมถึงมีการฝึกทักษะพื้นฐานการใช้อินเทอร์เน็ตก่อนการเรียน เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเล็ก ๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนด้วยตนเองได้

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรมีการพัฒนารูปแบบบทเรียน E-Learning ที่เหมาะสมกับสาขาวิชาที่มีเนื้อหาต่าง ๆ มากขึ้น

(2) ควรมีการสร้างบทเรียน E-Learning โดยเพิ่มการโต้ตอบ (Interactive) กับบทเรียนในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากขึ้นนอกเหนือไปจากการคลิกเพื่อเปลี่ยนหน้า ย้อนกลับ เลือกเมนู หรือทำแบบทดสอบ

9. เอกสารอ้างอิง

กมลพรรณ เครือวัลย์. 2543. “การพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการสอนวิชาการสื่อสารข้อมูล.” คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

กานดา พูนลาภทวี. 2530. การวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ฉัฐพล จินุพงศ์. 2540. “การพัฒนาบทเรียนวิชาการถ่ายภาพเบื้องต้นโดยใช้รูปแบบของไฮเปอร์เท็กซ์ บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต.” คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ฉัฐวิ อุดกฤษฎ์. 2543. “การพัฒนาบทเรียนวิชาเขียนแบบเครื่องกลโดยใช้รูปแบบของเวปไซด์เว็บเพจ บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต.” คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ทัศนา แฉมณิ, สร้อยสน สกลรักษ์. 2540. แบบแผนและเครื่องมือวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. 2537. การพัฒนาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น

บุญเรียง ขจรศิลป์. 2530. วิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ปัญญา เปรมปรีดิ์. 2544. **E-STRATEGIES**. กรุงเทพฯ : ส.เสริมมิตรการพิมพ์.
- ประคอง กรรณสูตร. 2542. **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ 2542. 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สยาม สมรรถจันทร์. 2556. **E-Office สำนักงานอัตโนมัติ**. บทความออนไลน์สืบค้นเมื่อ 20 พค.2557, กองการสารบรรณทหารบก Available from : http://adjutant.rta.mi.th/article.php?_id=3
- มนต์ชัย เทียนทอง. 2539. “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย สำหรับฝึกอบรมครูอาจารย์และนักฝึกอบรมเรื่องการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน”. คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมคุณูปกัณฑ์ ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ระบบการเรียนรู้ทางไกลผ่านเครือข่าย Internet (e-Learning). 2545. บทความออนไลน์สืบค้นเมื่อ 5 มีค..2557, Available from: http://www.ku.ac.th/magazine_online/elearning.html.
- เรืองชัย ทวีปนิรันดร์. 2544. **ราชภัฏมหาวิทยาลัยของประชาชน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536. **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- วิทยากร เชิงกุล. 2542. **วิกฤติและโอกาสในการปฏิรูปการศึกษาและสังคมไทย : รายงานสภาวะการศึกษาไทย ปี 2541**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- วิญญา วิชาลาภรณ์. 2540. **การวิจัยทางการศึกษา : หลักการและแนวทางการปฏิบัติการ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ดันฮอลล์แกรมมี.
- อรุณ สุทธิวิไล. 2546. “การพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเสมือนจริง วิชา ทฤษฎีออกแบบตกแต่ง เรื่องการเขียนทัศนียภาพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา.” คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- E-Learning เมื่อการเรียนรู้การสอนเข้าสู่ยุคออนไลน์**. 2548. บทความออนไลน์สืบค้นเมื่อ 17 มีค..2557 , Available from : http://www.ku.ac.th/magazine_online/elearning.html.

**การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ต่อผู้เรียนด้านออกแบบโดยใช้รูปแบบการสอน
ที่แตกต่าง กรณีศึกษานักศึกษาหลักสูตรการออกแบบตกแต่งภายใน
AFFECTIVE FACTOR THE EFFICIENCY OF LEARNERS BY USING
DIFFERENT TEACHING MODELS: A CASE STUDY ON INTERIOR
DESIGN STUDENTS**

รุ่งวิทย์ เทพบุตร

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

E-mail: roongvit.the@dpu.ac.th

ศรีดาราดิเพียร

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

E-mail: sridara.tip@dpu.ac.th

ธนิต จิ่งดำรงกิจ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

E-mail: Thanit.jun@dpu.ac.th

สืบสาย แสงวชิระภิบาล

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

E-mail: suebsai.san@dpu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ มี 3 ข้อคือเพื่อ (1) ศึกษารูปแบบการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติกับแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา และ (3) เปรียบเทียบวิธีการสอนที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมุมมองของนักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน และเสนอแนะรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนด้านการออกแบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาหลักสูตรการออกแบบตกแต่งภายใน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเอกบังคับ ในภาคการศึกษา 2/2558 กับ 1/2559 จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด คือ เครื่องมือทดสอบ และ เครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลา 1 ปีการศึกษาเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลักษณะเชิงพรรณนา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อผลการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน หรือการได้รับโจทย์จริงและลงพื้นที่ภาคสนาม มากกว่าการเรียนแบบบทบาทสมมติ ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้นอกห้องเรียน ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์และเข้าใจสภาพปัญหาและสถานการณ์จริงของผู้ใช้งาน ทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลและ

การสังเคราะห์เป็นรูปแบบงานสร้างสรรค์ ในทางออกแบบตกแต่งภายใน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาในด้านของประสบการณ์จริงนอกห้องเรียนค่อนข้างมาก เนื่องจากเข้าใจโจทย์มากกว่าสามารถซักถามและเห็นประเด็นอื่น ๆ มากกว่าการเรียนแบบบทบาทสมมติ ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ควรใช้เทคนิคจากรูปแบบการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับรายวิชาเอกบังคับทุกรายวิชาในหลักสูตร และสามารถประยุกต์ใช้ได้ ในสาขาการออกแบบอื่นๆที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ใช้งาน หรือผู้บริโภค

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ ผู้เรียน การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน การสอนแบบใช้การแสดงบทบาทสมมติ
ออกแบบตกแต่งภายใน

ABSTRACT

The three main purposes for this research were: (1) for teaching models using role-play and problem solving base (2) to study the factors that affect achievement in student learning (3) to compare teaching methods that affect student achievement, students point of views with different personality and suggested appropriate ways to teach the design students. The research sample groups were 14 students from interior design department that enrolled core program in 2/2558 and 1/2559 semesters. The two main instruments for this particular research were experimental tool and storage tool for semi-structured interviews. This research will take one academic year to analyze data in a descriptive way. The results showed that student outcome were more optimistic towards problem solving base and on field more than role-play as well as learning outside the classroom. The outcome were students gain experience and understanding the problems from the actual situation of the user as well as analyzing and synthesizing as a creative work in interior design. Students were satisfied with the teaching method of outside the classroom experience. They understand the subject matter and they could receive data more by semi-structure interview in comparison with role-play. Suggestions on research a results is to be used on the problem based learning (PBL) model with all core subjects in the curriculum. The research result could also be applied in other relevant design majors that are involve users or consumers.

KEYWORDS: Efficiency Learner Problem-Based Learning Role Playing Interior Design

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

“ความรู้ในวิชาการ เป็นสิ่งหนึ่งที่จะทำให้สามารถฟันฝ่าอุปสรรคได้ และทำให้เป็นคนที่มีเกียรติ เป็นคนที่สามารถ เป็นคนที่มีความพอใจได้ในตัวว่า ทำประโยชน์แก่ตนเองและแก่ส่วนรวม นอกจากวิชาความรู้ ก็จะต้องฝึกฝนในสิ่งที่ตัวต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับสังคม สอดคล้องกับสมัยและสอดคล้องกับศีลธรรมที่ดีงาม ถ้าได้ทั้งวิชาการ ทั้งความรู้รอบตัว และความรู้ในชีวิต ก็จะทำให้เป็นคนที่ครบคน ที่จะภูมิใจได้” พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (อ้างใน <http://www.cca.chula.ac.th/protocol/organizations-individuals.html>)

ปัจจุบันโลกแห่งเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารรวดเร็ว เปลี่ยนแปลงการติดต่อสื่อสารข้อมูลกับคนทั่วโลก ทั้งจากเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เชื้อชาติ ศาสนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วรรณกรรม ศิลปะการแสดง ดนตรีและงานสถาปัตยกรรม นำมาสู่การเปิดมุมมองใหม่ๆ ดังนั้นจากผลพวงของการสื่อสารไว้

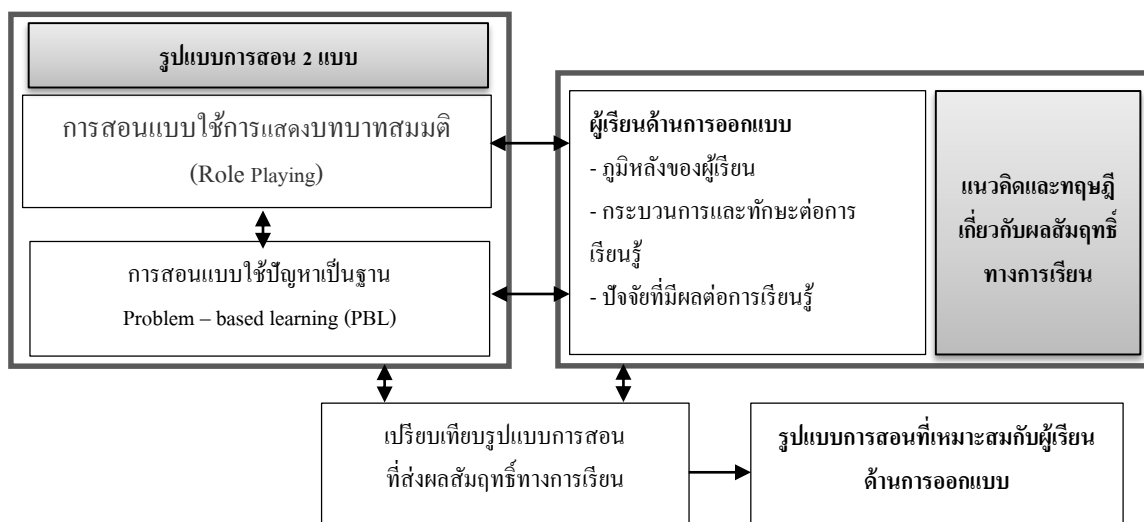
พรมแดน ก่อเกิดการปฏิวัติสังคมทางการศึกษา การพัฒนาคนและการถ่ายทอดความรู้ สำหรับผู้ที่มีโอกาสเรียนในระดับอุดมศึกษา ผู้ที่ถึงพร้อมด้วย การเป็นผู้รู้จักคิด วิเคราะห์ มีความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งมีความวิริยะอุตสาหะ ในการเรียนสาขาการออกแบบภายใน ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ที่ว่าด้วย คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม เพื่อการพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ดังนั้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยด้านกระบวนการสอน ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนของนิสิต ที่มีความแตกต่างด้านรูปแบบการเรียน โดยทำการศึกษารูปแบบการสอน 2 แบบ คือ การสอนแบบใช้การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) และ การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning –PBL) ในขอบเขตของการวิจัยมุ่งเน้นเปรียบเทียบรูปแบบการสอนที่ส่งผลสัมฤทธิ์ต่อผู้เรียนหลักสูตรออกแบบตกแต่งภายใน ในศตวรรษที่ 21 ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความรับผิดชอบและทักษะพิสัย เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับ วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อยุคสมัยในปัจจุบัน ผนวกกับงานออกแบบสร้างสรรค์ ที่เข้าใจบริบทของสังคม-ชุมชน และศิลปวัฒนธรรมไทยให้มากยิ่งขึ้น ก่อเกิดระบบความคิดผลงานสร้างสรรค์ใหม่ๆ ทำลายสังคมโลก

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- (1) เพื่อศึกษารูปแบบการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติกับแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน
- (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา
- (3) เพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมุมมองของนักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน และเสนอแนะรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนด้านการออกแบบ

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. วิจัยดำเนินการวิจัย

4.1 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษารูปแบบการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติกับแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน, ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา, เปรียบเทียบวิธีการสอนที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมุมมองของนักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน และเสนอแนะรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนด้านการออกแบบ ผู้วิจัยได้กำหนดกระบวนการวิจัยตามลำดับ คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้ คือ

4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างเฉพาะเจาะจง คือ มีเป้าหมายความเป็นตัวแทน มีเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล ดังนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เริ่มเข้าศึกษาตั้งแต่ปี 2557 ของหลักสูตรการออกแบบตกแต่งภายใน เป็นหลักสูตร 4 ปี ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 14 คน จาก 43 คน ที่เป็นนักศึกษาที่มีประสบการณ์เรียนรู้ทั้ง 2 รูปแบบ คือ การสอนแบบใช้การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning (PBL) และสามารถอธิบายประสบการณ์การเรียนรู้ได้

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

- การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน
Problem – Based Learning (PBL)
- การสอนแบบใช้การแสดงบทบาทสมมติ
(Role Playing)

ตัวแปรตาม

ผู้เรียนด้านออกแบบ

- ผลคะแนนเฉลี่ยสะสม
- ผลคะแนนในรายวิชา
- ผลคะแนนผลงาน
- ความถี่ในการส่งผลงาน
- ภูมิหลังของนักศึกษา
- กระบวนการและทักษะการเรียนรู้
- ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้

4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

(1) เครื่องมือทดลอง แผนการเรียนการสอน เอกสารประกอบการเรียน เอกสารโปรแกรมโครงงาน ทั้ง 2 รูปแบบการสอน

(2) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั่วไป คะแนนเฉลี่ยสะสม คะแนนในรายวิชา คะแนนผลงาน ความถี่ในการส่งผลงาน และภูมิหลังของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ศึกษากระบวนการและทักษะเรียนรู้ของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการสอน

4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาค้นคว้า ทบทวนวรรณกรรม ภายใต้กรอบแนวความคิดที่จะศึกษานำมาสร้างเครื่องมือทดลอง และเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดขอบเขตของงานวิจัย โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงเป็นนักศึกษาที่เรียนด้านการออกแบบ หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาการออกแบบตกแต่งภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ เพื่อความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การใช้เครื่องมือทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในครั้งที่ 1 โดยการใช้รูปแบบการสอนในแบบการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) และทำการวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพที่ 1 มออบหมายโครงการในรูปแบบการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing)

ขั้นตอนที่ 4 การใช้เครื่องมือทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในครั้งที่ 2 โดยการใช้รูปแบบการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning -PBL) และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) และทำการวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพที่ 2 มออบหมายโครงการในรูปแบบการสอนใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning -PBL)

ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาในเรื่องการสอนทั้ง 2 รูปแบบ และนำมาสรุปรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนด้านการออกแบบและมุมมองของนักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ขั้นตอนที่ 5 นำไปเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและนำเสนอข้อแก้ไขในหลักสูตรใหม่ของสาขาวิชาการออกแบบตกแต่งภายในต่อไป

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การเรียนการสอนโดยใช้ การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing)

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ประเด็น	Role Playing	Problem – Based Learning -PBL
ภูมิหลังของนักศึกษา	นักศึกษาที่จบจากสายอาชีพและสายสามัญ มีทักษะการทำงานเทียบเท่ากัน	นักศึกษาจบสายอาชีพเข้าใจในกระบวนการของขั้นตอนการทำงานได้ดีกว่านักศึกษาจบสายสามัญ
สถิติการส่งงาน	สถิติการส่งงานของนักศึกษาทั้งที่มาจากสายอาชีพและมาจากสายสามัญมีการส่งงานที่สม่ำเสมอไม่แตกต่างกัน	การส่งงานของนักศึกษาทั้งที่มาจากสายอาชีพและมาจากสายสามัญมีการส่งงานที่สม่ำเสมอไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์ทักษะการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

ประเด็น	Role Playing	Problem – Based Learning -PBL
ความรู้สึกรักของนักศึกษาเมื่อได้รับโจทย์	นักศึกษาค้นคว้าเมื่อได้รับโจทย์ ซึ่งมีกรอบให้นักศึกษาในการทำงาน มีการกำหนดขั้นตอนการทำงานชัดเจน สามารถอ่านและทำความเข้าใจได้ ทำให้การทำงานไม่มีความแปลกใหม่ เพราะต้องทำตามข้อมูลที่มีเท่านั้น	นักศึกษาค้นคว้า เมื่อได้รับโจทย์ มีความสนใจและอยากเรียนรู้จากสถานที่จริง ซึ่งทำให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลด้วยตัวเองเพื่อนำมาทำงาน และสามารถนำข้อมูลมาต่อยอดการทำงานได้
คำถามหลังจากการรับโจทย์	นักศึกษาเกิดคำถามกับโจทย์ที่ได้รับเนื่องจากโจทย์ไม่ได้แสดงถึงปัญหา ที่จะนำไปสู่กระบวนการแก้ไขปัญหาได้เพียงพอ	นักศึกษาเกิดคำถามที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน ซึ่งได้คำตอบจากการลงพื้นที่การทำงานจริง
วิธีตีความจากโจทย์	นักศึกษาต้องจินตนาการตามโจทย์ที่ได้รับ หรือการสอบถามอาจารย์เพิ่มเติม เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการทำงาน	นักศึกษาได้ข้อมูลจริง ปัญหาและความต้องการต่างๆ โดยที่ไม่ต้องจินตนาการเพื่อเป็นข้อมูลในการทำงาน
กระบวนการทำงาน	นักศึกษาทำตามกระบวนการที่โจทย์ได้กำหนดไว้ให้ และทำให้นักศึกษาไม่เกิดการเรียนรู้ ที่เกิดจากการแก้ปัญหาที่ดี	นักศึกษาได้ปรับกระบวนการในการทำงานให้สอดคล้องกับปัญหา ได้อย่างเป็นระบบ และนำไปออกแบบได้ดีขึ้น
การเรียนรู้จากรูปแบบของโจทย์	ไม่มีการลงพื้นที่จริงในการทำงานทำให้ไม่พบเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริง	มีการเรียนรู้จากสถานที่จริง ปัญหาจริง ที่เกิดจากพฤติกรรมและการใช้งาน
วิจารณ์ผลงาน	ผลงานยังไม่ดีเพราะข้อมูลในการทำงานน้อย	ผลงานดีขึ้นเพราะมีข้อมูลมากเพียงพอ

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

ประเด็น	Role Playing	Problem – Based Learning -PBL
การอธิบายจากผู้สอน	ทำให้นักศึกษาเข้าใจคลาดเคลื่อนจากผู้สอนเพราะไม่เห็นปัญหาประกอบคำอธิบาย	นักศึกษามีความเข้าใจในการอธิบายและความเข้าใจตรงกัน กับที่อาจารย์ผู้สอนได้แนะนำ
เจตคติความคาดหวังต่อการสำเร็จการศึกษา	นักศึกษาคาดหวังจะสำเร็จการศึกษาตามกำหนดระยะเวลา 4 ปี	นักศึกษาคาดหวังจะสำเร็จการศึกษาตามกำหนดระยะเวลา 4 ปี
เจตคติความคาดหวังต่ออาชีพหลังสำเร็จการศึกษา	ประกอบอาชีพตามสาขาที่ได้เรียน เป็นเจ้าของบริษัทออกแบบภายในและออกแบบบ้านของตัวเอง	ประกอบอาชีพตามสาขาที่ได้เรียน เป็นเจ้าของบริษัทออกแบบภายในและออกแบบบ้านของตัวเอง
แรงจูงใจของผู้เรียน	ตัวอาจารย์ผู้สอน หลักสูตรและครอบครัวของนักศึกษา	

5. สรุปผลการวิจัย

เพื่อวัดการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาการออกแบบตกแต่งภายใน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ID 303 การออกแบบตกแต่งภายใน 2 และ ID 304 การออกแบบตกแต่งภายใน 3 ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) ซึ่งเป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักศึกษาดังนี้

1. เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาให้ความคิดเห็นว่า (1) อยากให้มีการเรียนการสอนปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี โดยการลงพื้นที่ภาคสนามชุมชนนั้น สอนให้เห็นถึงปัญหา มากกว่าได้รับโจทย์สมมุติ เพราะได้เห็นถึงความต้องการที่หลากหลาย ส่งผลต่อความเข้าใจของนักศึกษา (2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมีโจทย์จริงมีความเหมาะสม เพราะนักศึกษาสามารถนำเนื้อหาไปประยุกต์ใช้ได้จริง และสามารถนำไปใช้ในเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้ (3) หากมีระยะเวลาเพิ่มมากขึ้น นักศึกษาคิดว่าจะทำผลงานได้ดีมากกว่านี้ ทั้งส่วนการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานออกแบบตกแต่งภายใน

2. เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน นักศึกษาให้ความคิดเห็นว่า (1) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นไปตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย และเป็นไปตามเนื้อหาที่อยู่ในประมวลรายวิชา (2) อยากให้มีการเพิ่มชั่วโมง Discuss กันภายในห้องเรียนเพิ่มมากขึ้น

3. เกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาให้ความคิดเห็นว่า (1) อาจารย์ผู้สอนตั้งใจสอนอย่างมาก เพราะอาจารย์ผู้สอนเป็น “สถาปนิกชุมชน” จึงมีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับชุมชน ส่งผลให้การเรียน-สอนมีประสิทธิภาพ นักศึกษามีความเข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของคนในชุมชนจริงๆ ก่อนทำการสรุปและเสนอแนะปรับปรุงงานออกแบบตกแต่งภายใน (2) มีการใช้สื่อการเรียนที่เข้าใจง่าย เพราะลงพื้นที่จริง เห็นปัญหาจริง เห็นสภาพความเป็นอยู่จริงๆ ซึ่งสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ต้องประหยัดมัธยัสถ์ ดังนั้นการเลือกใช้วัสดุในงานตกแต่งจึงต้องตอบโจทย์ทั้งความงามและประโยชน์ใช้สอย โดยต้องมีราคาถูกและหาซื้อง่าย

4. เกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ นักศึกษาให้ความคิดเห็นว่า (1) สิ่งอำนวยความสะดวกในมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอ เก่า และชำรุดเสียหาย ไม่มีห้องปฏิบัติงาน ที่สามารถทำงานค้างคืนได้ เพราะเป็นงานกลุ่ม มีอาหารรายละเอียดค่อนข้างมาก อีกทั้งเพื่อนบางคนมีบ้านพักอาศัยอยู่ไกล ดังนั้นการทำงานจึงไม่ต่อเนื่อง (2)

อาจารย์จัดทำเอกสารประกอบการเรียนเข้าใจง่าย อีกทั้งยังเพิ่มช่องทางการปรึกษาแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น เช่น กลุ่ม Line และกลุ่ม Facebook ทำให้ได้ข้อมูลและความรู้จากอาจารย์ที่ปรึกษาโดยตรง

5. เสนอแนะ นักศึกษาให้มีความคิดเห็นว่า (1) อยากให้อาจารย์พาไปลงพื้นที่อีก เพราะอยากมีประสบการณ์จริง เพราะชุมชนมีแนวโน้มจะนำแบบก่อสร้างของนักศึกษาไปทำจริง ซึ่งสร้างความภาคภูมิใจต่อผู้เรียน (2) ควรเพิ่มกรณีศึกษา พร้อมการยกตัวอย่าง ข้อดี-ข้อเสีย เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีข้อมูลนำไปปรับใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ตลอดจนได้เห็นแนวทางในการทำงานออกแบบสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์สังคมในชุมชนมิใช่ตอบโจทย์สังคมกลุ่มทุนนิยม

6. อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการประเมินผลการทำงานรวมถึงกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เหมาะสมจากการทดสอบ การสอนแบบใช้การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) ทำให้นักศึกษามีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ แต่รูปแบบการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – Based Learning -PBL) ทำให้นักศึกษารู้จักการคิด วิเคราะห์ ข้อมูลต่างจากการลงพื้นที่สอบถาม สัมภาษณ์คนภายในสังคมชุมชนนั้นๆ ก่อนจะสร้างสรรค์ผลงานออกแบบตกแต่งภายใน ส่วนเจตคติและความเข้าใจในข้อมูลที่นักศึกษาได้รับ การลงพื้นที่ภาคสนามนั้น สอนให้เห็นถึงปัญหาในปัจจุบัน มากกว่าการได้รับโจทย์สมมุติ เนื่องจากนักศึกษาจะได้เห็นถึงความต้องการที่หลากหลายของสังคม เห็นปัญหาสภาพความเป็นอยู่จริง เพื่อเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ตอบโจทย์กลุ่มคนในชุมชน มากกว่าตอบโจทย์กลุ่มคนในสังคมทุนนิยม

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

(1) ควรใช้เทคนิคจากรูปแบบการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับรายวิชาเอกบังคับทุกรายวิชา ในหลักสูตร เพื่อให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีอยู่จริง และสามารถแก้ไขปัญหที่พบจากการลงพื้นที่ภาคสนามนำไปสู่การออกแบบเพื่อตอบสนองผู้ใช้งานได้อย่างแท้จริง

(2) ในสาขาการออกแบบอื่นๆที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ใช้งาน หรือผู้บริโภคสามารถนำเทคนิคจากรูปแบบการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ไปประยุกต์ใช้ได้ เพราะทำให้กระตุ้นทักษะการเรียนรู้ได้ดีกว่ารูปแบบการสอนแบบบทบาทสมมติ (RP)

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- (1) ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น เพื่อความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่หลากหลาย
- (2) ควรทำการศึกษาในเชิงปริมาณเพิ่มเติมในบางประเด็น ทำการวิเคราะห์ผลวิจัยด้วยสถิติ ในแง่มุมของความพึงพอใจ

8. เอกสารอ้างอิง

ชาย โพธิ์สิตา. **ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2548.

ประคอง สารธรรม. **การสนทนากลุ่ม (Focus Group) แตกต่างจากการสัมภาษณ์กลุ่ม (Group Interview)**.

[Online] Available: <https://www.gotoknow.org/posts/>, สืบค้น ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2559.

ยศวีร์ อิ่มอินทชัย. **การพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Base Learning : PBL) ในรายวิชาการออกแบบการประเมินผล**. หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตสาขาการวิเคราะห์และการประเมินสมัยใหม่ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2554.

วิลาวัลย์ กองสะดี. **ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารหัส 52 คณะบริหาร วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2552**. สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์, 2552.

ศูนย์บริหารกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. **พระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสพระราชนานแห่งองค์คณะ**

บุคคล. [Online] Available: <http://www.cca.chula.ac.th/protocol/organizations-individuals.html>, สืบค้น ณ วันที่ 12 มิถุนายน 2559.

**การศึกษาคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา
ตามการรับรู้ของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษา
อุบลราชธานี เขต 1**

**THE STUDY OF ADMINISTRATOR'S CHARACTERISTICS OF
PROFESSIONALITY AS PERCEIVED BY TEACHERS OF THE SCHOOLS
UNDER UBON RATCHATHANI PRIMARY EDUCATION SERVICE
AREA OFFICE 1**

ชยานิษฐ์ รังสิขิตพัฒน์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: monalikal2d2@gmail.com

ดร.สุพรรณิ สมานญาติ

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: subin.yu@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพในทั้ง 6 ด้าน ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 จำแนกตามอายุ เพศ วุฒิการศึกษา สถานภาพ ประสบการณ์ในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอน จำนวน 346 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหาร เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) มีข้อความ 5 ข้อ ได้แก่ อายุ เพศ วุฒิการศึกษา สถานภาพ และประสบการณ์ในการทำงาน ตอนที่ 2 แบบสอบถามคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพในทั้ง 6 ด้าน ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 3 จำนวน 45 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ของลิเคิร์ต ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้ง ฉบับรวมเท่ากับ 0.98 ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (frequencies) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ด้วยสถิติ F-test

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. คุณลักษณะความเป็นมืออาชีพในทั้ง 6 ด้าน ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 อยู่ในระดับมาก
2. คุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต อยู่ในระดับมาก โดยภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารกับคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านวิชาการ ด้านการจัดระบบที่ดีและด้านคุณธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : คุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the level of administrator's characteristics of professionalism in the following 6 items of Administrators in Ubon Ratchathani primary educational service area office 1 and compare of administrator's characteristics of professionalism to effect age, gender, degree, marital status and working experiences. .

The sample group consisted of 346 teachers. The sample group was simple random sampling in table of Krecheie and Morgan. The research tools consisted of 3 steps. The first step includes questionnaires of status with 5 items, age, gender, degree, marital status and working experiences. The second step includes questionnaires rating scale of Likert type with 6 items of characteristics the expected attributes of professional administrators of administrators in Ubon Rachathani primary educational service area office 1. The reliability of both questionnaires was 0.98. Finally step used open ended question to make suggestions for Characteristics the Expected Attributes of Professional Administrators Of Administrators In Ubon Rachathani primary educational service area office 1. The data were analyzed by frequencies, percentage, mean, standard deviation and ANOVA.

The results of this study were as follows:

1. The 6 items of characteristics of administrator's characteristics of professionalism in the Ubon Ratchathani primary educational service area office 1, on the whole, were in the high level.
2. The characteristics of professional administrators of the Ubon Rachathani primary educational service area office 1, on the whole, were in the high level and had no difference. Their opinions were different at a significant level of .05 when they were different in working experiences and the characteristics of professional administrators in academic matter, process of good, and virtue.

KEYWORDS : Administrator's Characteristics of Professionalism, Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 1

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังอยู่ในยุคของการปฏิรูปการศึกษาศตวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) รัฐบาลจะมุ่งเน้นให้คนไทยได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ โดยมีเป้าหมายหลักสามประการ คือ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเรียนรู้ของคนไทย เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหารการศึกษา(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2552)

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 "นั้น ได้เสนอแนวคิด และ วิธีการจัดการศึกษา ที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายด้าน จึงเป็นเสมือนกฎหมายปฏิรูปการศึกษา ดังจะเห็นได้ว่า ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินี้ ให้ความสำคัญกับการปฏิรูป ในด้านต่างๆ คือ ปฏิรูประบบการศึกษา (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา .2550)

ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะช่วยทำให้การดำเนินงานของสถานศึกษาเป็นไป ด้วยความเรียบร้อยเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงของการปฏิรูปในระบบการศึกษานั้น ผู้บริหารสถานศึกษาที่จะสามารถนำพาสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายได้นั้นจะต้องมีความรู้ มีทักษะ มีความสามารถในการปฏิบัติงาน จึงจะทำการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล บรรลุตามเป้าหมายของสถานศึกษา ภารกิจด้านการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีคุณลักษณะของผู้บริหารมืออาชีพที่จำเป็นในการปฏิบัติงานอัน ได้แก่ เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีจิตวิญญาณนักบริหาร เป็นผู้นำทางการศึกษา มีความรู้ความสามารถในการบริหาร มีผลงานที่แสดงถึงความชำนาญการในการบริหารสถานศึกษา สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหาร(ชนสาร บัลลังก์ปัทมา, 2552)

สถานศึกษาในสังกัดสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 จึงต้องมีการบริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นผู้นำองค์กรก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ประกอบไปด้วยโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดทั้งหมด 5 อำเภอด้วยกัน คือ อำเภอเมือง อำเภอเขื่องใน อำเภอม่วงสามสิบ อำเภอดอนมดแดงอำเภอเหล่าเสือโก้ก ซึ่งประกอบไปด้วยโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก มีทั้งโรงเรียนที่อยู่ในชุมชนเมือง และชุมชนชนบท อีกทั้งมีผู้บริหารแต่ละโรงเรียนที่มีคุณลักษณะส่วนตัวที่แตกต่าง กัน อาทิ เช่น เพศ วัย คุณวุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ด้านการทำงาน เป็นต้น (แผนปฏิบัติการประจำปี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1,2559)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 เพื่อให้ทราบถึงปัจจัย ที่ส่งผลต่อคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 ทั้งนี้จะได้นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 และผู้บริหารสถานศึกษา ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา และ ปรับปรุงคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ให้สามารถบริหารสถานศึกษาให้เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

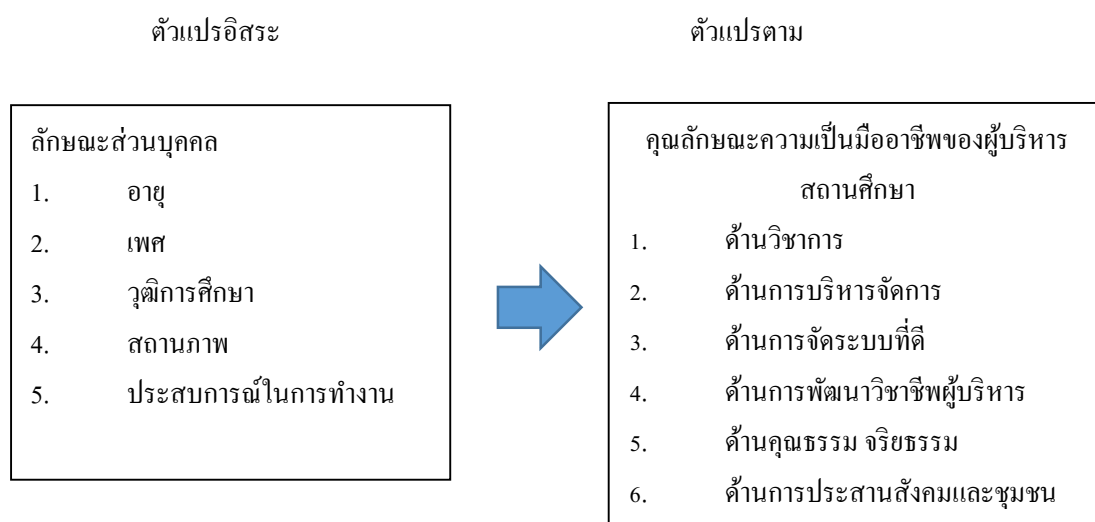
1. เพื่อศึกษาระดับคุณลักษณะความเป็นมืออาชีของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 ทั้ง 6 ด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะความเป็นมืออาชีของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 จำแนกตามอายุ เพศ วุฒิการศึกษา สถานภาพ และประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน

3. สมมติฐานการวิจัย

ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 ที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถานภาพ และประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน มีคุณลักษณะความเป็นมืออาชีของ ผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดคุณลักษณะความเป็นมืออาชีของผู้บริหารสถานศึกษาจากการ สังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาและนักวิชาการ โดยแบ่งเป็น 6 ด้าน และลักษณะส่วนบุคคลทั้ง 5 ด้าน มาใช้ เป็นแนวทาง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพ 1.1

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยเรื่องนี้เป็นวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation research) ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจาก ครูผู้สอน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 การศึกษา 2559 จำนวน 3,514 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย(Simple random sampling) โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น ครูผู้สอนจำนวน 346 คน

5.2 ตัวแปรที่ศึกษา 1. ตัวแปรต้น คือ ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ วุฒิการศึกษา สถานภาพ ประสิทธิภาพในการทำงาน 2. ตัวแปรตาม คือ คุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา 6 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดระบบที่ดี ด้านการพัฒนาวิชาชีพผู้บริหาร ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านประสานสังคมและชุมชน

5.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 8 เดือน (มกราคม 2559 – สิงหาคม 2559)

5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพของผู้บริหาร เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) มีข้อคำถาม 5 ข้อ ได้แก่ อายุ เพศ วุฒิ การศึกษา สถานภาพ และประสิทธิภาพในการทำงาน ตอนที่ 2 สอบถามคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพในทั้ง 6 ด้าน ของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 มีลักษณะ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 การตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ใช้วิธีการ คำนวณหาค่า IOC มากกว่า 0.67 ทุกข้อส่วนการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Internal consistency reliability) ใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) จากการนำเครื่องมือวิจัยไปทดลองใช้ (Try out) กับครูจำนวน 30 คนพบว่าได้ค่าความเชื่อมั่น 0.94

5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (1) นำหนังสือขออนุญาตจากวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (2) ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 346 ชุด (3) จัดเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ด้วยตนเองใช้เวลา 30 วัน (4) สามารถรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้ 330 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.38 (5) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม (6) จัดหมวดหมู่ของข้อมูลในแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูล ไปวิเคราะห์ทางสถิติ

5.6 การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance : ANOVA) ด้วยสถิติ F-test

6. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้บริหารของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นชายคิดเป็นร้อยละ 92.42 เป็นหญิง ร้อยละ 7.58 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และมากกว่า 51 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.97 รองลงมาคืออายุมีอายุ 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.06 ผู้บริหารของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละคิดเป็น 46.97 รองลงมาจบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 53.03 เมื่อพิจารณาจากสถานภาพของผู้บริหารของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ามีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 84.85 และมีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 15.15 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการบริหารมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.97 รองลงมา มีประสบการณ์ในการบริหาร

ระหว่าง 11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.94 และน้อยที่สุดมีประสบการณ์ในการบริหาร ระหว่าง 5 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.09

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 โดยพิจารณา ภาพรวม

ปัจจัยด้านคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหาร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. ด้านวิชาการ	4.28	0.30	มาก
2. ด้านบริหารจัดการ	4.13	0.58	มาก
3. ด้านการจัดระบบที่ดี	3.89	0.48	มาก
4. ด้านพัฒนาวิชาชีพผู้บริหาร	4.24	0.42	มาก
5. ด้านคุณธรรมจริยธรรม	4.18	0.25	มาก
6. ด้านประสานสังคมและชุมชน	4.67	0.55	มาก
รวม	4.34	0.27	มาก

จากตารางที่ 1 สรุปได้ว่า คุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่าคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหาร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหาร ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านการประสานสังคมและชุมชน ($\bar{X} = 4.67$) รองลงมาคือด้านวิชาการ ($\bar{X} = 4.28$) ด้านพัฒนาวิชาชีพผู้บริหาร ($\bar{X} = 4.24$) ด้านคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 4.18$) ด้านบริหารจัดการ ($\bar{X} = 4.13$) และคุณลักษณะด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ คุณลักษณะด้านการจัดระบบที่ดี ($\bar{X} = 3.89$)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพรของผู้บริหารสถานศึกษา ระหว่างประสบการณ์ในการบริหารที่ต่างกันโดยวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance : ANOVA)

ตัวแปร	ค่าของตัวแปร	คุณลักษณะความเป็นมืออาชีพ			ANOVA	
		N	$\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
1. ด้านวิชาการ	5 - 10 ปี	30	4.11	0.26	5.137*	0.006
	11 - 15 ปี	145	4.28	0.28		
	มากกว่า 15 ปี	155	4.30	0.32		
2. ด้านบริหารจัดการ	5 - 10 ปี	30	4.00	0.41	0.802	0.449
	11 - 15 ปี	145	4.15	0.56		
	มากกว่า 15 ปี	155	4.14	0.58		
3. ด้านการจัดระบบที่ดี	5 - 10 ปี	30	3.67	0.49	3.817*	0.023
	11 - 15 ปี	145	3.91	0.45		
	มากกว่า 15 ปี	155	3.92	0.89		
4. ด้านการพัฒนาวิชาชีพผู้บริหาร	5 - 10 ปี	30	4.14	0.47	1.269	0.3282
	11 - 15 ปี	145	4.27	0.40		
	มากกว่า 15 ปี	155	4.23	0.43		
5. ด้านคุณธรรมจริยธรรม	5 - 10 ปี	30	4.09	0.20	3.424*	0.040
	11 - 15 ปี	145	4.17	0.24		
	มากกว่า 15 ปี	155	4.21	0.25		
6. ด้านประสานสังคมและชุมชน	5 - 10 ปี	30	3.99	0.32	0.367	0.693
	11 - 15 ปี	145	4.06	0.39		
	มากกว่า 15 ปี	155	4.02	0.55		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของของคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารที่ต่างกันของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 ในภาพรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูงและมีค่าใกล้เคียงกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารโรงเรียน พบว่า ระดับความแปรปรวนของคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารโรงเรียนระหว่างประสบการณ์ในการบริหารที่ต่างกันไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารของ

โรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารที่ต่างกันมีคุณลักษณะไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านวิชาการ 2) ด้านการบริหารจัดการ 3) ด้านการจัดระบบที่ดี 4) ด้านการพัฒนาวิชาชีพผู้บริหาร 5) ด้านคุณธรรมจริยธรรม และ 6) ด้านประสานสังคมและชุมชน พบว่ามีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูงและใกล้เคียงกัน คือมีค่าอยู่ในช่วง 3.67 – 4.30 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารโรงเรียนพบว่าระดับความแปรปรวนของคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารที่ต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05. ในด้าน การ วิชาการ ด้านการจัดระบบที่ดี และด้านคุณธรรมและจริยธรรม และวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการบริหารในด้านแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบรายคู่ (post Hoc) การปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการบริหารและคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพด้านวิชาการ

ประสบการณ์ในการบริหาร	ค่าเฉลี่ย	ประสบการณ์ในการบริหาร		
		5 – 10 ปี	11 – 15 ปี	มากกว่า 15 ปี
5 – 10 ปี	4.110		0.17*	0.19*
11-15 ปี	4.283			0.01
มากกว่า 15 ปี	4.299			

จากตารางที่ 3 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ระหว่าง 5 - 10 ปี มีคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพด้านวิชาการแตกต่างจากผู้บริหารที่มีประสบการณ์ระหว่าง 11 – 15 ปี และมากกว่า 15 ปี

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบรายคู่ (post Hoc) การปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการบริหารและคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพด้านการจัดระบบที่ดี

ประสบการณ์ในการบริหาร	ค่าเฉลี่ย	ประสบการณ์ในการบริหาร		
		5 – 10 ปี	11 – 15 ปี	มากกว่า 15 ปี
5 – 10 ปี	3.67		0.24*	0.25*
11-15 ปี	3.91			0.01
มากกว่า 15 ปี	3.92			

จากตารางที่ 4 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ระหว่าง 5 - 10 ปี มีคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพด้านการจัดระบบที่ดีแตกต่างจากผู้บริหารที่มีประสบการณ์ระหว่าง 11 – 15 ปี และมากกว่า 15 ปี

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบรายคู่ (post Hoc) การปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการบริหารและคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพด้านคุณธรรมจริยธรรม

ประสบการณ์ในการบริหาร	ค่าเฉลี่ย	ประสบการณ์ในการบริหาร		
		5 – 10 ปี	11 – 15 ปี	มากกว่า 15 ปี
5 – 10 ปี	4.09		0.08	0.12
11-15 ปี	4.17			0.04
มากกว่า 15 ปี	4.21			

จากตารางที่ 5 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ระหว่าง 5 - 10 ปี มีคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพด้านการจัดระบบที่ดีไม่แตกต่างกัน

7. อภิปรายผล

1. คุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากว่า ปัจจุบันการจัดการศึกษาของไทยได้ดำเนินการปรับเปลี่ยนจากการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาต้องปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารงานภายในสถานศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งต้องมีคุณลักษณะของความเป็นผู้บริหารมืออาชีพให้มากขึ้นสอดคล้องกับ รุ่งทิพย์ ปินะสา (2557 หน้า 145) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะผู้บริหารมืออาชีพ ในทฤษฎีของครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 2 ได้ตระหนักในหน้าที่และมีการแสดงพฤติกรรมการบริหารงาน การดำเนินการพัฒนาสถานศึกษาให้ก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

2. คุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุเพศวุฒิการศึกษาสถานภาพที่ต่างกัน โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance : ANOVA) เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ทุกด้านและพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารที่มีอายุ เพศ วุฒิการศึกษาและสถานภาพแตกต่างกันมีความรู้และได้รับการอบรมพัฒนาด้านการบริหารอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับประเสริฐ อินทมนต์ (2557 หน้า 136) ที่ได้เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้บริหารมืออาชีพตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 จำแนกตามเพศ วุฒิ อายุ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้บริหารมืออาชีพไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. คุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารที่ต่างกัน โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance : ANOVA) เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน

และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า คุณลักษณะความเป็นมืออาชีของผู้บริหารสถานศึกษาด้านวิชาการและด้านการจัดระบบที่ดีมีประสพการณ์ในการบริหารที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีประสพการณ์ในการบริหารต่างกันมีคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพด้านวิชาการและด้านการจัดระบบที่ดีต่างกัน ซึ่งผู้บริหารที่มีประสพการณ์ในการบริหารมากกว่า 5 ปี และประสพการณ์ระหว่าง 11 – 15 ปี จะได้รับการยอมรับจากครูมากกว่าผู้บริหารที่มีประสพการณ์ระหว่าง 5-10 ปี เพราะผู้บริหารที่ประสพการณ์มากกว่าจะมีแนวคิด วิสัยทัศน์ การกำหนดนโยบาย การวางแผนการดำเนินงานในด้านวิชาการและการจัดระบบที่ดีในองค์กรได้รอบคอบ ครอบคลุมและบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของสถานศึกษาได้มากกว่า สอดคล้องกับ ประยูร ชูสอน (2548 หน้า 98) ได้ทำการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมภาวะผู้นำและแนวทางการพัฒนาสู่ความเป็นผู้บริหารมืออาชีพของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยพฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสพการณ์การดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธี Dummert C โดยรวมจำแนกตามประสพการณ์ พบว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสพการณ์บริหารโรงเรียน 11 ปี มากกว่า กับ 3-5 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารประสพการณ์ 11 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้บริหารประสพการณ์ 3-5 ปี แสดงว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสพการณ์บริหารโรงเรียน 11ปี มีมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสพการณ์บริหารโรงเรียน 3-5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการวิจัยคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 ครั้งนี้แม้โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน แต่เมื่อพิจารณารายด้านผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้ผู้บริหารนำผลการวิจัยไปใช้ในด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดระบบที่ดี ดังนี้ ผู้บริหารควรสอดส่องดูแลอาคารสถานที่ ความเพียงพอของสาธารณูปโภคของสถานศึกษา จัดซ่อมบำรุงอาคารให้อยู่ในสภาพที่แข็งแรง วางแผนการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า และพัฒนาห้องสมุดให้ทันสมัยมีมาตรฐาน สร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1 จากการเปรียบเทียบคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1 กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพของผู้บริหารไม่แตกต่างกัน จึงควรทำการศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารในสถานศึกษาในสังกัดอื่น ๆ

2 ควรทำการเปรียบเทียบคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารในสถานศึกษากับอายุราชการ และขนาดของโรงเรียน

3 ควรศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารในสถานศึกษาในด้านคุณลักษณะเฉพาะตัว ด้านทักษะความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานและด้านผลสำเร็จของงานเป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ประเสริฐ อินทะมนต์.(2557) “คุณลักษณะของผู้บริหารมืออาชีพตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ประยุทธ์ ชูสอน.(2548) “พฤติกรรมภาวะผู้นำและแนวทางการพัฒนาสู่ความเป็นผู้บริหารมืออาชีพของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต.
- รุ่งทิพย์ ปินะสา.(2557) “คุณลักษณะผู้บริหารมืออาชีพในทรรณะของครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชนสาร บัลลังก์ปัทมา.(2556). “ทักษะการบริหาร (สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก)” ใน The City Journal .ปีที่ 5 ฉบับที่ 103 เดือนมีนาคม 2552
- สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1.(2558) “แผนปฏิบัติการกลุ่มนโยบายและแผนงานประจำปีการศึกษา 2558” .อุบลราชธานี:สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 1.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.(2550) “ข้อเสนอแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามภารกิจ สปศ.”สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ (2552) สืบค้นจาก

http://www.onec.go.th/onec_web/page.php?mod=Book&file=view&itemId=1003

**แนวทางการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับประถมศึกษาที่ใช้หลักสูตร
ที่เน้นการสอนด้วยภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ**

**THE GUIDELINES OF EFFECTIVE PRIVATE PRIMARY SCHOOL MANAGEMENT
FOCUSING ON ENGLISH CURRICULUM**

จิตนิภา สว่างแจ้ง

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: jitni8575@gmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สินจินดาวงศ์

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: sirinthorn.si@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรการสอนที่เน้นภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนในระดับประถมศึกษาที่ผ่านการประเมินมาตรฐานสากล 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการหลักสูตรที่เน้นภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาตามความคาดหวังของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง และ 3) เพื่อกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาที่เน้นภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้บริหารที่ผ่านการประเมินมาตรฐานสากล จำนวนทั้งสิ้น 2 โรงเรียน และสอบถามจากผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง จำนวน 928 คน จากจำนวน 32 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test และวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารจัดการหลักสูตรการสอนที่เน้นภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนในระดับประถมศึกษาที่ผ่านการประเมินมาตรฐานสากลมีความสำเร็จมาจากผู้บริหารมีภาวะผู้นำที่แข็งแกร่ง การเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีความพร้อมด้านการจัดการสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน การเลือกหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนพร้อมสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม การนิเทศที่เป็นระบบและการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานที่ดี 2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองต่อการบริหารจัดการหลักสูตรการสอนที่เน้นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษา มีแตกต่างกัน โดยผู้ปกครองมีค่าความคาดหวังสูงกว่า ผู้บริหารและครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 3) แนวทางในการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาที่เน้นภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ มีดังนี้ ควรมีกระบวนการให้ครูมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์หลักสูตรมากยิ่งขึ้น มีกระบวนการสรรหาและพัฒนาบุคลากรที่ชัดเจน การประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้ต้องมีการปรับให้ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และมีความเป็นผู้นำที่แข็งแกร่ง มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านหลักสูตรและภาษาอังกฤษอย่างลึกซึ้ง มีสภาพความพร้อมของอาคารสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียน

การสอน ปลุกฝังให้ครูมีความคาดหวังต่อผู้เรียนให้มีระดับสูงขึ้นและมีกระบวนการติดตามผลการใช้ทักษะทางภาษาของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ การบริหารสถานศึกษาเอกชน หลักสูตรที่เน้นการสอนภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) To study the guideline of Effective School Management for Private Primary School focusing on English Curriculum. 2) To study the effective ways of management in Private Primary schools focusing on English Curriculum. 3) To establish a guideline for the administrative to manage the private primary school focusing on English Curriculum. The samples were administrative, teachers and parents in private primary schools using the same curriculum. The researcher selected sample by Systematic Random Sampling, 928 samples. The research instruments is questionnaires, statistical analyze and present the data at a frequency Percentage, Mean, Standard Deviation and F-test

The research findings were as follows: 1) The success of role model school which passes the international standard assessment were from strong leadership with vision and expertise, the efficiency of building and environment management, curriculum and public relations. 2) The expectation of the administrative, teachers and parents are different significantly at level .01. The expectation of the parents is higher those of other groups with statistically significant at .01 3) Guidelines of effective school management for private primary school focusing on English Curriculum would be emphasized in leadership, participation, curriculum, building management, expectation of teachers towards students and students achievement tracking.

KEYWORDS: Effectiveness, English Curriculum, Primary Private School

บทนำ

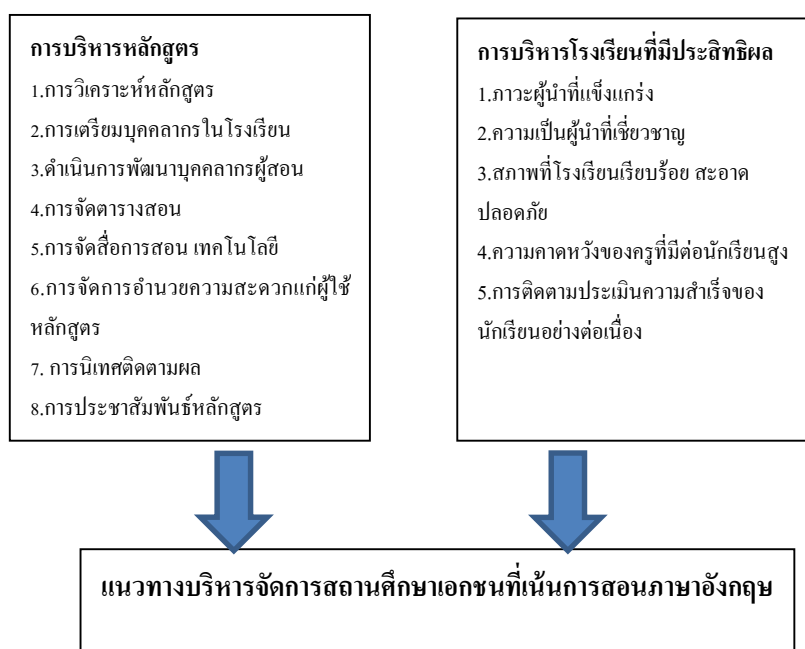
เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์ ก่อปรกับความทันสมัยของเทคโนโลยีการสื่อสารและการคมนาคมขนส่ง ทำให้พลเมืองจากทั่วทุกมุมโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ง่ายยิ่งขึ้นโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล การเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้ภาษาอังกฤษทวีความสำคัญยิ่งขึ้นในการติดต่อสื่อสาร เมื่อตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษเช่นนี้ เพื่อสร้างความแตกต่างจากโรงเรียนอื่นๆ ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนระดับประถมศึกษาจึงปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง การปรับตัวของโรงเรียนเอกชนให้เน้นหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษจึงเกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย โดยในระยะเวลาที่ผ่านมาหลายๆ โรงเรียนได้ผ่านกระบวนการทดลองในหลากหลายแนวทางเพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางในการดำเนินการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีที่สุด

ทว่าผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนจำนวนมากประสบปัญหาในด้านต่างๆ หลังจากดำเนินการนำหลักสูตรที่เน้นการสอนภาษาอังกฤษมาใช้ โดยเกิดปัญหาในด้านต่างๆ มากมาย เช่น ด้านครูชาวต่างชาติ การจัดการการด้านอาคารสถานที่ การพัฒนาครูผู้สอน สื่อการสอน การนิเทศการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด สักยภาพของ

โรงเรียน อาคารสถานที่ สื่อการสอน ศักยภาพ ความพร้อมของผู้เรียน ทักษะคิดของผู้เรียนและครู และองค์ประกอบอื่นๆ นอกจากนี้ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรรวมถึงชุมชนยังมีความคิดความเข้าใจและความคาดหวังที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากยังไม่มีแนวทางในการบริหารสถานศึกษาที่ใช้หลักสูตรที่เน้นการสอนด้วยภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพอย่างเป็นรูปธรรม

ในการจัดแนวทางในการบริหารสถานศึกษาที่เน้นภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันสำหรับโรงเรียนเอกชน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงทำการศึกษาหาแนวทางในการบริหารสถานศึกษาที่เน้นการสอนภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งมุ่งเน้นการหาแนวทางในการศึกษาวิจัยหาแนวทางเป็นโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ (Effective School) มาเป็นแนวคิดในกระบวนการบริหารโรงเรียนเพื่อให้โรงเรียนประสบความสำเร็จในการบริหารและการพัฒนารูปแบบโรงเรียนจนเป็นโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรการสอนที่เน้นภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนในระดับประถมศึกษาที่ผ่านการประเมินมาตรฐานสากล
- 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการหลักสูตรที่เน้นภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาตามความคาดหวังของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง
- 3) เพื่อกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาที่เน้นภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มโรงเรียนผู้ใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ My First English Adventure ทั้งประเทศไทยมีทั้งสิ้น 53 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนและครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับวิชาภาษาอังกฤษ และผู้ปกครอง โดยมีประชากรเป้าหมายดังนี้ ผู้บริหาร 265 คน ครู 954 คน ผู้ปกครอง 14,310 คน รวมทั้งสิ้น 15,529 คน

กลุ่มตัวอย่าง สุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิเป็นสัดส่วนมาจำนวน 60 % จากโรงเรียนในกลุ่มประชากรได้ 32 โรงเรียน จึงสุ่มผู้บริหาร 5 คน ครู 9 คน ผู้ปกครอง 15 คน ต่อ 1 โรงเรียน ดังนั้นจึงได้ผู้บริหาร 160 คน ครู 288 คน ผู้ปกครอง 480 คน รวมทั้งสิ้น 928 คน

เครื่องมือในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

รูปแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นระบบที่ผู้วิจัยสร้างจากการทำตารางการวางแผนโดยกำหนดแนวคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended) โดยผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหาร โรงเรียนที่เน้นการสอนด้วยภาษาอังกฤษที่ประสบความสำเร็จซึ่งเป็นโรงเรียนที่ผ่านการประเมินมาตรฐานสากลที่เป็นต้นแบบ จำนวน 2 โรงเรียน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

แบบสอบถาม

กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษากำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสร้างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและปรับปรุงร่างแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้งในด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) การใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่นๆ ที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นควรให้แก้ไข โดยมีเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC) ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.67 จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้บริหาร และครูในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนเพื่อหาหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .986 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มากกว่า 0.70 (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเองตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประสานขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุมถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาเอกชนระดับประถมศึกษาที่ใช้หลักสูตรเน้นการสอนด้วยภาษาอังกฤษทั่วประเทศ
2. ส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามถึงผู้ปกครอง ผู้บริหาร และครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยได้จัดส่ง พร้อมทั้งชี้แจงวิธีการตอบแบบสอบถามตามเกณฑ์ประเมินแก่ผู้ประสานงานในการเก็บข้อมูล

3. ผู้วิจัยเดินทางไปปรับแบบ สอบถามคืนด้วยตนเอง และรับคืนทางไปรษณีย์ กรณีอยู่ต่างจังหวัด
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย	การดำเนินการ	ผลที่ได้รับ
1. ศึกษาแนวคิด และกระบวนการเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตรการสอนที่เน้นภาษาอังกฤษ	ติดต่อประสานงานกับผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ My First English Adventure และได้รับรางวัลโรงเรียนมาตรฐานสากล <u>เครื่องมือ</u> แบบสัมภาษณ์ <u>ผู้ให้ข้อมูล</u> ผู้บริหารโรงเรียน 2 โรงเรียน	1. แนวคิด และกระบวนการในการดำเนินการบริหารโรงเรียนสองภาษา ที่เข้าสู่รางวัลโรงเรียนมาตรฐานสากล
2. เปรียบเทียบการบริหารจัดการหลักสูตรที่เน้นภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาตามความคาดหวังของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง	นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาพัฒนาเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้ในการสอบถามการบริหารจัดการหลักสูตรที่เน้นภาษาอังกฤษ <u>เครื่องมือ</u> แบบสอบถาม <u>กลุ่มตัวอย่าง</u> เป็นผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง 928 คน สุ่มมาจากโรงเรียนที่ใช้หลักสูตร My First English Adventure	1. นำข้อมูลจากการสอบถาม ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง มาลงรหัสบันทึกข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้อง 2. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน และทำการเปรียบเทียบระดับปฏิบัติกับ ระดับความคาดหวัง 4. วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวัง ระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง
3. กำหนดแนวทางกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาที่เน้นการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิผล	นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในขั้นตอนที่ 1 และข้อมูลจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนที่ 2 มากำหนดเป็นแนวทางในการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาที่เน้นการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิผล <u>วิธีดำเนินการ</u> -จัดการสังเคราะห์เนื้อหาเพื่อนำมากำหนดแนวทางในการบริหารจัดการ โรงเรียนที่เน้นการสอนภาษาอังกฤษ	แนวทางในการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาที่เน้นการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิผล เพื่อส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนนำไปใช้ให้เหมาะสมกับสภาพและบริบทของโรงเรียนต่อไป

สถิติที่ใช้ การวิเคราะห์ข้อมูล: ความถี่ ร้อยละ $\bar{x}$ และ S.D., t-test, F-test (ANOVA) โดยวิเคราะห์ PostHoc แบบ Dunnett T3

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นแบบอย่างที่ดี จากโรงเรียนที่ผ่านการประเมินมาตรฐานสากล

1. การบริหารจัดการหลักสูตรการสอนที่เน้นภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนในระดับประถมศึกษาที่ผ่านการประเมินมาตรฐานสากลมีความสำเร็จมาจากผู้บริหารมีภาวะผู้นำที่แข็งแกร่ง การเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญใน

หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีวิสัยทัศน์ที่จะสร้างคุณสมบัติอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ใช้การบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อที่ทุกคนจะได้ร่วมแรงร่วมใจและมีความเป็นเจ้าของ

2. ผู้บริหารจะพยายามให้กระทบโครงสร้างการบริหารให้น้อยที่สุดเพื่อลดแรงต่อต้านและความตึงเครียดที่อาจเกิดจากการปรับตัว

3. ประชุมและวิสัยทัศน์ของทั้ง 2 โรงเรียนมีความสัมพันธ์ต่อโครงการ ดังการที่กำหนดให้มีความสอดคล้องกับการขับเคลื่อนโรงเรียนให้มุ่งเน้นการเป็นสากลจากการเน้นเรื่องวิชาการการเรียนที่ดีเด่น ซึ่งผู้บริหารให้สมาชิกในองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนดและร่วมขับเคลื่อน

4. โรงเรียนมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์และกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาษาอังกฤษทำให้เป้าหมายวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ประสบความสำเร็จในการนำสู่การปฏิบัติได้โดยกำหนดแผนพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพอย่างชัดเจน

5. การเตรียมครูและการอบรมครูทางโรงเรียนได้มีกรอบแนวที่ชัดเจนในการฝึกอบรมครูเพื่อให้สามารถสอนได้ตรงตามแนวทางที่หลักสูตรวางไว้ ทั้งนี้โดยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของครู และพัฒนาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ครูมีสมรรถนะในการสอนและความมั่นใจมากยิ่งขึ้น

6. ผู้บริหารจำเป็นต้องวัดประเมินผลนักเรียนตามศักยภาพและพัฒนาสมรรถนะของนักเรียนมีการติดตามผลอย่างใกล้ชิดในทักษะทางภาษาของนักเรียนในทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

7. ทางโรงเรียนได้เปิดโอกาสให้ชุมชนข้างเคียงได้เข้าใจลักษณะพิเศษของหลักสูตรว่ามีความแตกต่างจากหลักสูตรเดิมอย่างไร และแสดงให้เห็นผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน การมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในเครือข่าย มีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (relationship) มีการเกื้อหนุนพึ่งพากัน มีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงแลกเปลี่ยน เสริมสร้างโอกาสให้หลักสูตรนี้สำเร็จได้อย่างยั่งยืน

8. ทางโรงเรียนปรับการเรียนการสอนให้แตกต่างจากหลักสูตรเดิมโดยเน้นความพึงพอใจของผู้เรียนเป็นหลัก การให้กำลังใจต่อผู้เรียน การสนับสนุนและยอมรับศักยภาพที่แตกต่างกัน การใช้สื่อและเรื่องราวที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพิ่มความหลากหลายของกิจกรรมในคาบเรียน และเพิ่มจำนวนคาบสอนให้มากขึ้นในสัปดาห์

9. โรงเรียนมีการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนโดยให้มีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อยกระดับองค์ความรู้ให้ได้มาตรฐานสากล ปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ และส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกและทัดเทียมกับมาตรฐานสากล สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการในการปรับตัวสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

10. การที่โรงเรียนประสบความสำเร็จจากการใช้หลักสูตรนี้มาจากการที่ นักเรียนและผู้ปกครองตระหนักเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรของโรงเรียน พร้อมทั้งให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

11. ปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จส่วนหนึ่งมาจากการเลือกหลักสูตร ภาวะผู้นำ การที่ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ การบริหารแบบมีส่วนร่วม ครู ผู้ปกครอง ชุมชน นักเรียนร่วมมือกันเป็นอย่างดี มีการพัฒนาครูและสื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ การติดตามและการนิเทศที่ชัดเจนมีหลักฐานและมี

ขั้นตอน การจัดกิจกรรมต่างๆทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนล้วนสอดคล้องกับหลักสูตรและส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทั้งสิ้น

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการหลักสูตรที่เน้นภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาตามความคาดหวัง

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความคาดหวังระหว่าง ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง

	SS	Df	MS	F	Sig.
การบริหารหลักสูตรภายในกลุ่ม	ระหว่างกลุ่ม	2	9.764	23.440	.000
	ภายในกลุ่ม	751	.417		
	รวม	753			
ระบบการบริหารสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	6.724	27.180	.000
	ภายในกลุ่ม	751	.247		
	รวม	753			
สถานศึกษาที่มีประสิทธิผล	ระหว่างกลุ่ม	2	3.140	17.958	.000
	ภายในกลุ่ม	751	.175		
	รวม	753			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	6.216	25.954	.000
	ภายในกลุ่ม	751	.240		
	รวม	753			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของ ผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองต่อการบริหารจัดการหลักสูตรการสอนที่เน้นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษา มีแตกต่างกัน โดยผู้ปกครองมีค่าความคาดหวังสูงกว่าผู้บริหารและครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 (ตารางที่ 2)

2. แนวทางการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาที่เน้นภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิผล มีดังนี้ ควรมีกระบวนการให้ครูมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์หลักสูตรมากยิ่งขึ้น มีกระบวนการสรรหาและพัฒนาบุคลากรที่ชัดเจน การประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้ต้องมีการปรับให้ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และมีความเป็นผู้นำที่แข็งแกร่ง มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านหลักสูตรและภาษาอังกฤษอย่างลึกซึ้ง มีสภาพความพร้อมของอาคารสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ปลูกฝังให้ครูมีความคาดหวังต่อผู้เรียนให้มีระดับสูงขึ้นและมีกระบวนการติดตามผลการใช้ทักษะทางภาษาของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

ตอนที่ 3 การพัฒนาแนวทางการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับประถมศึกษาที่ใช้หลักสูตรที่เน้นการสอนด้วยภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิผล

แนวทางการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผลเพื่อให้โรงเรียนสามารถพัฒนาสู่มาตรฐานสากลได้ ประกอบปัจจัยทั้งหมด 5 ประการ ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำที่แข็งแกร่ง 2) ความเป็นผู้นำที่เชี่ยวชาญ 3) สภาพโรงเรียน

เรียบร้อย สะอาด ปลอดภัย 4) ความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียน 5) การติดตามประเมินความสำเร็จของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

การศึกษาการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับประถมศึกษาที่ใช้หลักสูตรที่เน้นการสอนด้วยภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิผลความสำเร็จของการบริหารโรงเรียนเกิดขึ้นจากปัจจัยที่สำคัญมากที่สุด คือการที่ผู้บริหารทุกท่านมีภาวะผู้นำสูงมาก มีวิสัยทัศน์ กว้างไกล มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สามารถเป็นผู้นำด้านวิชาการและด้านเทคโนโลยีได้เป็นอย่างดี และเป็นผู้เสียสละทุ่มเทให้กับงานเหตุผลที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากการบริหารองค์กร ผู้นำและภาวะผู้นำมีความสำคัญที่สุด ความสำเร็จหรือความล้มเหลวเกิดจากภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นส่วนใหญ่ สอดคล้องกับผลงานวิจัย ของสุรศักดิ์ สว่างแสง (2552) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของโรงเรียนที่เน้นการสอนด้วยภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิผล ที่ได้ให้แนวคิดว่าการประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ที่จะนำพาให้สถานศึกษาที่เน้นภาษาอังกฤษมีประสิทธิผล ได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ซึ่งจะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงองค์กรและการนำพาองค์กรให้พัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ลักษณะที่หลากหลายของผู้นำ ส่วนหนึ่งภาวะผู้นำทางวิชาการ (จุฑามาศ อินนามเพ็ง, 2552) คือการที่ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการยอมดำเนินการให้สถานศึกษามุ่งสู่คุณภาพและได้มาตรฐาน

ผลของการวิจัยเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยอื่นซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสังกัดองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออก (วันวิภา เทียนขาว, 2555) พบว่าสภาพปัญหาที่พบในมิติด้านงบประมาณที่ขาดความสม่ำเสมอในการสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน อาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนการสอน แต่ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้กลับไม่พบสภาพปัญหาดังกล่าว เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้เป็นโรงเรียนเอกชนทั้งหมด ซึ่งสิ่งแวดลอม อาคารสถานที่และแหล่งเรียนรู้ต่างๆที่ครบครันทันสมัยนั้นไม่เพียงมีผลต่อความเชื่อมั่นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน ตลอดจนหลักสูตรเท่านั้นแต่ยังมีผลต่อปัจจัยสนับสนุนอื่นๆที่ทำให้ผู้เรียนมีความสำเร็จด้านการเรียนรู้ได้เช่นกัน (พรกมล ลีภักดิ์ปรีดา, 2555) แต่กลับสอดคล้องกับงานของ Glickman (1987) ที่กล่าวว่าโรงเรียนประสิทธิผลย่อมครบพร้อมทุกอย่างรวมถึงการจัดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและปลอดภัยจะส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

แนวทางการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผลเพื่อให้โรงเรียนสามารถพัฒนาสู่มาตรฐานสากลได้ ประกอบปัจจัยทั้งหมด 5 ประการ ได้แก่

1. ภาวะผู้นำที่แข็งแกร่งความสำเร็จของการบริหารสถานศึกษาเอกชนในระดับประถมศึกษาที่ใช้หลักสูตรที่เน้นการสอนด้วยภาษาอังกฤษจะเป็นไปได้ จำเป็นต้องมีผู้นำที่มีภาวะผู้นำที่แข็งแกร่ง มีความเชื่อมั่น มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล

2. ความเป็นผู้นำที่เชี่ยวชาญ ผู้บริหารมีความมั่นใจว่าตนมีความเป็นผู้นำที่เชี่ยวชาญมีความรู้ความสามารถที่จะพัฒนาความรู้ทักษะทางภาษาอังกฤษและมีความเป็นผู้เชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาและหลักสูตรเน้นภาษาอังกฤษ

3. สภาพโรงเรียนเรียบร้อย สะอาด ปลอดภัย ถือเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การบริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาที่ใช้หลักสูตรที่เน้นการสอนด้วยภาษาอังกฤษประสบความสำเร็จ

4. ความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียน ครูมีความคาดหวังให้นักเรียนพัฒนาการเรียนรู้เต็มศักยภาพตามมาตรฐานการเรียนการสอนในหลักสูตรในระดับมากที่สุดและในระดับความคาดหวังมากที่สุด

5. การติดตามประเมินความสำเร็จของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ของการติดตามความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของนักเรียนในแต่ละระดับดี การติดตามประเมินผลความสำเร็จของนักเรียนในช่วงชั้นต่างๆ โดยแยกการพัฒนาทักษะออกเป็นด้านต่างๆ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ได้มีการส่งผ่านจากครูประจำชั้นในแต่ละชั้นโดยละเอียดจนจบการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ การบริหารแบบมีส่วนร่วม ครู ผู้ปกครอง ชุมชน นักเรียนร่วมมือกันเป็นอย่างดี จะช่วยให้การบริหารจัดการ โรงเรียนได้บรรลุประสิทธิผล ดังนั้น จึงควรส่งเสริม และพิจารณาคัดเลือกผู้บริหารที่มีคุณสมบัติดังกล่าว

2.ผู้บริหารที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรพร้อมกับการมีทักษะภาษา ทำให้นำพาแนวทางการเรียนภาษาในรูปแบบที่แตกต่างเพื่อให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพสูงสุด และควรมีกระบวนการประชาสัมพันธ์เนื้อหาบทเรียนของหลักสูตรการสอน ผลงานของนักเรียน กระบวนการสอน ที่ทำให้เป็นที่เข้าใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เป็นรูปธรรม กว้างขวางและชัดเจนยิ่งขึ้น

3.ควรมีระบบและกลไกในการคัดสรรครูทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานของหลักสูตรที่เน้นภาษาอังกฤษ และการพัฒนาบุคลากรคุณภาพที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

4.ควรมีการเตรียมครูและมีการกำหนดกรอบแนวที่ชัดเจนในการฝึกอบรมครูเพื่อให้สามารถสอนได้ตรงตามแนวทางที่หลักสูตรวางไว้ ทั้งนี้ โดยทักษะภาษาอังกฤษของครู และพัฒนาเทคนิควิธีในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ

5.ควรมีการพัฒนาเครือข่ายการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรที่เน้นการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษทั้งโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนเพิ่มมากขึ้น เพื่อร่วมมือกันและแบ่งปัน ทรัพยากรทางการศึกษา

6.การวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองสูงกว่าครูและผู้บริหาร ดังนั้น จึงควรมีการสื่อสารให้ข้อมูลที่จำเป็นและสำคัญ โดยมีการจัดประชุมร่วมกัน กับผู้ปกครอง และเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของผู้ปกครองกับผู้บริหาร ครู ในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ

2. ควรนำ แนวทางการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับประถมศึกษาที่ใช้หลักสูตรที่เน้นการสอนด้วยภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ จากผลการวิจัยไปทดลองปฏิบัติใช้ในโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรที่เน้นภาษาอังกฤษ

3. ควรทำการวิจัย เพื่อพัฒนาหลักสูตรการสอนที่เน้นภาษาอังกฤษ โดยร่วมกันพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมกับสภาพและบริบทในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนร่วมกัน เพื่อใช้เป็นทางเลือกในการจัดการศึกษาที่เน้นภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชน จำแนกตามประเภท

เอกสารอ้างอิง

- สุรศักดิ์ สว่างแสง. 2552. “การพัฒนารูปแบบการบริหาร โรงเรียนในโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ”. วิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและผู้นำการเปลี่ยนแปลง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย จูฬามาศ อินนามเพ็ง. 2552. “ภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ส่งผลต่อความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- วันวิภา เทียนขาว. 2555. “การปรับตัวของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสู่คุณภาพการบริหารสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ”. วิทยานิพนธ์ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2545. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- พรกมล ลีภักดีปริดา. 2555. “แรงจูงใจของฝ่ายปกครองไทยในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนนานาชาติในเขตกรุงเทพมหานคร.” รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต.

Edmonds, R. 1979. “Effective Schools for urban Poor”. **Educational Leadership**, 37, 15-24.

Glickman, C.D. 1987. “Good and for Effective School: What do we want?” **Kappan**. 68,(8): 622-624.

**ผลของความรู้และเจตคติของบุคลากรที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
การประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเครือไทย-เทค**

**THE EFFECTS OF STAFF' S KNOWLEDGE AND ATTITUDE ON
PARTICIPATION IN CONDUCTING EDUCATIONAL
QUALITY ASSURANCE IN THAI-TECH GROUP**

นางลัดขันธ์ ตระกูลวงศ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: nongluk_acc@hotmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุบิน ยุระรัช

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการมหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: subin.yu@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร (2) เพื่อศึกษาความรู้และเจตคติของบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา และ (3) เพื่อศึกษาความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเครือไทย-เทค การวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทุกคน (Census) คือ ผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเครือไทย-เทค ปีการศึกษา 2558 จำนวน 298 คน ด้วยแบบสอบถาม วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งทุกด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการดำเนินงานด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน และด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนอยู่ในระดับมาก โดยบุคลากรมีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับสูงและมีเจตคติเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมในระดับมาก ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่า ผลต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ตัวแปรเจตคติเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ร้อยละ 34 ($R^2 = 0.34$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อเสนอแนะในการวิจัย คือ (1) ควรมีการจัดการความรู้เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเครือ ไทย- เทคอย่างต่อเนื่อง (2) เพิ่มการดำเนินงานวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อทำให้การศึกษามีเนื้อหาที่ชัดเจนมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ความรู้ เจตคติ การมีส่วนร่วม ประกันคุณภาพการศึกษา เครือไทย-เทค

ABSTRACT

This research aims to study Participation in conducting educational Quality Assurance in Thai - Tech group, to study knowledge and attitude in conducting educational Quality Assurance in Thai - Tech group and to study effects of staff's knowledge and attitude in conducting educational Quality Assurance in Thai - Tech group. This study has been based on survey research; samples that were used in this study were 298 persons from administrators, teachers and officers into Thai - Tech group during the academic year of 2016. The questionnaire has been used as a tool to collect information and data was analyzed by using different computer programs. Statistics that were used during the data analysis were percentages, means and standard deviation and Regression Analysis: The results have shown that: participation in conducting educational quality assurance in Thai Tech group was in high level in every aspects such as in job improvement, job participation, job assessment, job planning. The findings have revealed that the staff's knowledge was in the high level. The staff's attitude towards the educational quality assurance was in high level. The result of study the participation in educational quality assurance has shown that the variable attitudes about the quality of education can explain the variability of the variables involved in quality assurance at 34 percent ($R=0.34$) with statistic significant at 0.05. The recommendations for next research were as follows: 1) Training on participation of educational quality assurance should be conducted continuously. 2) Qualitative research should be added in order to elaborate the study and make the study more valuable.

KEYWORDS: Knowledge Attitude Participation Educational Quality Assurance Thai-Tech Group

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 ที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา มีความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6) เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ทุกระดับ ประกอบด้วยระบบประกันคุณภาพภายใน และระบบประกันคุณภาพภายนอก (มาตรา 47) สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการวางระบบการประเมินที่มีฐานการดำเนินงานของวิทยาลัย โดยหาแนวทางกำกับ ติดตาม และสนับสนุนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะต้องมีการวางแผนจัดเตรียมบุคลากร กำหนดโครงสร้างคณะกรรมการที่ประกอบด้วยบุคลากรทุกฝ่าย ทั้งผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ ให้เกิดการทำงานแบบมีส่วนร่วม (มาตรา 48) ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก ให้นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเกิดความเชื่อมั่นในการจัดการศึกษาว่าสามารถที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด

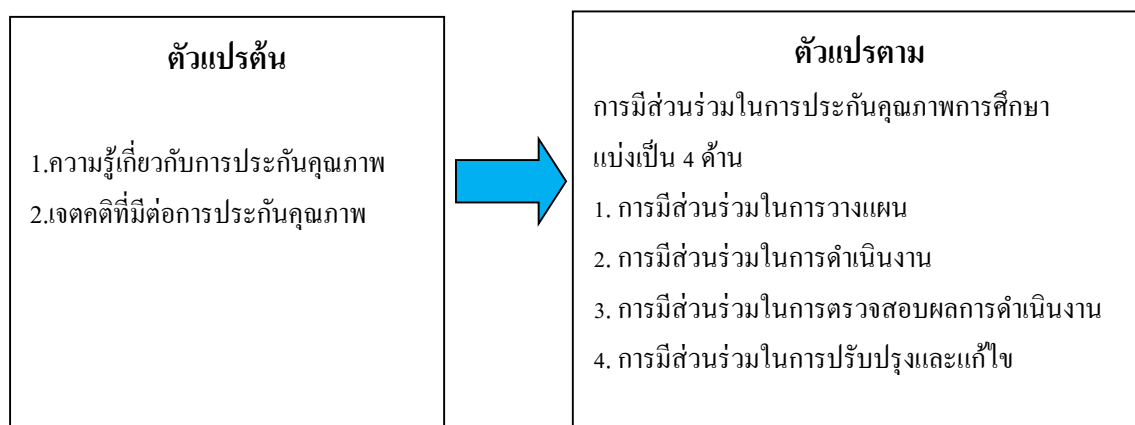
ดังนั้นทุกสถานศึกษา ต้องมีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และ เตรียมพร้อมเพื่อรองรับการประเมินการประกันคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐาน (สมศ.) ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ อาจทำให้ครูซึ่งรวมถึงผู้บริหารสถานศึกษามีภาระงานมากขึ้น ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมี ความรู้ ปฏิบัติ และ ความพร้อมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน และกระตุ้นให้ผู้บริหารสถานศึกษา แสดง พฤติกรรมออกมาซึ่งอาจจะมีทั้งในด้านบวกและด้านลบ หากผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ลึกในด้านบวกต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ก็จะส่งผลให้การดำเนินการสัมฤทธิ์ ผลตามเป้าหมายที่วางไว้ นำไปสู่การรับรองมาตรฐานจากองค์กรภายนอก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550.)

ปัจจุบันวิทยาลัยในเครือไทย-เทคได้เปิดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรที่เปิดสอนมี 2 หลักสูตรคือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ.2546)ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรมและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) พุทธศักราช 2557ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีสาขาทั้งในเขตกรุงเทพมหานครรวมปริมณฑลและเมืองใหญ่ ๆ ในเขตต่างจังหวัด บุคลากรโดยเฉพาะครูจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพและความรับผิดชอบ รักการสอนมีคุณธรรม จริยธรรมที่งดงาม เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ทั้งนี้วิทยาลัยมีการจัดการที่มีระบบ ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาและพัฒนาครูผู้สอนในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาการสอน การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การวิจัยและพัฒนาต่อเนื่อง ดังนั้นการพัฒนาการศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพจึงจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพทางการศึกษา และเพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่ระบุให้สถานศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพทุกระดับทั้งภายในและภายนอก แต่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาพบว่าสถาบันอาชีวศึกษาเอกชนจำนวนมากยังขาดบุคลากรทางการศึกษา ครูผู้สอนมีจำนวนน้อยลงไม่เพียงพอ เนื่องจากครูลาออกครูส่วนใหญ่ยังขาดประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งครูผู้สอนเป็นผู้ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา บางคนยังขาดวุฒิทางด้านการศึกษาและครูผู้สอนรุ่นใหม่ ๆ ยังมีความอดทนน้อย ประกอบกับไม่ชอบการจัดทำเอกสารจำนวนมาก ๆ จึงส่งผลให้ครูผู้สอนมองเห็นว่างานการสอนของครูนั้นเป็นงานที่มีการจัดทำเอกสารค่อนข้างมาก ในส่วนวิทยาลัยในเครือไทย-เทค ครูและบุคลากรส่วนใหญ่จบการศึกษาในสาขาบริหารธุรกิจ มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนค่อนข้างน้อยเนื่องจากเพิ่งสำเร็จการศึกษา จึงทำให้ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษาจึงส่งผลให้การจัดทำประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยไม่สมบูรณ์เท่าที่ควรดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องผลของความรู้ เจตคติของบุคลากรที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเครือไทย-เทค เนื่องจากบุคลากรของวิทยาลัย มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยและเป็นผลผลิตที่สำคัญที่สุดของสถาบัน ซึ่งนับได้ว่าเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการช่วยให้งานประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น และผลที่ได้จากการวิจัยจะสามารถนำไปพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ และกำหนดแนวทางในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเครือไทย-เทค ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเครือ ไทย- เทค
2. เพื่อศึกษาความรู้และเจตคติของบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเครือไทย-เทค
3. เพื่อศึกษาความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเครือไทย-เทค

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) โดยวิธีเก็บข้อมูลผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเครือไทย-เทค จำนวน 298 คน (วิทยาลัยในเครือไทย-เทค, 2558) โดยการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรทุกคน (Census) จำนวน 298 คน

4.2 ตัวแปรที่ศึกษามี 2 ตัวแปร ได้แก่ 1. ตัวแปรต้น ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา และเจตคติที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา 2. ตัวแปรตาม ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน และด้านการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงและแก้ไข

4.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 7 เดือน (มกราคม 2559 – กรกฎาคม 2559)

4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอนคือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 แบบวัดความรู้ของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพ

การศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเครือไทย-เทศตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเครือไทย-เทศตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเครือไทย-เทศ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงาน ด้านการตรวจสอบผลการดำเนินงาน และ ด้านการปรับปรุงการดำเนินงาน สำหรับตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบวัดความรู้ใช้การตรวจสอบคะแนนในข้อเท็จจริงพิจารณาให้คะแนน ตอนที่ 3-4 มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 5 ระดับ การตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ใช้วิธีการคำนวณหาค่า IOC เท่ากับ 1

ส่วนการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรง แบบความสอดคล้องภายใน (Internal consistency reliability) ใช้วิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลการนำเครื่องมือวิจัยไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่ จำนวน 30 คนพบว่าได้ค่าความเชื่อมั่น 0.918

ตารางที่ 1 แสดงเครื่องมือวิจัยจำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ที่	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ประเภทของเครื่องมือวิจัย	การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย
1	ผู้บริหาร	1.แบบวัดความรู้ และ เจตคติ 2. แบบสอบถามปลายปิด	ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของเนื้อหา
2	ครู เจ้าหน้าที่	1.แบบวัดความรู้ และ เจตคติ 2. แบบสอบถามปลายปิด	ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของเนื้อหา

4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกชั้นตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (1) นำหนังสือขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุมเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและสนับสนุนการวิจัย (2) ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามด้วยตนเองออกไปยังกลุ่มประชากร จำนวน 298 ชุด (3) จัดเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองกับวิทยาลัยในเครือไทย-เทศทั้ง 9 แห่ง ใช้เวลา 2 สัปดาห์ได้ครบทั้ง 298 ชุด (4) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม (5) จัดหมวดหมู่ของข้อมูลในแบบสอบถามเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล (1) ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อพรรณนาการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพของบุคลากรและเพื่อพรรณนาความรู้ และทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา (2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) เพื่อศึกษาตัวแปรด้านความรู้ และเจตคติ ตัวแปรอิสระของการศึกษาที่มีระดับการวัดเป็นเชิงปริมาณ และตัวแปรการมีส่วนร่วม ตัวแปรตามที่มีการวัดแบบเชิงปริมาณ

5. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของความรู้และเจตคติ ของบุคลากรที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเครือไทย-เทค ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังนี้

5.1 สรุปผลข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของบุคลากรที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.5 อายุส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 20–29 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.2 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 82.2 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 3.01–6.00 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.50 และตำแหน่งงานส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 64.80

5.2 ผลของความคิดเห็นที่มีต่อการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษา PDCA พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรกคือ การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการดำเนินงาน A : Act ($\mu = 4.90$) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน D : Do ($\mu = 4.08$) การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน C : Check ($\mu = 3.95$) และการมีส่วนร่วมในการวางแผน P : Plan ($\mu = 3.93$) ตามลำดับ

5.3 ความรู้และเจตคติที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา

5.3.1 ความรู้ของบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเครือไทย-เทค บุคลากรมีความรู้ในระดับสูง จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 73.2 รองลงมา อยู่ในระดับปานกลางจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 และระดับต่ำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.70

5.3.2 เจตคติที่มีต่อการมีส่วนร่วมในงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเครือไทย-เทค พบว่า เจตคติของบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด และมาก โดยข้อที่มีเจตคติมากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ การประกันคุณภาพการศึกษาทำให้เกิดผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพได้รับความเชื่อมั่นจากบุคคลภายนอก ($\mu = 4.34$) รองลงมาคือ การติดตามผลการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ ช่วยให้การผลการดำเนินงานของสถาบันบรรลุตามเป้าหมาย ($\mu = 4.31$) และข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ การประกันคุณภาพการศึกษาไม่จำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่องเพราะมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ($\mu = 3.58$) มีเจตคติอยู่ในระดับมาก

5.4 ผลการศึกษาความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเครือไทย-เทค เมื่อทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) ระหว่างตัวแปรด้านเจตคติและความรู้กับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่าผลเป็นไปในทางเดียวกัน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation)

การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา	r	Sig.	แปลผล
1. เจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	0.580	0.000	สูง
2. ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	0.047	0.208	ไม่มีความสัมพันธ์

ตารางที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยในแต่ละขั้นตอน

ตัวแปร	R	R ²	R Change	F	F Change	Sig F	Sig F Change
X_1	0.58	0.34	0.34	149.68	149.68	0.00	0.00

X_1 = ด้านเจตคติ R = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ R^2 = ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้วยสถิติการถดถอยพหุคูณ (Regression Analysis) แบบ Stepwise แล้ว พบว่ามีเพียงตัวแปรค่าเฉลี่ยเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ที่มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับระดับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.58 สามารถพยากรณ์ระดับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาได้ร้อยละ 34

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์ระดับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา จากปัจจัยค่าเฉลี่ยเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	Sig.
เจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ	0.78	0.06	0.58	12.23	0.000
$R^2 = 0.34$	$SE_{est} = 0.49 a = 0.86$				

a = ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ β = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน b = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

จากตาราง พบว่า ปัจจัยที่ค่าเฉลี่ยเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.49 โดยปัจจัยค่าเฉลี่ยเจตคติสามารถพยากรณ์ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 (sig. = 0.000) และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (b) ที่ 0.78 ขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) อยู่ที่ 0.58 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.42 ซึ่งจากผลดังกล่าว สามารถสร้างสมการพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพทางการศึกษาในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.86 + 0.78(X_1)$$

และสร้างเป็นสมการพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z = 0.58 (X_1)$$

จากสมการที่ได้ นำมาทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

สมมติฐาน

1. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาของบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเครือข่าย- เทค อยู่ในระดับดี

2. ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเครือข่าย- เทค อยู่ในระดับดี

3. ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษามีผลต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเครือข่าย- เทค

สมมติฐานย่อย

1. บุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเครือข่าย- เทค ที่มีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพสูงจะทำการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาสูง

2. บุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเครือข่าย- เทค ที่มีเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพที่ดีจะทำการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

จากสมการทำนายผลที่ได้ พบว่า ยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 2 บุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเครือข่าย- เทคที่มีเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพที่ดี จะทำการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาดีโดยมีค่า $Sig = 0.0000$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 แต่ปฏิเสธสมมติฐานย่อยที่ 1 บุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเครือข่าย- เทค ที่มีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพสูงจะทำการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาสูงโดยมีค่า $Sig = 0.208$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

6. อภิปรายผล

การศึกษาผลของความรู้ เจตคติ ของบุคลากรที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในเครือข่าย- เทคผู้วิจัยมีข้อค้นพบและประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายดังนี้

6.1 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเครือข่าย- เทค พบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.6 รองลงมา คือ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.9 และระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 16.1 ตามลำดับทั้งนี้ระดับเจตคติที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การประกันคุณภาพการศึกษาทำให้เกิดผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพได้รับความเชื่อมั่นจากบุคคลภายนอก ($\mu = 4.34$) การติดตามผลการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ ช่วยให้การผลการดำเนินงานของสถาบันบรรลุตามเป้าหมาย ($\mu = 4.31$) สอดคล้องกับ สิริเพ็ญ เนื่องจำนงค์ (2542) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ 2 พบว่าความร่วมมือของบุคคลมีอยู่ในระดับมาก บุคลากรมีความเห็นพ้องกันในการร่วมมือกันจัดทำและดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา การมีส่วนร่วมกันรับผิดชอบ การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการประกันคุณภาพการศึกษาลำดับ

6.2 ความรู้และทัศนคติ ของบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเครือข่าย- เทค พบว่าผลของความรู้ของบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเครือข่าย- เทค บุคลากรมีความรู้ในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 73.2 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 26.2 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผลของความรู้ของบุคลากร ที่ตอบถูกมากที่สุด คือ การประกันคุณภาพการศึกษามีหมายถึง การควบคุม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานที่กำหนดคิดเป็นร้อยละ 97.7 รองลงมา คือ กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแนวทาง การประเมินคุณภาพการศึกษาประกอบด้วย 4

ขั้นตอน คือ PDCA (Plan – Do –Check – Action)และคณะผู้ประเมินภายนอก คือ ผู้ได้รับมอบหมายให้ประเมินสถานศึกษาแต่ละแห่งจะทำการศึกษาจากรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของสถานศึกษานั้นๆคิดเป็นร้อยละ 95.6 ทั้งนี้ ผลของความรู้ของบุคลากร ที่ตอบผิดมากที่สุด คือ การบริหารสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพภายในและเป็นกระบวนการที่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดต้องดำเนินการ และมาตรฐานที่สามารถประเมินได้โดยใช้เกณฑ์ที่เป็นอัตรายเป็นลักษณะของการประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 84.9 รองลงมา คือ การกิจด้านวิชาการเป็นส่วนสำคัญหลักในการประกันคุณภาพการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 84.6 สอดคล้องกับงานวิจัยของจรรยาพร ธรณินทร์(2539) ที่ได้ศึกษาการประเมินตนเองและการประเมินผลภายในสถานศึกษา ซึ่งพบว่าการประเมินในปัจจุบันจะเน้นให้คนในสถานศึกษาได้รู้จักตนเองอยู่ในระดับมาก โดยงานวิจัยได้เน้นให้เห็นจุดเด่นและจุดด้อยในการปฏิบัติงานของตนเองนอกจากนี้ความรู้และทัศนคติ ของบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาก็เป็นส่วนสำคัญที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จและได้นำผลการประเมินที่ดีมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเองให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

6.3ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเครือข่ายไทย-เทศซึ่งได้ผลจากปัจจัยที่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาในด้านความรู้และเจตคติของบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเครือข่ายไทย-เทศด้วยสถิติการถดถอยพหุคูณ (Regression Analysis) แบบ Stepwiseพบว่า มีเพียงตัวแปรค่าเฉลี่ยทัศนคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ที่มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับระดับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษอย่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000สอดคล้องกับ ฉันทนา เกิดกลมเกลียว(2554) ได้กล่าวถึงการประกันคุณภาพการศึกษากับการมีส่วนร่วมว่า ผู้ดำเนินการจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ต้องมีความรู้ที่ดีและทัศนคติที่ดีในการประกันคุณภาพการศึกษาก่อน เปิดใจรับและต้องตั้งใจเสียสละเพื่อส่วนรวมและเพื่อองค์กรในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ก็จะทำให้การประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามมา

7. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมที่มีต่องานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรจำแนกตามด้าน PDCA เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับสุดท้ายคือการมีส่วนร่วมในการวางแผน P : Plan($\mu=3.93$) ดังนั้นผู้บริหารควรพิจารณาการวางแผนเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดไว้เป็นอันดับแรก ในส่วนของการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาจะเป็นส่วนที่เริ่มต้นและทำให้ส่วนอื่นๆ สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ผู้บริหารสามารถปรับเปลี่ยนแผนการดำเนินการได้ถ้าแผนที่มีอยู่ไม่เหมาะสมหรือไม่สอดคล้องกับการประกันคุณภาพในภาพรวม ก็จะทำให้การประกันคุณภาพของสถานศึกษาจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์เจตคติที่มีต่อการมีส่วนร่วมในงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเครือข่ายไทย-เทศ พบว่า ระดับเจตคติของบุคลากรด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายคือการประกันคุณภาพการศึกษาไม่จำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่องเพราะมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย($\mu=3.58$) ดังนั้นผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาต้องเน้นย้ำถึงการประกันคุณภาพการศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากภารกิจการประกันคุณภาพ

ภายในสถานศึกษา เป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครูอาจารย์ และบุคลากรอื่นๆ ในสถานศึกษา โดยในการดำเนินงานจะต้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเช่น ผู้เรียน ชุมชน เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานที่กำกับดูแล เข้ามามีส่วนร่วม ช่วยกันคิดช่วยกันทำอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องก็จะช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะในการศึกษารั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณเท่านั้น ทำให้ขาดการขยายความในเนื้อหาการศึกษาเชิงคุณภาพ สำหรับปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบด้าน ผลของความรู้ เจตคติ ของบุคลากรที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในเครือข่าย-ภาคีความร่วมมือด้านการดำเนินงานวิจัยเชิงคุณภาพร่วมด้วย จะทำให้การศึกษาวิจัยมีเนื้อหา และขอบเขตที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
2. การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน และวิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐ เพื่อมองหาความสอดคล้องในองค์ประกอบ ของปัจจัยด้านบุคลากรที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา
3. การศึกษาในมิติความรู้ส่วนบุคคลที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ว่า ควรมีความรู้ในลักษณะใด ถึงจะมีความสอดคล้องกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ, 2550. **แนวทางการจัดการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวง.
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2551. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ :
: หน่วยงานพิเศษ.
จรรยาพร ธรณินทร์, 2539. ความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance). **วารสาร
กองทุนส่งเสริมการศึกษาเอกชน** 7 (67): 19-20.
ฉันทนา เกิดกลมเกลียว, 2554. **การประกันคุณภาพการศึกษากับการมีส่วนร่วม**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เอกจักร.
วิทยาลัยในเครือไอ-เทค, 2558. **เอกสารประกอบการแนะนำวิทยาลัย**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกลาง.
ศิริเพ็ญ เนื่องจำนงค์, 2542. **การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร** สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาที่ 2. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

กลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมของนักศึกษาด้วยกัน

ระหว่างชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค

THE MANAGEMENT STRATEGIES OF THE STUDENT SOCIAL RESPONSIBILITY (SSR) ACTIVITY AMONG COMMUNITIES OF THAI-TECH GROUP

จุฑารัตน์ แสงลอย

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: koymoo2514@gmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สินจินดาวงศ์

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email:sirinthorn.si@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมของนักศึกษาด้วยกันระหว่างชุมชนของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาผลการดำเนินการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่างชุมชนของวิทยาลัยในเครือไทย-เทค 2) กำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่างชุมชนระหว่างกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค โดยการดำเนินการวิจัยจัดทำเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ศึกษาผลการดำเนินการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคม ระยะที่ 2 กำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคม และระยะที่ 3 ประเมินกลยุทธ์ในการจัดกิจกรรมการนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่างชุมชน(SSR) ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค โดยแบ่งเป็น 4 ด้านคือ พิจารณาความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความสอดคล้องและความเป็นประโยชน์ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบประเมิน มีค่าความเชื่อมั่น 0.901 สถิติที่ใช้วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมSSR ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก
2. การกำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันของนักศึกษาระหว่างชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค 4 ด้าน ได้แก่ด้านจิตอาสาเพื่อสังคม ด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ ด้านการสร้างเครือญาติผูกพันกันนักศึกษา และด้านการสร้างงานสร้างอาชีพ

3. ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันของนักศึกษา ระหว่างชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค ด้านความสอดคล้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม กลยุทธ์การบริหารจัดการ กลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to study the result of the management strategies of the student social responsibility (SSR) activity among communities of Thai-Tech Group. 2) To establish the management strategies in Student Social Responsibility of Thai-Tech Group. 3) to assess strategic plan in Student Social Responsibility of Thai-Tech Group. Methodology was mixed method: Qualitative and Quantitative methods were used in this research. There were 3 stages in this research: 1) The representative of communities were interviewed The selective sampling were selected from 8 communities involved of Thai-Tech Group 2) Questionnaires were answered by 50 samples from 8 communities involving of Thai-Tech Group 3) Strategic Plan of activities management from result of questionnaire was assessed by experts. Data were collected through interviews, questionnaires, and Strategic plan assessment, had reliability 0.901 and analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation and content analysis.

The research findings as follows: 1) the participants are satisfied with a high level of activities. 2) The management strategies of the student social responsibility (SSR) activity among communities are established in 4 areas: Community Relations Activities, Social responsibility, Job skills for students, Job creation. 3) The management strategies of the student social responsibility (SSR) activity among communities are assessed in 4 areas: consistency with the highest level and propriety, feasibility, and utility with a high level respectively.

KEYWORDS : Participation, the Management Strategies, Thai-Tech Group

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ด้านการศึกษาในยุคโลกาวิวัฒน์มีความจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมต่อภาวะการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนเริ่มขยายการบริหารการศึกษาด้านวิชาการด้านวิชาชีพการศึกษาระดับมัธยมศึกษาถึง ปริญญา โยบาย พันธกิจ โครงสร้างการบริหาร เป้าหมายในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาได้เน้นในการประกันคุณภาพ แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จการดำเนินงาน และตัวบ่งชี้คุณภาพที่กำหนด ในลักษณะของจุดอ่อน จุดแข็ง เป็นการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น และให้ความสำคัญในประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งการจัดทำวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถานศึกษา ถือเป็นการจัดทำแผนระยะยาว เพราะการประกันคุณภาพมุ่งให้บุคลากรในองค์กรสถานศึกษามีจิตใจที่ใฝ่คุณภาพ และมุ่งเปลี่ยนฐานด้านความคิดตระหนักการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา หน่วยงานจะต้องจัดทำเอกสารรายงานผลการดำเนินงานของหน่วยงาน รวมทั้งระบุถึงจุดอ่อน จุดแข็ง แนว

ทางแก้ไข และแนวทางเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบ เป็นเอกสารสำคัญที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพ (Audit) ทั้ง การตรวจสอบคุณภาพภายใน และการตรวจสอบคุณภาพภายนอก เพื่อตรวจสอบและกลไกการดำเนินงานตาม ตัวบ่งชี้ และการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาคุณภาพ (ด้านจุดแข็ง จุดอ่อน และข้อเสนอแนะ) เป็นสิ่งสำคัญที่ หน่วยงานด้านการศึกษาคณะต้องทำ การจัดทำโครงการส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพที่ ตอบสนองความรับผิดชอบต่องานของนักเรียน-นักศึกษา หรือ โครงการ SSR (Student Social Responsibility) เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค ที่ดำเนินธุรกิจทางการศึกษาอาชีวะเอกชน ที่มุ่งเน้นผลิตนักเรียน นักศึกษา ตามปรัชญาด้าน คุณภาพ คุณธรรม ให้เป็นที่ยอมรับต่อหน่วยงานและสถานประกอบการ จบไปมีงานทำ และได้รับการยอมรับต่อประสิทธิภาพของแต่ละวิทยาลัยในเครือไทย-เทค โดยการเรียนรู้จริง ปฏิบัติจริง มีคุณภาพ และยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และแต่ละวิทยาลัยในเครือไทย-เทค ก็ตระหนักว่าทรัพยากรบุคคลเป็น องค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจทางการศึกษา และการมีค่านิยม 12 ประการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ตามตัวคนที่แท้จริงของคนไทยและพฤติกรรมการทำงานที่ดีเหมาะสม เปรียบเสมือนพลังผลักดันให้วิทยาลัยในเครือไทย-เทค สามารถเดินไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมี ประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดนโยบาย โดยนำคุณค่าหลัก 12 ประการมาใช้

อันเป็นพฤติกรรมพื้นฐานและค่านิยมที่ทางรัฐบาลให้ความสำคัญกับนักเรียน นักศึกษา ทางที่วิทยาลัยใน เครือไทย-เทค ที่จะทำให้นุเคราะห์ทุกคน รวมทั้งนักเรียน นักศึกษา ได้มีส่วนร่วมดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ที่ตั้งไว้หนึ่งในค่านิยมของสถานศึกษาที่ฝังลึกอยู่ในสถานศึกษา คือ รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงตามพระราชดำริสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้า เหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี และคำนึงถึง ผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเองเข้าไปถึงพัฒนาจิตใจยืนยมนั่นเองในการ ยกระดับคุณภาพสังคม และส่งเสริมพัฒนา เศรษฐกิจของชาติอย่างยั่งยืน บนความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของ บุคลากร นักเรียน นักศึกษา ชุมชน และสังคมกว้าง โดยสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ และสังคมอย่างต่อเนื่องยาวนาน ให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเกี่ยวกับการศึกษา กลุ่มวิทยาลัย ในเครือไทย-เทคได้ให้ความร่วมมือกับสังคม ชุมชน ในการดำเนินกิจกรรมช่วยเหลือสังคม และนำความรู้สู่สังคม เริ่มด้วยการทอดผ้าความรู้จิตอาสา พัฒนา ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมชุมชน

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการกิจกรรมช่วยเหลือสังคม นำความรู้สู่สังคม เป็นรูปธรรมในความร่วมมือ กัน ของชุมชน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมต่างๆ ในการช่วยเหลือสังคม เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพและบรรลุความสำเร็จ และเป็นไปตามความต้องการ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่าง ชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

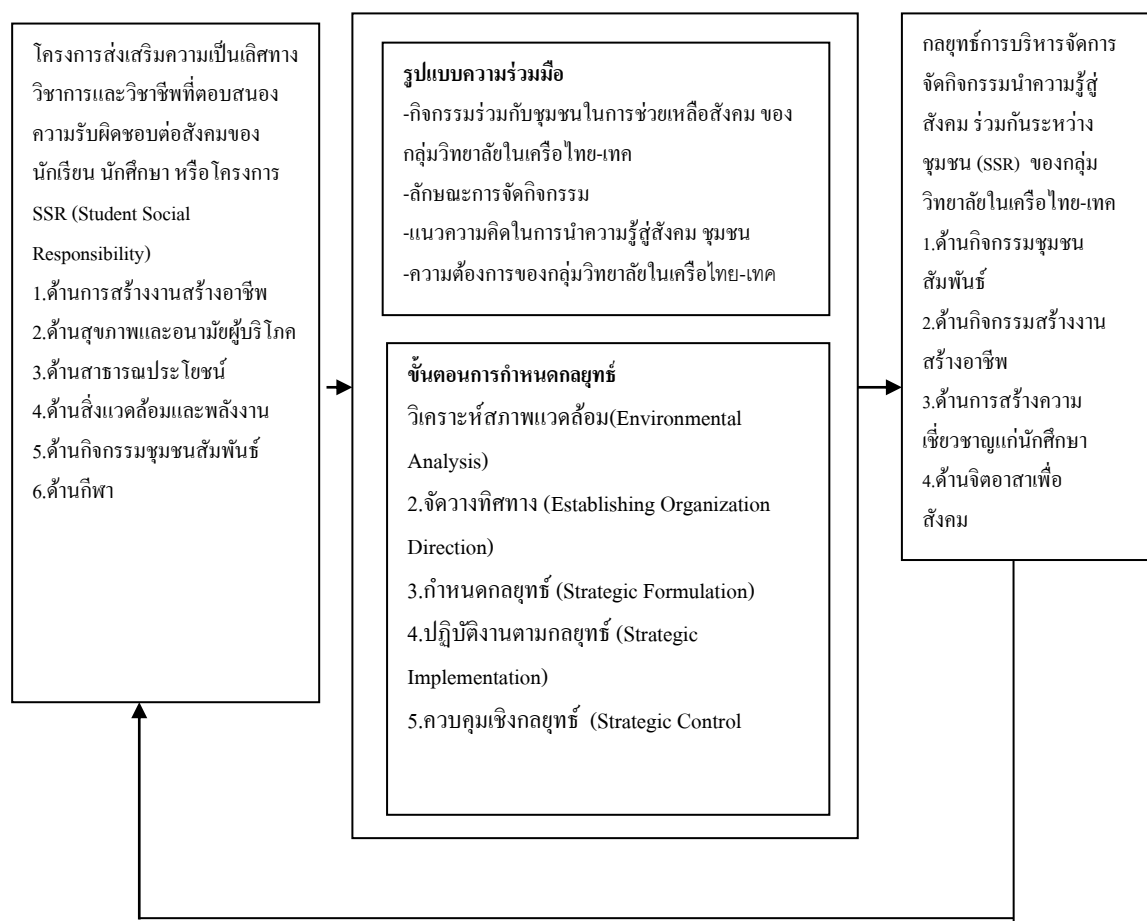
1. เพื่อศึกษาผลการดำเนินการจัดการกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่าง ชุมชน ของกลุ่ม วิทยาลัยในเครือไทย-เทค
2. เพื่อกำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่าง ชุมชน ของ กลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค

3. เพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่างชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. หลักการและแนวคิด โครงการส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความรับผิดชอบต่อสังคมหรือโครงการ SSR (Student Social Responsibility)
2. สภาพปัจจุบันการจัดกิจกรรมระหว่างชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ ในการช่วยเหลือสังคม
3. ความต้องการของชุมชน และประชาชนในเขตพื้นที่แต่ละแห่ง ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ ในรูปแบบการจัดกิจกรรม
4. กลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่าง ชุมชน ในการช่วยเหลือสังคม

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4.วิธีดำเนินการวิจัย

แนวทางการจัดทำกลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่างชุมชนของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ โดยจัดทำเป็น 3 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 การศึกษาผลการดำเนินการจัดการกิจกรรมนำความรู้สู่สังคม ทบทวนเอกสารรายงานโครงการ SSR ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ รวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์เนื้อหา

บันทึกข้อมูล จากเอกสาร โครงการนำความรู้สู่สังคม ของร่วมกันระหว่าง ชุมชน (SSR) ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ นำมาทบทวน แล้วสังเคราะห์ข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล ทบทวนรายงาน โครงการ SSR บันทึกข้อมูลให้อยู่ในกรอบประเด็นตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย รวบรวมข้อมูลเนื้อหาสาระ จากเอกสาร โครงการ SSR เพื่อนำไปสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้แทนชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการ SSR ในระยะที่ 2ต่อไปทำการสรุปผลการดำเนินการกิจกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากสรุปผลการกิจกรรม SSR

ระยะที่ 2 กำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการกิจกรรมนำความรู้สู่สังคม

กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นผู้แทนชุมชน 9 แห่ง และ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ SSR จำนวน 50 คน แสดงความคิดเห็นอย่างไรต่อการจัดกิจกรรม

เครื่องมือวิจัย แบบสัมภาษณ์(ชุมชน) และ แบบสอบถาม ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหาความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้ เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา IOC (Index of Item-objective Congruence) มีค่ามากกว่า 0.5 และนำไปทดลอง (Tryout) บุคคลทั่วไปในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีการของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่น 0.901

การเก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสัมภาษณ์มาสรุปเนื้อหา ด้วยการสังเคราะห์เนื้อหา และใช้ประกอบการนำไปร่างกลยุทธ์และแบบสอบถามรวบรวมแบบสอบถามที่กำหนดนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และเขียนรายงานมาดำเนินการร่าง กลยุทธ์ ไปดำเนินการในระยะที่ 3 ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล การสัมภาษณ์ผู้แทนชุมชน ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)และ แบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ความถี่ ร้อยละและค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 3 ประเมินกลยุทธ์ในการจัดกิจกรรมการนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่างชุมชน(SSR) ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ

ผู้ให้ข้อมูล ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน พิจารณาความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความสอดคล้องและความเป็นประโยชน์

เครื่องมือวิจัย แบบประเมินกลยุทธ์โดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำแบบที่ผู้วิจัยสร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาและความชัดเจนของภาษา ผู้วิจัยแก้ไขคำถามในการสัมภาษณ์ตามที่ได้รับการแนะนำ ได้ค่า IOC มากกว่า 0.5

การเก็บรวบรวมข้อมูล นำผลการประเมินกลยุทธ์กิจกรรม และข้อเสนอแนะในการปรับแก้ไขกลยุทธ์ฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 10 ท่าน มาวิเคราะห์ผลการประเมินกลยุทธ์ จึงได้กลยุทธ์ที่ปรับแก้ไขตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปสรุปเขียนรายงาน

การวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากแบบประเมินกลยุทธ์ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Validity) จากข้อมูลข้อเสนอแนะในการปรับแก้ไขกลยุทธ์จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 10 ท่าน

4.ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลสรุปแบบสัมภาษณ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่ผู้สังคมร่วมกันระหว่างชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ

หัวข้อ	รายละเอียด
จุดแข็ง	1. เนื่องจากสถาบันมีชื่อเสียงจึงทำให้เป็นที่รู้จักของคนส่วนใหญ่ 2. นักศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพ 3. ทำให้เกิดความสามัคคีและการทำงานร่วมกันของคนในชุมชน 4. ทำให้นำความรู้ที่ได้ไปส่งเสริมและพัฒนาอาชีพภายในชุมชน 5. นักศึกษามีความรู้ในด้านวิชาชีพสามารถถ่ายทอดความรู้ให้ กับคนในชุมชนได้เป็นอย่างดี 6. นักศึกษาทำงานเป็นทีมได้ดีและมีภาวะผู้นำ กล้าพูดกล้าทำและกล้าแสดงออก 7. นักศึกษามีการแต่งกายที่ดีและเคารพสถานที่ 8. ในการจัดทำโครงการมีการวางแผนการทำงานได้อย่างเป็นขั้นตอน
จุดอ่อน	1. การอบรมเกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารเพื่อชีวิตประจำวัน 2. การติดตามผลสัมฤทธิ์ของบุคคลที่เข้าร่วมโครงการว่าได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้จริงหรือไม่ 3. การจัดการในเรื่องของการประชาสัมพันธ์โครงการให้ทั่วถึงและต่อเนื่องเป็นระยะ 4. การสำรวจความต้องการในการจัดกิจกรรมก่อนจากชุมชนเพื่อใช้สำหรับดำเนินงานจริง 5. การจัดกิจกรรมสั้นทวนการในระหว่างการอบรมเพื่อดึงดูดคนในชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น 6. การกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมควรให้เหมาะสมกับโครงการนั้นๆ
อุปสรรค	1. การที่คนในชุมชนมีทักษะในการเข้าอบรมต่างกันทำให้ความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการต่างกัน 2. งบประมาณในการจัดกิจกรรมของชุมชนไม่เพียงพอ 3. ผู้เข้าร่วมโครงการมีจำนวนไม่มากและส่วนใหญ่เป็นกลุ่มของบุคคลกลุ่มเดิม
โอกาส	1. ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งมีการสนับสนุนจากหน่วยงานหรือองค์กรภายนอกเพื่อซื้อวัสดุอุปกรณ์แจกจ่ายให้กับชุมชน

**ตอนที่ 2 ผลการสรุปแบบสอบถามการบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่าง
ชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค ในภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้าน**

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นการจัดการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่าง
ชุมชนของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค ในภาพรวม

การดำเนินการจัดทำกิจกรรมโดยรวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับผลการ ดำเนินการ
ด้านจิตอาสาเพื่อสังคม	4.24	1.18	มาก
ด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์	4.12	0.73	มาก
ด้านการสร้างความเชี่ยวชาญแก่นักศึกษา	4.11	1.13	มาก
ด้านการสร้างงานสร้างอาชีพ	4.03	0.98	มาก
รวม	4.11	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับผลการดำเนินงานการจัดทำกิจกรรมการนำความรู้สู่สังคมร่วมกัน
ระหว่างชุมชนและกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทคโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 (S.D.
= 0.80) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ก็พบว่า ทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นกัน ได้แก่ ด้านจิตอาสาเพื่อ
สังคม ด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ ด้านการสร้างความเชี่ยวชาญแก่นักศึกษา และด้านการสร้างงานสร้างอาชีพ
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 4.12 4.11 และ 4.03 (S.D. = 1.18 0.73 1.13 และ 0.98) ตามลำดับ

**ตอนที่ 3 ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกัน ระหว่าง
ชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค ในภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้าน**

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อประเด็นกลยุทธ์ในการจัดทำกิจกรรมนำความรู้สู่
สังคมร่วมกันระหว่างชุมชนของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทคในภาพรวม

ประเด็นกลยุทธ์การจัดทำกิจกรรมนำความรู้สู่สังคม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ภาพรวม			
ด้านความสอดคล้อง	4.50	0.78	มากที่สุด
ด้านความเหมาะสม	4.33	0.74	มาก
ด้านความเป็นไปได้	4.30	0.74	มาก
ด้านความเป็นประโยชน์	4.18	0.81	มาก
รวม	4.33	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อประเด็นกลยุทธ์ในการจัดทำกิจกรรมนำความรู้สู่สังคม
ร่วมกันระหว่างชุมชนของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทคในภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ
4.33 (S.D. = 0.75) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ก็พบว่า ด้านความสอดคล้องมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 (S.D. = 0.78) โดยด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็น

ประโยชน์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 4.30 และ 4.18 (S.D. = 0.74, 0.74 และ 0.81) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 กลยุทธ์การจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่างชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค

กลยุทธ์	มาตรการ	กลไกสู่การปฏิบัติ
1. ด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์		
1.1 การประชาสัมพันธ์โครงการ SSR อย่างทั่วถึง 1.2 การสร้างความร่วมมือในการจัดกิจกรรมระหว่างชุมชน	1. ส่งเสริมช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย 2. ส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยกับชุมชน 3. ส่งเสริมการขายเครือข่ายชุมชนในการจัดกิจกรรม SSR	1. จัดการประชาสัมพันธ์หลายช่องทาง เช่น Social Media วิทยุชุมชน ป้ายประชาสัมพันธ์ตัวแทนชุมชน เป็นต้น 2. สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการร่วมกันจัดกิจกรรม SSR ได้แก่ การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ วิทยากร สถานที่ เป็นต้น 3. สร้างเครือข่ายตัวแทนชุมชน เพื่อขยายการจัดกิจกรรม SSR ไปยังชุมชนใกล้เคียงเพิ่มขึ้น
2. ด้านการสร้างงานสร้างอาชีพ		
2.1 การพัฒนาอาชีพของคนในชุมชน 2.2 การประยุกต์ใช้ทรัพยากรในชุมชนสู่การสร้างรายได้	1. ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ สร้างความเข้มแข็งในอาชีพของชุมชน 2. ส่งเสริมการนำทรัพยากรในชุมชนมาต่อยอดธุรกิจเพื่อเพิ่มรายได้	1. มีการจัดวิทยากรอบรมให้ความรู้แก่ชุมชนพร้อมติดตามผลหลังจากดำเนินงาน SSR เสร็จสิ้นทุกครั้ง อย่างต่อเนื่องและเป็นระยะ 2. นำความรู้ที่ได้รับจากชุมชนหรือชุมชนที่ได้รับจากวิทยาลัยฯ โดยใช้ทรัพยากรในชุมชนจัดทำธุรกิจเพื่อสร้างรายได้
4. ด้านจิตอาสา		
4.1 การสร้างความตระหนัก เห็นคุณค่าในการทำประโยชน์แก่ส่วนรวมให้มาก	4.1 การสร้างความตระหนัก เห็นคุณค่าในการทำประโยชน์แก่ส่วนรวมให้มาก 4.2 ส่งเสริมให้นักศึกษา เห็นคุณค่าของการทำงานกิจกรรมเพื่อส่วนรวม	1. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่างๆตามความสนใจ และตรงตามความสามารถของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติ คิด วางแผน และสรุปผลการดำเนินงานด้วยตนเอง เพื่อสร้างความภูมิใจ และเป็นส่วนหนึ่งของการบริการแก่สังคม 2. ให้นักศึกษาเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมด้วยตัวเองและปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมมากที่สุด 3. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดทำกิจกรรมโดยนำความรู้ด้านวิชาชีพและฝึกอາชีพอิสระแก่ชุมชน โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

6.อภิปรายผล

การสรุปผลการวิจัยได้แยกออกเป็นข้อ ดังนี้

จากการศึกษากลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่าง ชุมชนของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การดำเนินการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่าง ชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ จากรายงานโครงการ SSR พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้งจะมีภาพรวมของการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคม ส่วนใหญ่ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีความพึงพอใจในระดับมาก

2. การกำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่าง ชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ โดยสามารถแบ่งการอภิปรายออกได้ดังนี้

2.1 แบบสัมภาษณ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่างชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ พบว่า

จุดอ่อน ในการดำเนินการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคม ได้แก่ การใช้ภาษาอังกฤษ ,การติดตามบุคคลที่เข้าร่วมโครงการว่าได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง , การประชาสัมพันธ์โครงการ ,สำรวจความต้องการในการจัดกิจกรรมก่อน,จัดกิจกรรมสั้นทนาการในระหว่างการอบรม,กำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมควรให้เหมาะสม

อุปสรรคในการดำเนินการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคม ได้แก่ การที่คนในชุมชนมีทักษะในการเข้าอบรมต่างกัน ,งบประมาณในการจัดกิจกรรม ,ผู้เข้าร่วมโครงการมีจำนวนไม่มาก

โดยการกำหนดดังกล่าวจะทำให้สามารถกำหนดกลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) ได้ เนื่องจากเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดมาพิจารณา

2.2 ผลการดำเนินการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่าง ชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประมวล บุตรดี (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจกับการพัฒนาชุมชน : กรณีศึกษาฝ่ายชะลอน้ำชุมชนสาสบก จังหวัดลำปาง มีการศึกษารูปแบบและกระบวนการดำเนินการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ (บริษัทปูนซิเมนต์ไทย (ลำปาง) จำกัด ที่มีต่อชุมชน และสอดคล้องของแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ (Corporate Social Responsibility : CSR) กับแนวคิดการพัฒนาชุมชน พบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ก็พบว่า ทุกด้านได้แก่ ด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ ด้านการสร้างงานสร้างอาชีพ ด้านการสร้างความรู้ความเชี่ยวชาญแก่นักศึกษา และด้านจิตอาสาเพื่อสังคม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2.3 การกำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่าง ชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ พบว่า

กลยุทธ์ด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์กำหนดให้มีการประชาสัมพันธ์โครงการ SSR อย่างทั่วถึง โดยใช้มาตรการคือ ส่งเสริมช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย

การสร้างความร่วมมือในการจัดกิจกรรมระหว่างชุมชน โดยใช้มาตรการคือ ส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยกับชุมชนและส่งเสริมการขายเครือข่ายชุมชนในการจัดกิจกรรม SSR

การสร้างงานสร้างอาชีพ กำหนดให้มีการพัฒนาอาชีพของคนในชุมชน โดยใช้มาตรการคือ ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ สร้างความเข้มแข็งในอาชีพของชุมชน

การประยุกต์ใช้ทรัพยากรในชุมชนสู่การสร้างรายได้ โดยใช้มาตรการคือ ส่งเสริมการนำทรัพยากรในชุมชนมาต่อยอดธุรกิจเพื่อเพิ่มรายได้และส่งเสริมความรู้และทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวันกลยุทธ์

การสร้างผู้เชี่ยวชาญแก่นักศึกษา กำหนดให้มีการพัฒนาการจัดกิจกรรม SSR ให้เกิดความยั่งยืน โดยใช้มาตรการ คือส่งเสริมการพัฒนารูปแบบของกิจกรรม SSR ให้หลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

การพัฒนาศักยภาพ และผู้เชี่ยวชาญแก่นักศึกษา โดยใช้มาตรการคือ ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ทักษะในวิชาชีพของนักศึกษากลยุทธ์ด้านจิตอาสา กำหนดให้มีการสร้างความตระหนัก เห็นคุณค่าในการทำประโยชน์แก่ส่วนรวม โดยใช้มาตรการคือ ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำด้านการพัฒนาชุมชนแก่นักศึกษา และส่งเสริมให้นักศึกษา เห็นคุณค่าของการทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม

ใช้หลักการวิเคราะห์โดยยึดรูปแบบของ SWOT คือการวิเคราะห์ในส่วนจุดแข็ง (S)จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และในส่วนจุดอ่อน (T) ซึ่งในการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จะเป็นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาจุดเด่นหรือจุดแข็งที่มีอยู่เพื่อแสดงให้เห็นว่าวิทยาลัยมีจุดแข็งในเรื่องใดบ้าง และในส่วนจุดอ่อน (W) แสดงให้เห็นว่าวิทยาลัยมีจุดอ่อนที่มักเป็นอุปสรรคต่อการสร้างความสำเร็จในการดำเนินงานอย่างไร และในการวิเคราะห์ตัวโอกาส(O)ก็จะเป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีโอกาสในเรื่องใดบ้าง ซึ่งในการวิเคราะห์เพื่อค้นหาช่องทางอื่นอีกใหม่ที่สามารถทำให้การจัดกิจกรรมของวิทยาลัยมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

3. ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่างชุมชน ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทคพบว่าความคิดเห็นต่อประเด็นกลยุทธ์ในการจัดทำกิจกรรมนำความรู้สู่สังคมร่วมกันระหว่างชุมชนของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทคในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ก็พบว่าด้านความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด_ส่วนด้านความเหมาะสม, ด้านความเป็นไปได้และ ด้านความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของมนตรี เลิศสกุลเจริญ (2547) ซึ่งได้ศึกษา แนวทางการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดนนทบุรี ศึกษาทัศนะของผู้บริหารองค์กรธุรกิจที่มีต่อความรับผิดชอบต่อสังคม และการจัดกิจกรรมหรือบริการที่สะท้อนถึงความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นแนวทางการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ

7. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารและคณะครูควรให้ความสำคัญสนับสนุนแก่นักศึกษาที่เป็นตัวขับเคลื่อนกิจกรรม SSR ของวิทยาลัยในเครือไทย-เทค อาทิเช่น การส่งเสริมให้นักเรียนมีการปฏิบัติงานจริงและต่อเนื่องเพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญให้นักศึกษา ก่อนที่จะออกไปทำกิจกรรมร่วมกับชุมชน และเพื่อเพิ่มศักยภาพของนักศึกษาพร้อมกับสร้างชื่อเสียงให้กับวิทยาลัยอีกด้วย

2. ผู้บริหารของวิทยาลัยในเครือไทย-เทค ควรนำกลยุทธ์การจัดกิจกรรม SSR ไปวางแผนดำเนินการตามกลยุทธ์ และนำผลมาพิจารณาปรับปรุงกลยุทธ์ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

3. การบริหารจัดการในเรื่องของการติดตามผลการดำเนินงานหลังจากดำเนินกิจกรรมเสร็จสิ้น ควรมีการติดตามผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระยะ เพื่อให้ทราบถึงการนำผลการจัดกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันและเพื่อเป็นการสานความสัมพันธ์กับคนในชุมชนอย่างต่อเนื่องและหากเกิดข้อสงสัยหลังจากการอบรมไปแล้วทางชุมชนจะได้สอบถามได้

8.ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเพื่อกำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการการจัดกิจกรรมนำความรู้ผู้สังคมนร่วมกันระหว่างชุมชนของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและปฏิบัติในการจัดกิจกรรมนำความรู้ผู้สังคมนของทางวิทยาลัยในเครือไทย-เทศดังนั้นในการทำวิจัยในครั้งต่อไปควรทำการวิจัยเปรียบเทียบก่อนและหลังการนำกลยุทธ์การการจัดกิจกรรมนำความรู้ผู้สังคมนระหว่างวิทยาลัยในเครือไทย-เทศไปใช้จริงเพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำกลยุทธ์การการจัดกิจกรรมนำความรู้ผู้สังคมนระหว่างวิทยาลัยในเครือไทย-เทศไปใช้

9. เอกสารอ้างอิง

กิตติมา ปรีดีดีolk. (2532). กระบวนการบริหารและการนเทศการศีกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.

จณีน เอี่ยมสอาด. (2550). รูปแบบและการสื่อสารการดำเนินธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคมของ องค์การธุรกิจไทย.

กรุงเทพฯ: วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง.

จิตติมา ปริยเมฆินทร์. (2552). การดำเนินการเกี่ยวกับการรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ใน

ประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ สาขา นโยบายและ
สวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณัฐินี ขวัญ. (2553). กลยุทธ์การบริหารโครงการกิจกรรม เพื่อความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในการ

สร้างภาพลักษณ์ของบริษัทปตท. จำกัด (มหาชน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปติตรารณ์ หวังเจริญสุข. (2550). การศึกษาภาพลักษณ์ของบริษัทแอ็ดวานซ์เอโรโกร จำกัด (มหาชน) ในด้าน

ความรับผิดชอบต่อสังคมเรื่องสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ประมวล บุตรดี. (2552). การดำเนินกิจกรรม ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ (CSR) กับการ

พัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ:วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.ปฏิรูปสุขภาพ สถาบันวิจัย ระบบสาธารณสุข.

เพชรรัตน์ เรื่องศักดิ์. (2553). ความรับผิดชอบต่อสังคมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ใน

ภาคอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาค้นคว้าอิสระการจัดการมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ, มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.

มนตรี เลิศสกุลเจริญ. (2547). แนวทางการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจภาคอุตสาหกรรมใน

จังหวัดนนทบุรี. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยน้อมนำหลักคิดคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์.

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มินทร์จิตา จิราธรรมวัฒน์. (2553). การรับรู้และทัศนคติที่ประชาชนมีต่อภาพลักษณ์ด้านความรับผิดชอบต่อ

สังคมขององค์กร (CSR) ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์และคณะ. (2548). การวางแผนกลยุทธ์: ศิลปะการกำหนดแผนองค์การสู่ความเป็นเลิศ.

กรุงเทพฯ: อินโนกราฟฟิกส์.

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2545). การบริหารเชิงกลยุทธ์. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: อมรินทร์.

**การศึกษาความแตกต่างของเจนเนอเรชั่นที่มีต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2**
**A STUDY OF DIFFERENT GENERATION EFFECTING TO THE WORK
COMPETENCY OF TEACHER UNDER PATHUMTHANI PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2**

เขมมรินทร์ ทุมลา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: khemmirin@gmail.com

ดร.วรารณ ไทยมา

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: waraporn.th@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1.) ศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 (2.) ศึกษาความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเจนเนอเรชั่นต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 จำนวนทั้งสิ้น 11 โรงเรียน ครู 274 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามและสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ด้วยสถิติ F-Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 มีสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. ความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเจนเนอเรชั่นต่างกัน โดยภาพรวมนั้นไม่พบว่าแตกต่างกัน แต่ถ้าพิจารณาเป็นรายด้านนั้นพบความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่สมรรถนะด้านการมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

คำสำคัญ : ความแตกต่างของเจนเนอเรชั่น สมรรถนะ การปฏิบัติงาน

ABSTRACT

The research aims to (1.) study work competency of teacher in Pathumthani Primary Educational Service Area Office 2 and (2.) Study different work competency of teacher in different generation. The population were 24 teachers from 11 schools in Pathumthani Primary Educational Service Area Office 2. The instrument was questionnaire and data were statistically analysed of frequency, percentage, mean and standard deviation. Also, analysed by using One-Way ANOVA, F-Test.

The research findings were as follows:

1. The work competency of teacher in Pathumthani Primary Educational Service Area Office 2 overall core competency of work are high level.
2. The different work competency of teacher in different generation overall of work core competency there was not the different level, but considering in each area found that there was the different level by statistical significance at the level of 0.05 was working achievement motivation

KEYWORDS: Different generation, Competency, Work

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปฏิบัติงานในทุกสถานศึกษาล้วนแต่ประกอบไปด้วยบุคลากรหลากหลายช่วงวัย หลากหลายสาขามารวมตัวกันเพื่อร่วมกันทำงาน ปัจจุบันการศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้มีความเจริญก้าวหน้าในทุกๆ ด้าน เพื่อที่จะพัฒนาการศึกษาให้มีความพร้อมสำหรับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรของการศึกษา ซึ่งครูในแต่ละสถานศึกษานั้นเป็นปัจจัยสำคัญ สำหรับการพัฒนาคณะและประเทศชาติ จำเป็นต้องค้นหาปัญหาของบุคลากรครู เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมถึงการวางแผนเพื่อการพัฒนาและป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

จากประสบการณ์ในการทำงานในสถานศึกษาของผู้ทำวิจัย ปัญหาที่พบเจอส่วนใหญ่ของครู มักเกิดจากความคิดที่แตกต่างและไม่ยอมรับความคิดเห็นของครูที่ทำงานร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านการทำงาน และการแนะนำการใช้เครื่องมือเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติงาน รวมถึงด้านการบริหารงานอื่นๆ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนแต่มีผลต่อการทำงานร่วมกันของครู จึงเลือกทำวิจัยเรื่องการศึกษาความแตกต่างของเจนเนอเรชั่นที่มีต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี เขต 2 ผู้ทำวิจัยต้องการทราบและศึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นของความแตกต่างในช่วงวัยของครูในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เนื่องจากผู้ทำวิจัยเองนั้นอาศัยและปฏิบัติงานอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษานี้ด้วย เพื่อนำผลการวิจัยไปปรับปรุงและศึกษาต่อไป

กล่าวถึงครูในปัจจุบัน ประกอบด้วย 3 เจนเนอเรชั่น ด้วยกัน คือ Baby Boomer, Generation X และ Generation Y ซึ่งจะเป็นตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยทั้ง 3 เจนเนอเรชั่น จะเป็นครูที่เกิดในช่วงวัยที่ต่างกัน รวมทั้งสภาพแวดล้อม และลักษณะนิสัยต่างกัน ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบการบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ และมีกฎหมายอื่นที่กำหนดสิทธิและหน้าที่ของสถานศึกษา โดยเฉพาะกฎหมายมหาชน ได้สร้างแนวคิดเรื่องการแยกตัวบุคคลของรัฐออกจากตัวบุคคลธรรมดาที่ได้รับมอบหมาย ให้เป็นผู้ใช้อำนาจถือผลประโยชน์ส่วนรวม มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนภายใต้กรอบของกฎหมายที่เป็นเหมือนกฎกติกาที่สังคมสร้างขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550: 13) สถานศึกษาจึงมีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลมากขึ้น นับแต่การวางแผน การกำหนดตำแหน่ง การสรรหา การคัดเลือก การพัฒนา การให้ค่าตอบแทน มีอิสระในการบริหารงานบุคคล ได้เองทั้งในด้านการปฏิบัติราชการ วินัยและการรักษาวินัย รวมถึงอำนาจในการพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารงานบุคคลโดยตรง ภายใต้กฎหมายการศึกษา พ.ศ.2542 และฉบับปรับปรุง พ.ศ.2545 ตามหลักธรรมาภิบาลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามข้อบัญญัติอำนาจหน้าที่การบริหารงานบุคคลการกระจายอำนาจด้านการบริหารบุคคล โดยที่เป้าหมายสูงสุดของการมีอำนาจและความรับผิดชอบในการบริหารงานบุคคลนี้ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550: 76)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวง ศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีเขตบริการการศึกษา 3 อำเภอ คือ อำเภอลำลูกกา อำเภอธัญบุรี และอำเภอหนองเสือ มีอำนาจหน้าที่ จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของ ท้องถิ่น วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบและตรวจร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และในเขตพื้นที่การศึกษา ฯลฯ (พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ มาตรา 36, 2546 : 20)

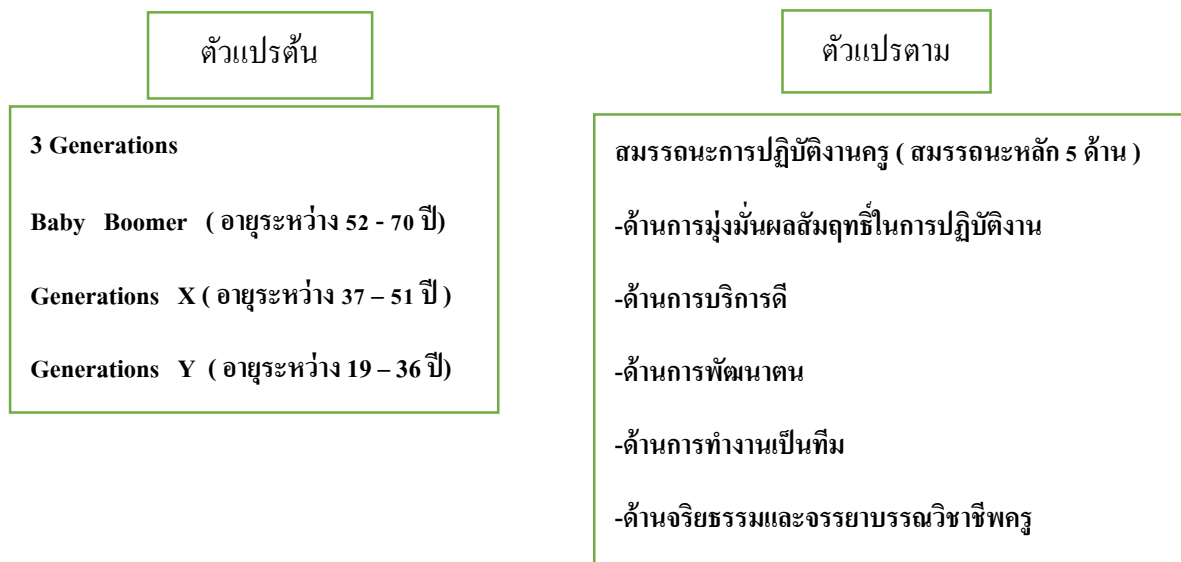
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
2. ศึกษาความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเงินเดือนระดับต่างกัน

3. สมมติฐานการวิจัย

1. ครูที่มีเงินเดือนระดับต่างกันน่าจะมีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในภาพรวมและรายด้านที่แตกต่างกัน

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 โดยผู้วิจัยหาขนาดของตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปตาราง เครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan) โดยเปิดตารางสำเร็จรูปที่ขนาด ประชากรเท่ากับ 950 จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 274 คน จาก 11 โรงเรียน

5.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 4 เดือน (มีนาคม 2559– กรกฎาคม 2559)

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีทั้งหมด 4 ข้อคำถาม ได้แก่ เพศ อายุ(เจนเนอเรชั่น) ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะหลักที่จำเป็น ต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบด้วย 5 สมรรถนะหลัก โดยแบ่งคำถามออกเป็น 5 หัวข้อหลักของสมรรถนะในการ ปฏิบัติงาน คือ 1.) ด้านการมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน จำนวน 6 ข้อ 2.) ด้านการบริการที่ดี จำนวน 6 ข้อ 3.) ด้านการพัฒนาตนเอง จำนวน 6 ข้อ 4.) ด้านการทำงานเป็นทีม จำนวน 6 ข้อ และ 5.) ด้านจริยธรรมและ จรรยาบรรณวิชาชีพครูจำนวน 6 ข้อ รวมเป็น 30 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 5 ระดับ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือใช้วิธีการคำนวณหาค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผลการตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือ ได้ค่า IOC มากกว่า 0.64 ทุกด้านของคำถาม

- 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
- 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

5.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(1) นำหนังสือขออนุญาตจากวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและสนับสนุนการวิจัย (2) ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามด้วยตนเองออกไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 274 ชุด (3) จัดเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองใช้เวลา 25 วัน (4) สามารถรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาจนครบ 274 ชุด (5) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม (6) จัดหมวดหมู่ของข้อมูลในแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงบรรยายวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ด้วยสถิติ F-Test

6. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความแตกต่างของเจนเนอเรชันที่มีต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 พบว่าส่วนมากครูเป็นเพศหญิง จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 64.69 และเป็นเพศชาย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 35.04 เจนเนอเรชันของครูส่วนมากเป็นครูที่อยู่ใน Generation Y มีช่วงอายุระหว่าง 19 – 36 ปี จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 70.80 รองลงมาเป็นครูที่อยู่ใน Generation X มีช่วงอายุระหว่าง 37 – 51 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 25.18 และสุดท้ายเป็นครูที่อยู่ใน Generation Baby Boomer จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.01 การศึกษาส่วนมากอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 95.26 และปริญญาโท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.74 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของครูผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 – 10 ปี เป็นจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 46.72 รองลงมาคือครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 38.69 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 11 – 15 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.49 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 16 – 20 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.55 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 31 – 35 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.82 และสุดท้ายประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 21 – 25 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.73

2. ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 ($n = 274$) โดยภาพรวมและรายด้านของสมรรถนะหลักที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน (Core Competency) ทั้ง 5 ด้าน

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะหลักที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2

สมรรถนะหลัก (Core Competency) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับความคิดเห็น
1.ด้านการมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	4.31	0.53	มาก
2.ด้านการบริการที่ดี	4.44	0.54	มาก
3.ด้านการพัฒนาตนเอง	4.32	0.51	มาก
4.ด้านการทำงานเป็นทีม	4.39	0.49	มาก
5.ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู	4.53	0.51	มากที่สุด
ภาพรวม	4.39	0.51	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่าสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานทั้ง 5 ด้านของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ด้านที่สูงที่สุด คือ ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.53) และด้านที่ต่ำที่สุดคือ ด้านการมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.31)

3.การวิเคราะห์ข้อมูลความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเงินเดือนต่างกัน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความแตกต่างโดยภาพรวม รายด้านของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเจเนอเรชันต่างกัน โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA)

ความแตกต่างของสมรรถนะ ในการปฏิบัติงานของครูที่มีเจเนอเรชันต่างกัน		ss	df	MS	F	Sig.
รวม	Between Groups	0.655	2	0.327	1.632	.197
	Within Groups	54.347	271	.201		
	Total	55.002	273			
ด้านการมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์ ในการปฏิบัติงาน	Between Groups	.841	2	.420	1.5313	.222
	Within Groups	75.277	271	.278		
	Total	76.118	273			
ด้านการบริการที่ดี	Between Groups	1.526	2	.763	2.698	.069
	Within Groups	76.642	271	.283		
	Total	78.168	273			
ด้านการพัฒนาตนเอง	Between Groups	.587	2	.294	1.129	.325
	Within Groups	70.466	271	.260		
	Total	71.053	273			
ด้านการทำงานเป็นทีม	Between Groups	.569	2	.121	1.189	.307
	Within Groups	64.965	271	.259		
	Total	65.534	273			
ด้านจริยธรรมและ จรรยาบรรณวิชาชีพครู	Between Groups	.241	2	.327	.466	.628
	Within Groups	70.146	271	.201		
	Total	70.388	273			

หมายเหตุ *ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเจเนอเรชันต่างกัน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ของสมรรถนะในการปฏิบัติงานโดยภาพรวมรายด้านของสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้าน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นผู้ทำวิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเจาะจงพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ของสมรรถนะในการปฏิบัติงานโดยพิจารณาเป็นรายข้อคำถามทั้งหมดมี 30 ข้อ จากสมรรถนะหลักรายด้านทั้ง 6 ด้าน พบความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม 2 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 1. จากสมรรถนะหลักด้านการมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน และข้อคำถามข้อที่ 2. จากสมรรถนะหลักด้านการบริการที่ดี

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเจนเนอเรชั่นต่างกัน พิจารณาเป็นรายข้อคำถาม โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ข้อคำถามที่ 1. คำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามระบบและขั้นตอนในการปฏิบัติงาน

ความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเจนเนอเรชั่นต่างกัน		ss	df	MS	F	Sig.
1. ท่านปฏิบัติงานตามระบบและขั้นตอนการทำงาน	Between Groups	2.923	2	1.461	3.42	.034
	Within Groups	115.811	271	.427		
	Total	118.734	273			

หมายเหตุ *ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเจนเนอเรชั่นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในข้อคำถามข้อที่ 1. ถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามระบบและขั้นตอนในการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ (Post Hoc Tests) ความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเจนเนอเรชั่นต่างกับข้อคำถามที่ 1. คำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามระบบและขั้นตอนในการปฏิบัติงาน

เจนเนอเรชั่น (Generation)	เจนเนอเรชั่น (Generation)		
	เจนเนอเรชั่นวาย (Generation Y) (อายุระหว่าง 19 - 36 ปี)	เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) (อายุระหว่าง 37 - 51 ปี)	เจนเนอเรชั่นเบบี้ บูมเมอร์ (Generation Baby Boomer) (อายุระหว่าง 52 - 70 ปี)
เจนเนอเรชั่นวาย (Generation Y) (อายุระหว่าง 19 - 36 ปี)		.238*	.120
เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) (อายุระหว่าง 37 - 51 ปี)			-.117
เจนเนอเรชั่นเบบี้ บูมเมอร์ (Generation Baby Boomer) (อายุระหว่าง 52 - 70 ปี)			

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ (Post Hoc Test) พบว่าครูในเจนเนอเรชั่น Y (อายุระหว่าง 19 – 36 ปี) มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามระบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน มากกว่าครูในเจนเนอเรชั่น X (อายุระหว่าง 37 – 51 ปี) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับเจนเนอเรชั่น Baby Boomer (อายุระหว่าง 52 – 70 ปี)

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเจนเนอเรชั่นต่างกัน
พิจารณาเป็นรายข้อคำถาม โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ข้อคำถามที่ 2.
คำถามเกี่ยวกับความเต็มใจในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียน

ความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเจนเนอเรชั่นต่างกัน		ss	df	MS	F	Sig.
2. ท่านเต็มใจในการให้คำปรึกษา	Between Groups	2.597	2	1.298	3.043	.049
และช่วยเหลือนักเรียน	Within Groups	115.608	271	.427		
	Total	118.204	273			

หมายเหตุ *ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเจนเนอเรชั่นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในข้อคำถามข้อที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความเต็มใจในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียน

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ (Post Hoc Tests) ความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเจนเนอเรชั่นต่างกับข้อคำถามที่ 2. คำถามเกี่ยวกับความเต็มใจในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียน

เจนเนอเรชั่น (Generation)	เจนเนอเรชั่น (Generation)		
	เจนเนอเรชั่นวาย (Generation Y) (อายุระหว่าง 19 - 36 ปี)	เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) (อายุระหว่าง 37 - 51 ปี)	เจนเนอเรชั่นเบบี้ บูมเมอร์ (Generation Baby Boomer) (อายุระหว่าง 52 - 70 ปี)
เจนเนอเรชั่นวาย (Generation Y) (อายุระหว่าง 19 - 36 ปี)		0.211	-.120
เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) (อายุระหว่าง 37 - 51 ปี)			-.332
เจนเนอเรชั่นเบบี้ บูมเมอร์ (Generation Baby Boomer) (อายุระหว่าง 52 - 70 ปี)			

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ (Post Hoc Test) พบว่า ครูที่มีเจนเนอเรชั่นต่างกัน มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในข้อคำถามเกี่ยวกับความเต็มใจในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความแตกต่างของเจนเนอเรชั่นที่มีต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 นำมาอภิปรายผลดังนี้

7.1 จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่าสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานทั้ง 5 ด้านของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 ภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง ในเรื่องของการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบ ทำให้ครูในสถานศึกษามีสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น สอดคล้องกับคู่มือการประเมินสมรรถนะครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) “คู่มือประเมินสมรรถนะครู”(ฉบับปรับปรุง) กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(อค์สํานาเย็บเล่ม)

7.2 จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูที่มีเจนเนอเรชั่นต่างกัน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ของสมรรถนะในการปฏิบัติงานโดยภาพรวมรายด้านของสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้าน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สมรรถหลักภาพรวมรายด้านทั้ง 5 ด้านนั้นเป็นสมรรถนะพื้นฐานในการปฏิบัติงานเป็นความสามารถที่บุคลากรจะต้องมีหรือต้องทำเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องสมรรถนะของ David C. McClelland ในปี ค.ศ.1960 กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับทักษะความรู้ความสามารถกับคุณลักษณะที่ดีของบุคคล ดังนั้นผู้ทำวิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเจาะจงพิจารณาเป็นรายข้อคำถามทั้งหมดมี 30 ข้อ จากสมรรถนะหลักรายด้านทั้ง 6 ด้าน พบความแตกต่างเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม ได้แก่ ข้อคำถามที่ 1. คำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามระบบและขั้นตอนในการปฏิบัติงาน พบว่าครูในเจนเนอเรชั่น Y (อายุระหว่าง 19 – 36 ปี) มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามระบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน มากกว่าครูในเจนเนอเรชั่น X (อายุระหว่าง 37 – 51 ปี) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับเจนเนอเรชั่น Baby Boomer (อายุระหว่าง 52 – 70 ปี) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูในเจนเนอเรชั่น Y มีความต้องการความชัดเจนในการปฏิบัติงานและความก้าวหน้าในหน้าที่การงานจึงทำให้ ครูในเจนเนอเรชั่น Y มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามระบบและขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นพบความแตกต่างมากกว่าครูในเจนเนอเรชั่นอื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยการศึกษานุคลิกภาพของพนักงานกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายที่มีผลต่อความต้องการคุณลักษณะงาน (ฉัตรนภา ดิละกุล, พ.ศ. 2555) และคำถามข้อที่ 2. คำถามเกี่ยวกับความเต็มใจในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ครูที่มีเจนเนอเรชั่นต่างกัน มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานด้านการบริการที่ดีในข้อคำถามเกี่ยวกับความเต็มใจในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อคำถามเกี่ยวกับความเต็มใจในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียนนั้น เป็นข้อคำถามในสมรรถนะหลักด้านการบริการที่ดี ทำให้สะท้อนถึงลักษณะอุปนิสัย ทัศนคติ และความเชื่อของครูในสถานศึกษา สอดคล้องกับ การจัดแบ่งประเภทของสมรรถนะที่แตกต่างกันออกไป โดย ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2547) แสดงให้เห็นว่า ครูทุกเจนเนอเรชั่นมีความเต็มใจในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียนไม่ต่างกัน

9. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

จากการวิจัยความแตกต่างของเจเนอเรชันที่มีต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 ครั้งนี้ในภาพรวมสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานทั้ง 5 ด้านนั้นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่สูงที่สุดคือ ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ และด้านที่ต่ำที่สุดคือ ด้านการมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ดังนั้นครูควรเพิ่มเติมการอบรมสมรรถนะในด้านการมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน เพื่อการพัฒนาภาพรวมของสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาให้อยู่ในระดับเดียวกัน อย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาความแตกต่างของเจเนอเรชันที่มีต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู โดยใช้การแบ่งกลุ่มอื่น โดยการแบ่งกลุ่มคนที่มีลักษณะนิสัย ความคิด ที่มีความเหมือนกันเป็นกลุ่มเดียวกัน เป็นต้น

2.2 การศึกษาความแตกต่างของเจเนอเรชันเฉพาะในกลุ่มของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จ.ปทุมธานี เขต 2 ดังนั้นการนำวิจัยไปใช้ควรระมัดระวัง

2.3 ควรขยายขอบเขตการวิจัยให้ครอบคลุมไปยังองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชนที่มีบุคลากรที่มีเจเนอเรชันที่แตกต่างกัน เพื่อสามารถทำการวิเคราะห์และเปรียบเทียบระหว่างเจเนอเรชันต่าง ๆ ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ มาตรา 36, (2546).

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542”

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545). กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินต์ติ้ง.

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554) “คู่มือประเมินสมรรถนะครู” (ฉบับปรับปรุง) กรุงเทพฯ.

ฉัตรนภา ดิลละกุล. (2555) “การศึกษานุคลิกภาพของพนักงานกลุ่มเจเนอเรชันวายที่มีผลต่อความต้องการคุณลักษณะงาน”.

ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2547). การจัดแบ่งประเภทของสมรรถนะที่แตกต่างกันออกไป.

ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2547). มารู้จัก Competency กันเถอะ. กรุงเทพมหานคร: เอชอาร์เซ็นเตอร์.

พสุ เดชะรินทร์. (2551). ช่องว่างในการทำงานระหว่าง Gen X กับ Gen Y. ผู้จัดการรายสัปดาห์. เข้าถึงข้อมูล เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2554, จาก library.acc.chula.ac.th

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2557). “สมรรถนะสำคัญของผู้บริหารมืออาชีพ” วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ศรีกัญญา มงคลศิริ. (2548). Power gensbranding. พิมพ์ พรินต์ติ้ง เซ็นเตอร์: กรุงเทพมหานคร.

นิเวศน์ เหมวชิรากร. (2557). VI Gen-X. สืบค้นจาก <http://portal.settrade.com/blog/nivate/2012/11/26/1206>.

**ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของ
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2**
**THE FACTORS AFFECTING THE EFFECTIVENESS OF ART CLUSTER
SCHOOL TEACHERS' WORKING PERFORMANCE**
UNDER THE SECONDARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 2

พรพรรณ ประทุมชัย

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: tungmae.pp@gmail.com

ดร.วรารณ์ ไทยมา

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: waraporn.th@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และ 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ประชากรของการศึกษาเป็นครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำนวน 181 คน เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.942 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านผลการปฏิบัติงานตามภาระงานอื่นๆที่ได้รับมอบหมายเพิ่มเติม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียน ด้านการร่วมปฏิบัติงานวิชาการของสถานศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรมทางการศึกษา แหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านการพัฒนาตนเอง และการพัฒนาวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก ขณะที่ด้านการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง

2. สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 พบว่า ความก้าวหน้าในงานและความพึงพอใจในงานส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 และสามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ได้ร้อยละ 40.5 ($R^2 = 0.405$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ การปฏิบัติงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to study the effectiveness of art cluster school teachers' working performance and 2) to study the factors affecting the effectiveness of art cluster school teachers' working performance under the secondary education service area office 2. 181 teachers were a sample from department of art teacher of school under the secondary education service area office 2 sampling by stratified random sampling. The research tool was a questionnaire. The reliability of the questionnaire was at 0.942. The statistics was used to analyze as: Frequency, Percentage, Arithmetic mean, Standard deviation and Stepwise Multiple Regression.

The results of this research found that

1) The effectiveness of art cluster school teachers' working performance under the secondary education service area office 2 overall the average was at a high level. The performance on tasks and other additional assignments were at the highest level. The management learning, the administrator' system to help students encourage and develop their learning, the cooperative in the academic performance of curriculum, media technology education innovation learning center and local knowledge, self-development and professional development was at a high level. While the collaboration with parents and individuals in the community to jointly develop potential learners were at the moderate level.

2) The factors affecting the effectiveness of art cluster school teachers' working performance under the secondary education service area office 2 were found that the work in progress and job satisfaction affected the effectiveness of art cluster school teachers' working performance under the secondary education service area office 2 and could explain the variability of the effectiveness to the cluster of school art teachers under the secondary education service area office 2, the percentage was 40.5 ($R^2 = 0.405$) that was statistically significant at 0.05.

KEYWORDS: Effectiveness, Performance, Art Cluster

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากนโยบายของการปฏิรูปการศึกษา ในด้านการจำกัดอัตรากำลังคนภาครัฐ ผนวกกับการใช้มาตรการจูงใจ ให้ครูออกก่อนเกษียณ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 – 2549 มีผลทำให้ประเทศสูญเสียอัตราครู จำนวน 53,948 อัตรา

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) และจากรายงานการสำรวจภาวะการทำงานของบัณฑิต พ.ศ.2549 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาศาสตรบัณฑิตและศึกษาศาสตรบัณฑิต ไม่ได้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ และยังพบสภาพครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษา อีกทั้งยังพบปัญหาการขาดแคลนบุคลากรครูในบางพื้นที่ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างมาก การศึกษาที่ผ่านมาเกี่ยวกับคุณภาพของครู พบว่า การพัฒนาครูยังขาดระบบการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพต่อเนื่อง และขาดการดูแลเอาใจ ใส่อย่างจริงจัง ทำให้ครูไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบเพียงพอ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) อย่างไรก็ตาม จากสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้คณะรัฐมนตรีปัจจุบันตระหนักและให้ความสำคัญกับคุณภาพการศึกษา และคุณภาพของครูเป็นอย่างมาก จึงได้กำหนดร่างกรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560 -2574 เพื่อเป็นแผนแม่บทสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาในหลากหลายด้าน และหนึ่งในนั้นคือ การพัฒนาครู ณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ด้วย ครู ณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อวงการการศึกษาเป็นอย่างมาก ร่างกรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560 -2574 จึงให้ความสำคัญกับการการสร้างและการพัฒนาครู ตั้งแต่ระบบการคัดเลือก การผลิตครู การบรรจุ การพัฒนา ฯลฯ ทั้งนี้ โดยร่างกรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ ดังกล่าว ได้วางกรอบด้านการพัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาไว้ว่า สถาบันผลิตครูต้องผลิตบัณฑิตสาขาวิชาชีพครูตามมาตรฐานหลักสูตรและสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา (สถานศึกษาขั้นพื้นฐานและอาชีวศึกษา) ระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาในวิชาชีพครู ต้องเป็นไปตามหลัก เกณฑ์และคุณสมบัติที่กำหนดเพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีศักยภาพและความ สามารถตรงตามความต้องการ และมีจิตวิญญาณของความเป็นครู (กระทรวงศึกษาธิการ : ร่างกรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2574 ฉบับปรับปรุง 1 เมษายน 2559)

ในปัจจุบันการบริหารงานวิชาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ต่างได้รับการพัฒนาตามกรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศให้ทัดเทียมนานาประเทศ อย่างไรก็ตาม รายงานการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 ของ กิตติศักดิ์ ปานงาม (2557) กลับพบว่า การบริหารงานของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในโรงเรียนขยายโอกาส ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร อีกทั้งยังมีแนวโน้มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางด้านกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะต่ำลงเนื่องจากโรงเรียนขยายโอกาสที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานวิชาการอยู่หลายประเด็น เช่น การขาดแคลนครูผู้สอน การสอนไม่ตรงวิชาเอก ขาดความส่งเสริมสนับสนุนจากชุมชนหรือผู้บริหารสถานศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะประกอบไปด้วยแขนงวิชาต่างๆ อันได้แก่ ทัศนศิลป์ ดนตรีไทย ดนตรีสากล นาฏศิลป์ไทย และนาฏศิลป์สากล ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องผลิตและบรรจุครูให้ตรงตามทักษะวิชา พร้อมทั้งการพัฒนาครูเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในทุกด้าน จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่จะศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ พร้อมทั้งศึกษาปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ ของครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ซึ่งผล

การศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพของครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

(1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

(2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

3. สมมุติฐานการวิจัย

ปัจจัยเชิงใจ ได้แก่ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจในงาน ความก้าวหน้าในงาน และการได้รับการยอมรับนับถือ ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

4.1 แนวคิดประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครู

ถวิล อรัญเวศ (2553) ประสิทธิภาพการทำงานของครู หมายถึง ผลการปฏิบัติงานครูทั้ง 4 งานในสถานศึกษา คืองานวิชาการ ได้แก่ งานหลักสูตร การเรียนการสอน การพัฒนาสื่อและกระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล งานบริหารงบประมาณ ได้แก่ งานการเงิน การจัดทำบัญชี งานการพัสดุ งานบริหารบุคคล ได้แก่ การพัฒนาตนเองอย่างน้อย 20 ชั่วโมงต่อปีตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนดความรับผิดชอบงานตามที่ยุ้บังคับบัญชามอบหมาย การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ งานบริหารทั่วไป เช่น การอยู่เวรยามรักษาสถานที่ราชการ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา งานกิจกรรมนักเรียน งานประชาสัมพันธ์โรงเรียน เป็นต้น

ปิยวรรณ ไกรนรา (2549) ให้ความหมายของ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการครู หมายถึง การที่ข้าราชการครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่และรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย ตอบสนองความต้องการของสถานศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด ซึ่งสามารถวัดได้โดยใช้เครื่องมือประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครู

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2549) การปฏิบัติงานเป็นการพัฒนาครูอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งแต่ละหน่วยงานสามารถจะพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และความชำนาญของครูไปพร้อมๆ กับการปฏิบัติงาน โดยสามารถดำเนินการได้อย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง เพื่อเป้าหมายของการจัดการศึกษาอยู่ที่การพัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็น “คนเก่ง คนดี และมีความสุข” โดยมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับวัย พัฒนาคณะตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพตรงตามความต้องการ ทั้งในด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และทักษะคุณธรรม และจิตสำนึกที่พึงประสงค์ และอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งผู้บริหารนั้นจะต้องมีทักษะในการ พัฒนาสถานศึกษาเพื่อปรับปรุง เพิ่มประสิทธิผลขององค์กร เช่น การเพิ่มผลผลิต การส่งเสริมขวัญ และกำลังใจในการทำงาน การ

กำหนดจุดมุ่งหมาย การวางแผน การจัดการ การกำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบ การใช้ทรัพยากรมนุษย์ ที่มีประสิทธิภาพและการปรับปรุงการปฏิบัติงานของ แผน/โครงการ เป็นต้น ดังนั้น การบริหารงานใน สถานศึกษา จึงมีความจำเป็นจะต้องมีระบบการควบคุมระดับการปฏิบัติการการควบคุมการปฏิบัติงานของครู บุคลากรในหน่วยงาน ซึ่งแตกต่างจากงานด้านอื่นๆ เนื่องจากว่าครูเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ จึง ต้องยึดหลักและแนวทางต่อไปนี้

1. มีการวางแผนการสอนและเตรียมการสอนที่ดี
 2. มีการผสมผสานความรู้ ความคิด การปฏิบัติฝึกฝน อย่างเหมาะสม
 3. มีการจัดกิจกรรมที่มีประโยชน์ทั้งเนื้อหา และการสร้างคุณสมบัติ เชิงมนุษย์ ให้ผู้เรียนอย่างชัดเจน
 4. มีการจัดทำคู่มือปฏิบัติงานในวิชาปฏิบัติเสมอ เพื่อที่เมื่อพ้นเวลาฝึกแล้วจะสามารถนำไปใช้ปฏิบัติงาน หรืออาชีพจริงได้
 5. ผู้บริหารจะต้องปฏิบัติต่อครูอย่างเพื่อนร่วมงาน มากกว่านายกับลูกน้อง
 6. มีการสร้างวัฒนธรรมของการทำงานร่วมกันที่ดี และสร้างบรรยากาศ การตรวจสอบการทำงานของ ครูอาจารย์โดยผู้บริหาร โดยเพื่อนร่วมงาน และโดยนักเรียนนักศึกษา โดย ที่ครูยอมรับที่จะปรับปรุงแก้ไข ได้
 7. มีการจัดการให้มาตรฐานการปฏิบัติงานของครู ของแต่ละสถานศึกษาได้ มาตรฐานวิชาชีพขององค์ วิชาชีพคือคุรุสภา
 8. มีการประเมินและควบคุมการบริการวิชาการ และการสนับสนุนด้านเทคนิค และเทคโนโลยี ไป พร้อมๆกับการประเมินและควบคุมการจัดการเรียนรู้ของครูอาจารย์
- ซึ่งถ้าหากว่าสถานศึกษาไม่มีการพัฒนาครู ก็อาจส่งผลให้การดำเนินงานของ สถานศึกษานั้น ได้รับ ผลผลิตที่ไม่คุ้มค่า หรือผลเสียหาย เช่น การปฏิบัติงานโดยไม่มีการวางแผน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มาก ครูมีคาบสอนมากเกินไปซึ่งงบประมาณที่ไม่คุ้มค่า ที่ใน แต่ละปี ได้รับงบประมาณจำกัดขาดแคลน สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ การเรียนการสอนที่ทันสมัย มีระบบ การบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพ เป็นต้น

4.2 แนวคิดปัจจัยจูงใจ

Herzberg (1959) ได้ศึกษาทดลองเกี่ยวกับ การจูงใจในการทำงานของมนุษย์พบว่า มีปัจจัยอยู่ 2 ประการ ที่สัมพันธ์กับความชอบหรือไม่ชอบในการทำงานของแต่ละบุคคลซึ่งปัจจัยดังกล่าวคือ ปัจจัยจูงใจ (motivation factor) และปัจจัยค้ำจุน (maintenance factor) มีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยจูงใจ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรง เพื่อจูงใจให้คนชอบและรักงานที่ปฏิบัติ เป็นตัวกระตุ้น ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจให้บุคคลในองค์การปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพราะปัจจัยที่สามารถ สนองตอบความต้องการภายในของบุคคลได้ด้วยกัน ได้แก่

1. ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้นและประสบ ความสำเร็จอย่างดี เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ การรู้จักปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อผลงานสำเร็จจะทำให้เกิด ความรู้สึกพอใจและปราบปลื้มในผลสำเร็จของงานนั้นๆ
2. การได้รับการยอมรับนับถือ หมายถึง การได้รับการยอมรับนับถือ ไม่ว่าจะจากผู้บังคับบัญชา จากเพื่อน จากผู้มาขอรับคำปรึกษา จากบุคคลในหน่วยงาน การยอมรับนี้อาจจะอยู่ในรูปแบบของชมเชยแสดงความยินดี

ให้กำลังใจ หรือการแสดงออกอื่นใดที่สื่อให้เห็นถึงการยอมรับในความ สามารถเมื่อได้ทำงานอย่างหนึ่งอย่างใด บรรลุผลสำเร็จ การยอมรับนับถือจะแฝงอยู่กับความสำเร็จในงานด้วย

3.ลักษณะของงานที่จะปฏิบัติ หมายถึง งานที่น่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทำทหาย ที่ต้องให้ลงมือทำ หรือเป็นงานที่มีลักษณะสามารถกระทำได้ตั้งแต่ต้นจนจบโดยลำพังแต่ผู้เดียว

4.ความรับผิดชอบ หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบใหม่ๆ และมี อำนาจในการรับผิดชอบเต็มที่ ไม่มีการตรวจหรือควบคุมอย่างใกล้ชิด

5.ความก้าวหน้า หมายถึง การได้รับเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นของบุคคลในองค์กร ได้มีโอกาส ได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือได้รับการฝึกอบรม

ปัจจัยค่าจุน หรือปัจจัยสุขอนามัย หมายถึง ปัจจัยที่จะค่าจุนให้แรงจูงใจในการทำงานของบุคคลมี ตลอดเวลา ถ้าไม่มีหรือมีในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับบุคคลในองค์กร บุคคลในองค์กรไม่ชอบงานชิ้นนี้ และ ปัจจัยที่มาจากภายนอกได้แก่

1.เงินเดือน หมายถึง เงินเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้นๆ เป็นที่พอใจบุคลากรที่ทำงาน
2.โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นอกจากการที่บุคคลได้รับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งใน หน่วยงานแล้ว ยังหมายถึงสถานการณ์ที่บุคคลสามารถได้รับความก้าวหน้าในทักษะวิชาชีพด้วย

3.ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน หมายถึง การติดต่อไม่ว่า จะเป็นกิริยา หรือวาจาที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน

4.สถานะของอาชีพ หมายถึง อาชีพนั้นเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคมที่มีเกียรติและศักดิ์ศรี

5.นโยบายและการบริหารงาน หมายถึง การจัดการและการบริหารองค์การ การติดต่อ สื่อสารภายใน องค์การ

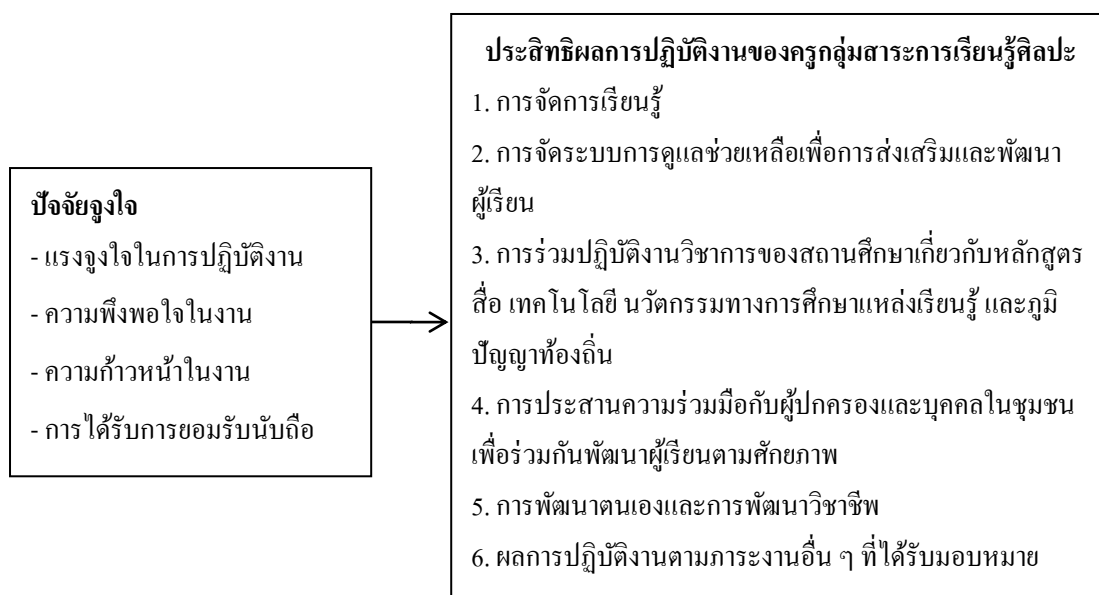
6.สภาพการทำงาน หมายถึง สภาพทางกายภาพภายในของงาน เช่น แสง เสียง อากาศชื้น โมง การสอน รวมทั้งลักษณะของสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เช่น อุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่างๆอีกด้วย

7.ความเป็นอยู่ส่วนตัว หมายถึงความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีอันเป็นผลจากงานที่ได้รับจากหน้าที่ของเขา เช่น การที่บุคคลต้องถูกย้ายไปทำงานในที่แห่งใหม่ซึ่งห่างไกลจากครอบครัว ทำให้เขามีความสุขและไม่พอใจกับการ ทำงานในที่แห่งใหม่

8.ความมั่นคงในการงาน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงานความยั่งยืนของ อาชีพหรือความมั่นคงขององค์การ

9.วิธีการปกครองบังคับบัญชา หมายถึง ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินงานหรือความ ยุติธรรมในการบริหาร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการ เรียนรู้ศิลปะของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึด กระบวนการศึกษาตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 ประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยเรื่องนี้เป็น การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยวิธีเก็บข้อมูล ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 52 โรงเรียน ทั้งสิ้น 334 คน สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวน 181 คน จำแนกครูตามขนาดของสถานศึกษา ได้แก่ สถานศึกษาขนาดเล็กมีครู จำนวน 2 คน สถานศึกษาขนาดกลางมีครู จำนวน 24 คน สถานศึกษาขนาดใหญ่มีครู จำนวน 117 คน สถานศึกษาขนาดใหญ่ พิเศษมีครู จำนวน 191 คน รวมทั้งสิ้น 334 คน โดยเลือกขนาดตัวอย่างตามสัดส่วน ได้จำนวนครูในสถานศึกษา ขนาดเล็ก จำนวน 1 คน จำนวนครูในสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 13 คน จำนวนครูในสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 64 คน จำนวนครูในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 103 คน

5.2 ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ปัจจัยเชิงใจ ได้แก่ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจในงาน ความก้าวหน้าในงาน การได้รับการยอมรับนับถือ และตัวแปรตาม ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะ ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดระบบดูแลช่วยเหลือเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ด้านการร่วมปฏิบัติงานวิชาการของสถานศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรมทางการศึกษา แหล่ง เรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนา ผู้เรียนตามศักยภาพ ด้านการพัฒนาตนเองและการพัฒนาวิชาชีพ ด้านผลการปฏิบัติงานตามภาระงานอื่น ๆ ที่ ได้รับมอบหมาย

5.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 5 เดือน (มีนาคม 2559 – กรกฎาคม 2559)

5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัย ส่วนบุคคล ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยเชิงใจของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ตอนที่ 3 แบบสอบถามประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการ

เรียนรู้ศิลปะของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 สำหรับตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 – 3 มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 5 ระดับ การตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ใช้วิธีการคำนวณหาค่า IOC เท่ากับ 0.67 – 1.00 หลังจากนั้น นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) จำนวน 30 ตัวอย่าง แล้วทดสอบความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Internal consistency reliability) โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ 0.942

5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (1) นำหนังสือขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและสนับสนุนการวิจัย (2) ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามด้วยตนเองออกไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 ชุด (3) จัดเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองใช้เวลา 30 วัน (4) สามารถรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาจนครบ 181 ชุด (5) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม (6) จัดหมวดหมู่ของข้อมูลในแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

5.6 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

6. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 43.10 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี ในจำนวนนี้มี 1 ใน 10 ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ในด้านรายได้ต่อเดือน พบว่า ร้อยละ 41.40 ของกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้ระหว่าง 20,001 – 35,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 39.20 ของกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 46.40 ของกลุ่มตัวอย่าง มีประสบการณ์ทำงาน 5 - 10 ปี รองลงมา ร้อยละ 29.80 ของกลุ่มตัวอย่าง มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ ร้อยละ 76.20 ของกลุ่มตัวอย่าง มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (n=181)

	ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1	อายุ		
	1.1 ต่ำกว่า 31 ปี	58	32.00
	1.2 31 – 40 ปี	78	43.10
	1.3 41 – 50 ปี	26	14.40
	1.4 มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	19	10.50
2	รายได้(ต่อเดือน)		
	2.1 ต่ำกว่า 20,000 บาท	71	39.20

	ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
	2.2 20,001 – 35,000 บาท	75	41.40
	2.3 35,001 – 50,000 บาท	35	19.30
3	ประสบการณ์ทำงาน		
	3.1 ต่ำกว่า 5 ปี	54	29.80
	3.2 5 – 10 ปี	84	46.40
	3.3 11 – 20 ปี	17	09.40
	3.4 21 ปีขึ้นไป	26	14.40
4	วุฒิการศึกษา		
	4.1ปริญญาตรี	138	76.20
	4.2ปริญญาโท	43	23.80

2. ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.45) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านผลการปฏิบัติงานตามภาระงานอื่นๆที่ได้รับมอบหมายเพิ่มเติม ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.49) ด้านการจัดการเรียนรู้ ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.47) ด้านการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.45) ด้านการร่วมปฏิบัติงานวิชาการของสถานศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรมทางการศึกษา แหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.91 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.64) ด้านการพัฒนาตนเอง และการพัฒนาวิชาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.78) ด้านการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.43 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.78)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 พบว่า ความก้าวหน้าในงาน และความพึงพอใจในงาน มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ซึ่งตัวแปรทั้งสองสามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ได้ร้อยละ 40.5 ($R^2 = 0.405$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Regression	14.49	2	7.25	60.63**
Residual	21.27	178	0.12	
Total	35.76	180		

หมายเหตุ : **หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

โดยความก้าวหน้าในงานและความพึงพอใจในงานมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ 0.235 และ 0.314 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.457 และ 0.336 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.637 ($R = 0.637$) มีค่าอำนาจพยากรณ์ได้ร้อยละ 40.50 ($R^2 = 0.405$) มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.346 และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ที่อยู่ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ 1.761 ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$Y = (1.761) + (0.235)X_{\text{ความก้าวหน้าในงาน}} + (0.314)X_{\text{ความพึงพอใจในงาน}}$$

และสมการพยากรณ์ตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z = 0.457Z_{\text{ความก้าวหน้าในงาน}} + 0.336Z_{\text{ความพึงพอใจในงาน}}$$

7. อภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ผู้วิจัยมีข้อค้นพบและประเด็นที่น่าสนใจ นำมาอภิปรายดังนี้

7.1 ผลการวิจัยประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 พบว่า ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ถวิล อรัญเวศ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความ สัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลการทำงานของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4 พบว่า ประสิทธิผลการทำงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4 ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ทั้งสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ โดยภาพรวมและรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 มีการส่งเสริมและพัฒนาครูในด้านต่างๆ เช่น ด้านการจัดการเรียนรู้ มีการจัดอบรมเพื่อให้ครูเพื่อให้อาจารย์สามารถจัดทำแผนการ

จัดการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการเข้ากับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีการติดตามผลของการจัดระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดประสิทธิผล มีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ โดยให้ชุมชนที่อยู่โดยรอบบริเวณโรงเรียนมีส่วนในการจัดกิจกรรม เป็นแหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการส่งเสริมพัฒนาตนเอง และการพัฒนาวิชาชีพของครู โดยเปิดการจัดอบรม สัมมนา ทางวิชาการ ด้านศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และสถานศึกษามีการมอบหมายเพิ่มเติมในการ ปฏิบัติงานตามภาระงานอื่นๆให้กับครู ซึ่งเมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านผลการปฏิบัติงานตามภาระงานอื่นๆที่ ได้รับมอบหมายเพิ่มเติม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ในขณะที่ด้านการประสานความร่วมมือกับ ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง อาจเป็นเพราะรัฐบาลมีนโยบายประชารัฐเพื่อให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้นแต่ ในทางปฏิบัติยังไม่ได้รับผลตอบรับจากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

7.2 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 พบว่า ความก้าวหน้าในงาน และความพึงพอใจ ในงานมีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อภิปรายได้ว่า ความก้าวหน้าในงานส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 2 ซึ่งสอดคล้องกับ พิษญา เต็มวงษ์ (2558) ได้ศึกษา ตัวแปรที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครู ผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดขอนแก่น พบว่า ระดับของตัวแปร พยากรณ์ที่ศึกษา ได้แก่ ความรับผิดชอบในงาน ความก้าวหน้าในงาน การได้รับการยอมรับนับถือ และการ สนับสนุนขององค์กรอยู่ในระดับมาก และความพึงพอใจในงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติศักดิ์ ปานงาม (2557) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2 พบว่า ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการกลุ่ม สาระการเรียนรู้ศิลปะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้ ด้านการมี ส่วนร่วม ด้านความสำเร็จ และด้านความพึงพอใจ

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

(1) ปัจจัยเชิงใจ ผลจากการศึกษา พบว่า ความก้าวหน้าในงาน และความพึงพอใจในงาน ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ดังนั้นจึงควรวางตัวของบุคคลให้เหมาะสมกับงาน เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในงาน และความก้าวหน้าในงาน

(2) ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การ ปฏิบัติหน้าที่เวรประจำวัน/เวรรักษาการ/การตรวจเวร เพื่อดูแลความปลอดภัยภายในโรงเรียน มีระดับประสิทธิภาพ การปฏิบัติงาน มากที่สุด รองลงมา คือการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) และการมีส่วนร่วมในงานด้านวิชาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ได้แก่ การ

สอนแทน การประชุมของกลุ่มสาระการเรียนรู้ฯ ตามลำดับ ซึ่งเมื่อระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ การสร้างความร่วมมือกับชุมชนเพื่อป้องกัน และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปะ การจัดกิจกรรม/โครงการ โดยร่วมมือกันระหว่างชุมชนกับสถานศึกษาเพื่อให้ความรู้กับนักเรียน และการประสานให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมสถานศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม จะเห็นได้ว่าแท้จริงแล้วชุมชนยังไม่มีบทบาท หรือมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามเจตนาของรัฐ ดังนั้นจึงควรสนับสนุน ส่งเสริมให้มีความร่วมกันให้มากกว่านี้ ทั้งในระดับนโยบายและการปฏิบัติจริง

8.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะที่วัดผล การศึกษาไม่ตรงสาขา

(2) ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะตามความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. 2559. (ร่าง) กรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 - 2574.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2553. แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 – 2559) : ฉบับสรุป กรุงเทพฯ :

สทศ., 2553. 5,000 เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 1. อันดับที่ 39/2553. บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด : สำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา,

กิตติศักดิ์ ปานงาม. 2557. ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในโรงเรียนขยาย
โอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการ
ศึกษา ปีที่ 9 ฉบับที่ 3 (2557) : หน้า 72 - 83.

พิชญา เต็มวงษ์. 2558. ตัวแปรที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดขอนแก่น. วารสารการบริหารท้องถิ่น ปีที่ 8 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม
2558) : หน้า 19 - 36.

ถวิล อรัญเวศ. 2553. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผล
การทำงานของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

ปิยวรรณ ไกรนรา. 2549. การพัฒนาเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ครูตามมาตรการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการของสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขา
วัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549. แนวทางการประเมินตามสภาพจริง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2549. การจัดการเชิงยุทธศาสตร์ โครงการพัฒนาวิชาชีพผู้บริหารการศึกษาและ
ผู้บริหารสถานศึกษาประจำการ. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพ.

Herzberg, F., Mausner, B. & Snyderman, B. (1959). *The Motivation to Work*. (2nd ed.) New York:
John Wiley and Sons, Inc

**ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการบริหารจัดการการเรียนการสอน
ภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**

**RELATIONSHIP BETWEEN ACADEMIC LEADERSHIP AND CHINESE
INSTRUCTIONAL MANAGEMENT OF PRIVATE SCHOOLS FOCUSING
CHINESE CURRICULUM IN BANGKOK METROPOLITAN AREA**

ดลทิติยา รัตนสาขา

Email : kaew_dol1969@yahoo.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สินจินดาวงศ์

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการและการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน ประชากรของการวิจัย คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอนภาษาจีน และครูผู้สอน ของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างถูกเลือกโดยการสุ่มแบบง่าย จำนวน 170 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ข้อมูลถูกวิเคราะห์และนำเสนอด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1.) ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเห็นด้วยต่อประเด็นภาวะผู้นำทางวิชาการ ในระดับมาก โดยกลุ่มประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ การจัดการด้านการเรียนการสอน มีความเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาคือ กลุ่มประเด็นการกำหนดภารกิจของโรงเรียน และการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ ตามลำดับ 2.) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเห็นด้วยต่อประเด็นการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน ในระดับมาก โดยกลุ่มประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครู มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มประเด็นการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมิน การพัฒนาการเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศ และการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการศึกษา ตามลำดับ 3.) ในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน พบว่า ภายใต้อาณัติฐานภาวะผู้นำทางวิชาการมีความสัมพันธ์ กับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอน

ภาษาจีน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการกับการบริหารจัดการการเรียนการสอน ภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นสอนภาษาจีนมีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ในทิศทางบวก โดยมีค่าความสัมพันธ์ r เท่ากับ 0.724 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับสูง

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ, การเรียนการสอนภาษาจีน, โรงเรียนเอกชน

ABSTRACT

The purposes of this study were : 1) To study the academic leadership and Chinese Instructional management of private schools focusing Chinese curriculum. 2) To study the relationship between academic leadership and Chinese Instructional management of private schools focused Chinese curriculum. The sample was executive teachers of private schools teacher. Select sample by simple random sampling, 170 Administrators Chinese teacher and Teacher. The research instruments questionnaires, statistical analyze and present the data at a frequency percentage, mean, standard and deviation. The results were as follows :

1. The samples have agreed on the issue of leadership with an average. The second is on an average talking about a management instruction. Next, the mission of the school And, the promoting the academic atmosphere.

2. The data analysis of the Management of the Teaching of Chinese Language School focusing on teaching Chinese showed the development the ability of being a teacher. The second one that the private school had focused on teaching Chinese. Next, the issue of processing development, monitoring and evaluation are with agreement. Then, learning to be an excellent person . The last one is the practicing management.

3. The data analysis of leadership and the management of Chinese language teaching of the private schools showed that they had effected to each other. According to the Pearson Correlation between variables leadership and management teaching Chinese of the schools had got the significance 0.01 in the positive direction with the highly relationship level.

KEYWORD : Administration, Chinese Instructional, Private school

บทนำ

โลกในยุคปัจจุบันกำลังเผชิญกับกระแสของการแข่งขันและความเป็นแปลงที่นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นในทุกขณะ ประเทศไทยในฐานะที่เป็นสมาชิกหนึ่งในประชาคมโลก จึงไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงภาวะและผลกระทบต่างๆ ที่เป็นผลจากการแข่งขันและกระแสของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้ เช่น ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ซึ่งผลกระทบต่างๆ นี้ อาจก่อให้เกิดปัญหาและวิกฤตการณ์ต่างๆ ขึ้นมากมาย (สฤตรัตน์ กมฺุทธมาศ, 2550) จึงทำให้เกิดการปรับตัวของผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม เพื่อที่จะนำพาองค์กร ให้ผ่านพ้นวิกฤตการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต คำกล่าวของ (Siffin, 1993)

“หากปราศจากองค์การบริหารแล้วสังคม (Society) ก็คงไม่ปรากฏ และหากปราศจากสังคมแล้ว มนุษย์ (Human) ก็คงไม่อาจดำรงชีวิตอยู่ได้” จึงทำให้วิเคราะห์ได้ว่ามนุษย์ที่รวมกลุ่มกันเป็นสังคม จะอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุขจะต้องมีการบริหารจัดการและต้องมีผู้นำ แต่การที่จะบริหารจัดการมนุษย์ที่มีความแตกต่างกันในทุกๆ ด้าน และมีความหลากหลายด้านปัจจัยและบริบท ในสภาวะปัจจุบันนี้ คงไม่ใช่เป็นเรื่องง่ายนัก เพราะผู้นำจะต้องเผชิญกับความสลับซับซ้อนของปัญหาด้านต่างๆ อย่างมากมาย ทั้งบุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ผู้บริหารที่เป็นผู้บริหารรุ่นเก่า คงเกิดความยุ่งยาก แต่หากว่ามีการศึกษาเรียนรู้ในการเป็นผู้นำมืออาชีพซึ่งจะต้องมีภาวะผู้นำก็อาจจะเป็นผู้นำที่ดีได้ และสามารถบริหารจัดการให้องค์กรทาง การศึกษาดำเนินงานได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์ ตอบสนองความต้องการของชาติ นำพาสังคมไทยให้ก้าวข าวไปข้างหน้าได้อย่างทัดเทียมกับอารยประเทศได้ต่อไป (วิไล พินิจพงศ์, 2552)

การจัดการศึกษาโดยการสอนภาษาจีนของประเทศไทยในปัจจุบัน นอกจากจัดเพื่อพัฒนาคนในประเทศ แล้วต้องสอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันและอนาคตด้วย โดยเฉพาะในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคม อาเซียน ในปี 2558 ทั้งนี้ เพราะการศึกษามีความสำคัญในการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนซึ่งปรากฏเป็น รูปธรรมอย่างชัดเจนในปฏิญญาว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียนที่ได้เน้นย้ำความสำคัญของการศึกษาอัน เป็นกลไกสำคัญในการนำอาเซียนบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ.2020 (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

จากกระแสดความนิยมของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการเรียนภาษาจีนมีมากขึ้น เห็นได้จากการเปิดสอนภาษาจีนในโรงเรียนต่าง ๆ ของรัฐบาล และเอกชน หรือแม้กระทั่งการเรียนต่อในประเทศจีน ที่จำนวนนักเรียนไทยอยู่ในอันดับที่ 4 รองจากเกาหลีใต้ สหรัฐฯ และญี่ปุ่น
2. ประสิทธิภาพการเรียนต่ำ ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ
3. ขาดแคลนครูผู้สอน ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการต้องขอครูอาสาสมัครชาวจีน มาจากทางารจีนกว่า 1,000 คน ให้มาช่วยสอนในโรงเรียนระดับต่างๆ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา
4. แบบเรียนที่ใช้ในประเทศไทยขาดแคลนความเหมาะสม แบบเรียนที่นิยมใช้ไม่ว่าจะเป็นการเรียน การสอนในระบบหรือนอกระบบ ต่างใช้แบบเรียนที่สอนนักเรียนต่างชาติในประเทศจีน
5. วิธีการสอนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนขาดเทคนิคการสอนที่ดึงดูดให้ ผู้เรียนตั้งใจและสนใจเรียนภาษาจีน (รณพล มาสันติสุข, 2551)

ด้วยความสำคัญของการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีน ดังกล่าว จึงพบว่าผู้นำมีความสำคัญ และส่งเสริมการบริหารจัดการโรงเรียนให้วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ภาวะผู้นำทางวิชาการ และการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอน ภาษาจีน เพื่อเป็นแนวทางที่จะพัฒนาส่งเสริมการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีน ให้สามารถดำเนินงาน

และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง และผู้บริหารสามารถนำข้อมูลไปปรับปรุงการบริหารจัดการการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แนวคิด และทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการ ประกอบด้วย 3 หัวข้อ ดังนี้ 1.1) ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ 1.2) องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการ 1.3) รูปแบบภาวะผู้นำทางวิชาการ

1.1 ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ

กมล ตราชู (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เทศบาล โดยศึกษากลุ่มผู้บริหาร รองผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระ โรงเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สังกัดเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลที่ได้จัดแบ่งตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำทางวิชาการออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากร การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ และการส่งเสริมคุณภาพนักเรียน การกำหนดทิศทางและนโยบาย การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

สิริรัตน์ วสุภัทร์ (2551) ได้กล่าวถึงการเป็นผู้บริหารที่จะนำพาสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จได้นั้นต้องมีศักยภาพสูงในการบริหารงาน โดยต้องเป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการ และภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาจะส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการโรงเรียน

1.2 องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการ

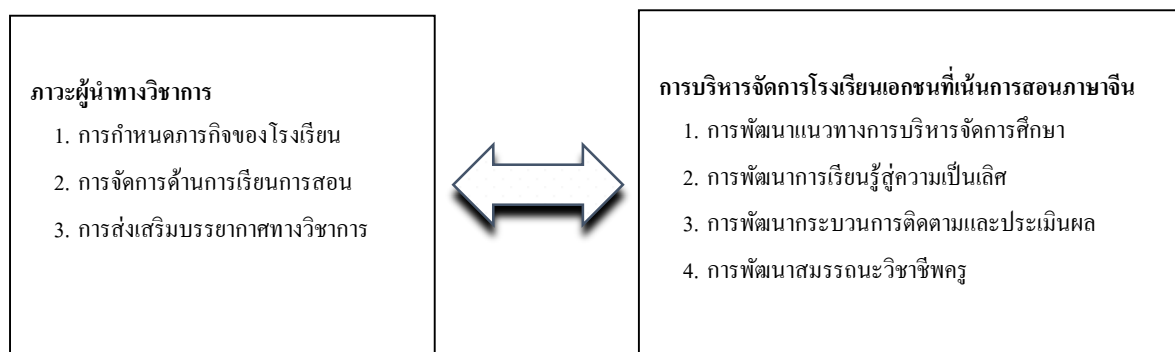
McEwan (1998) ได้กล่าวถึงภาวะผู้นำทางวิชาการที่มีประสิทธิผล ว่าประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 ด้าน คือ 1). การสถาปนาเป้าหมายทางวิชาการที่ชัดเจน 2). การจัดการทีมงาน 3). การสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 4). การสื่อสารพันธกิจและวิสัยทัศน์ของโรงเรียน 5). การตั้งความคาดหวังที่สูงเกี่ยวกับทีมงาน 6). การพัฒนาครูให้เป็นผู้นำ 7). การสร้างและรักษาเจตคติที่ดีของนักเรียน ทีมงานและผู้ปกครองและได้ทำการรวบรวมองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการ

Davis and Thomas (1989) สามารถที่จะจัดกลุ่มองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการ ได้ 8 ด้าน ได้แก่ 1). การยึดถือหน้าที่ในการปรับปรุงงานวิชาการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น 2). ความกระตือรือร้นในการใช้กลยุทธ์เพื่อปรับปรุงงานด้านวิชาการ 3). การสร้างสรรค์แรงจูงใจให้แก่ครูและนักเรียนที่จะทำงานด้านวิชาการ 4). การติดตามผลความก้าวหน้าด้านวิชาการ 5). การสรรหาทรัพยากรบุคคลและวัสดุที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ 6). การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีบรรยากาศทางด้านวิชาการ 7). การติดตามการปฏิบัติการสอนของครู 8). การสังเกตวิธีการสอนของครูและให้ข้อมูลย้อนกลับ

1.3 รูปแบบภาวะผู้นำทางวิชาการ

รองศาสตราจารย์บุหงา วชิระศักดิ์มงคล (2555) กล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการประกอบไปด้วย

1).คุณลักษณะ เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะการพูด มีบุคลิกลักษณะที่ดี 2).พฤติกรรม มีลักษณะเด่นชัดทางพฤติกรรม เช่น พุดดี, มีมนุษยสัมพันธ์ 3).สถานการณ์ ทำให้เกิดภาวะผู้นำได้ เช่น เรื่องปัญหาพลังงาน ปัญหาสงคราม, จะส่งผลผลก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลง 4).ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมผู้นำกับสถานการณ์ 5).ประสิทธิผล ความพึงพอใจ ผลการจูงใจ และผลผลิตที่เกิดขึ้นในกลุ่มหรือในองค์กร

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ภาวะผู้นำทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน

วิธีการดำเนินการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 30 โรงเรียน โดยมีรายละเอียด คือ ผู้บริหาร 2 คน ครูสอนภาษาจีน 2 คน และครูผู้สอน 6 คน รวม 10 คน ต่อ 1 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 300 คน คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจีชีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้จำนวน 170 คน และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามที่ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) การใช้ภาษา (Wording) โดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีเกณฑ์ในการตัดสินคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC) ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.87 และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับ ผู้บริหาร ครูสอนภาษาจีน และ ครูผู้สอน ในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาความเชื่อมั่น โดยใช้ Cronbach's Alpha Coefficient (1970) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปความเที่ยงของแบบสอบถามที่ยอมรับได้มีเท่ากับ 0.80 ดำเนินการแจกแบบสอบถามจำนวน 200 ฉบับ คน สามารถจัดเก็บได้จำนวน 154 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85 และใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ร่วมกับการทดสอบสมมติฐาน ทางสถิติระหว่างความสัมพันธ์ภาวะผู้นำทางวิชาการกับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีน ของโรงเรียนเอกชนที่เน้นภาษาจีน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี รองลงมาคืออายุระหว่าง 26-35 ปี มีคุณวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท ตามลำดับ ในด้านประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5-10 ปี ส่วนข้อมูลด้านตำแหน่งงานส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นครูผู้สอน รองลงมาคือผู้บริหาร และครูสอนภาษาจีน ซึ่งมีจำนวนที่เท่ากัน และข้อมูลด้านรายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 10,000-15,000 บาท ต่อเดือน รองลงมา มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาทต่อเดือน และมีรายได้ 30,000 ขึ้นไป ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเห็นด้วยต่อประเด็นภาวะผู้นำทางวิชาการ ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.38 โดยเห็นด้วยมากที่สุด คือ การจัดการด้านการเรียนการสอน มีความเห็นด้วยในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.48 รองลงมาคือ การกำหนดภารกิจของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.41 และการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 4.27 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเห็นด้วยต่อประเด็น ผู้บริหารส่งเสริมและกำหนดให้ครูทุกคนวิเคราะห์หลักสูตร จัดทำโครงการสอน แผนการเรียนการสอนเป็นรายวิชาพร้อมทั้งมีการบันทึกหลังการสอนทุกครั้ง มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.62 รองลงมาคือ ผู้บริหารสนับสนุนส่งเสริมให้ครูได้จัดทำผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณชน มีค่าเฉลี่ย 4.57 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนในการประชุม อบรม สัมมนา ศึกษาดูงานด้านวิชาการของครูเพื่อพัฒนาศักยภาพภาวะผู้นำทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 4.50 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยต่อประเด็นผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีความก้าวหน้าในวิชาชีพหรือพัฒนาวิชาชีพ เช่น การส่งเสริมการศึกษาต่อ การอบรมดูงาน เพื่อพัฒนาตนเอง หรือการทำผลงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเห็นด้วยต่อประเด็นการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.41 โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครู คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.55 รองลงมาคือ กลุ่มประเด็นการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมิน มีค่าเฉลี่ย 4.47 การพัฒนาการเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศ มีค่าเฉลี่ย 4.42 และการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.24 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเห็นด้วยต่อประเด็น ครูมีภาวะผู้นำ มีคุณลักษณะและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ มากที่สุด โดยเห็นด้วยในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.66 รองลงมาคือ ประเด็น ครูในโรงเรียนมีทักษะวิชาชีพในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ย 4.63 ประเด็น โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการเรียนการสอนภาษาจีน มีการประเมินผล และแก้ไขปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน

ภาษาจีนให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด มีค่าเฉลี่ย 4.60 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยต่อประเด็นโรงเรียนกำกับ ติดตาม การจัดการเรียนรู้ และพัฒนาอย่างต่อเนื่องน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.12

4. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน พบว่า ภายใต้สมมติฐานภาวะผู้นำทางวิชาการมีความสัมพันธ์ กับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) ระหว่างตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการกับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นสอนภาษาจีนมีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ในทิศทางบวก โดยมีค่าความสัมพันธ์ในระดับสูง

- ขอมรับสมมติฐาน กล่าวคือ ภาวะผู้นำทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน เป็นจริงตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

โดยหากระดับภาวะผู้นำทางวิชาการเพิ่มขึ้น ก็จะส่งผลให้ระดับการบริหารจัดการเพิ่มสูงขึ้นด้วย ทั้งนี้ การจัดการด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ ต่างส่งผลให้เกิดการบริหารจัดการด้านการพัฒนาแนวทางบริหารจัดการศึกษามากที่สุด มีค่า r เท่ากับ 0.885 ขณะที่การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครู เป็นการบริหารที่ได้รับผลจากภาวะผู้นำทางวิชาการน้อยที่สุด มีค่า r เท่ากับ 0.125

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการศึกษา สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องของ “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน” โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการใน 3 ด้าน คือ ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนในการประชุม อบรม สัมมนา ศึกษาดูงานด้านวิชาการของครูเพื่อพัฒนาศักยภาพภาวะผู้นำทางวิชาการ ด้านการจัดการด้านการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ผู้บริหารส่งเสริมและกำหนดให้ครูทุกคนวิเคราะห์หลักสูตร จัดทำโครงการสอน แผนการเรียนการสอนเป็นรายวิชาพร้อมทั้งมีการบันทึกหลังการสอนทุกครั้ง และด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็น ผู้บริหาร ครูและบุคลากรในสถานศึกษาร่วมกันกำหนดวิธีการส่งเสริมและรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของโรงเรียนอย่างชัดเจน

ทั้งนี้ผลการวิจัยดังกล่าว มีความสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยรูปแบบการบริหารโรงเรียนสองภาษาสำหรับประเทศไทย (ชัยพร สกุลพนารักษ์, 2552) พบว่า 1) องค์ประกอบการบริหารโรงเรียนสองภาษาสำหรับประเทศไทย ประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1.1) การประเมินผล 1.2) การบริหารกิจการนักเรียน 1.3) การบริหารบุคคล 1.4) การบริหารวิชาการ 1.5) การบริหารแบบมีส่วนร่วม 1.6) การประกันคุณภาพการศึกษา และ 1.7) การบริหารงานทั่วไป 2) รูปแบบการบริหารโรงเรียนสองภาษาประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 7 องค์ประกอบ ซึ่งมีความเหมาะสมถูกต้องเป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของการวิจัย

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีนนั้น สิ่งสำคัญในการบริหารจัดการ คือ ตัวผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งถือเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ และปัจจัยหลักที่มีผลต่อการบริหารจัดการโรงเรียน เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพต่อการบริหารจัดการ จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ 4 ด้านดังต่อไปนี้ 1) การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการศึกษา 2) การพัฒนาความรู้ผู้รู้ความเป็นเลิศ 3) การพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผล 4) การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครู

2. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือการบริหารจัดการศึกษากับหน่วยงาน สถานศึกษาเครือข่าย ชุมชน ด้านการพัฒนาการเรียนรู้ผู้รู้ความเป็นเลิศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นโรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายที่หลากหลาย ได้แก่ นิทรรศการ กิจกรรมชมรม การทำโครงการและการประกวดแข่งขัน ทางภาษาจีน ปัจจัยการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน ด้านการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นโรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการเรียนการสอนภาษาจีน มีการประเมินผล และแก้ไขปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด

ทั้งนี้ผลการวิจัยดังกล่าว มีความสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร (ชลาลัย อานามวัฒน์, 2556) โดยการวิจัยมุ่งหมายเพื่อศึกษาการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนฯ ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1)การบริหารหลักสูตร 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และ4) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนฯ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ การบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการมีความสัมพันธ์ กับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) ระหว่างตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการกับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นสอนภาษาจีนมีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ในทิศทางบวก โดยมีค่าความสัมพันธ์ในระดับสูง

ทั้งนี้ผลการวิจัยดังกล่าว มีความสอดคล้องกับการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารกับการพัฒนาวิชาชีพของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตราชเทวี (บุญนาค ทับทิมไทย, 2557) เป็นวิจัยที่มุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับการพัฒนาวิชาชีพครู ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน และความสัมพันธ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารกับการพัฒนาวิชาชีพครู โรงเรียนเอกชน ผลการศึกษา ด้านความสัมพันธ์ พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารวิชาชีพครู โรงเรียนเอกชนฯ มีความสัมพันธ์ทางบวก

ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกด้าน โดยมีค่าความสัมพันธ์ ด้านการจัดการหลักสูตร ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ ด้านวิสัยทัศน์ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง แต่เมื่อเปรียบเทียบรายด้านแล้ว พบว่า ควรมีการส่งเสริมและกำหนดให้ครูทุกคนวิเคราะห์หลักสูตรจัดทำโครงการสอน แผนการเรียนการสอนเป็นรายวิชาพร้อมทั้งมีการบันทึกหลังการสอนทุกครั้ง มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด จึงควรเข้าไปส่งเสริมให้ครูมีความก้าวหน้าในวิชาชีพหรือพัฒนาวิชาชีพ โดยมีการส่งเสริมการศึกษาต่อ การอบรมดูงาน เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพให้สูงขึ้น

2. จากการวิจัยพบว่าการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ควรมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการเรียนการสอนภาษาจีน และพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้ได้มาตรฐานที่กำหนด มีการกำกับ ติดตาม การจัดการเรียนรู้ และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรดำเนินการศึกษาวิจัยศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการและการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีน โดยดำเนินการทั้งในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อได้ข้อมูลที่มีความเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น

2. การศึกษาปัจจัยเพิ่มเติมที่มีผลกระทบต่อการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนที่ทำให้คุณภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน

3. การพยากรณ์ปัจจัยต่าง ๆ ในทางสถิติเพื่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กมล ตราฐ. (2553). การพัฒนาตัวบ่งชี้พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเทศบาล. ปรินญญาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชัยพร สกุลพนารักษ์. (2552). รูปแบบการบริหารโรงเรียนสองภาษาสำหรับประเทศไทย. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชลาลัย อานามวัฒน์. (2556). การบริหารการจัดการสอยภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. บัณฑิตวิทยาลัย. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิไล.
- บุญนาค ทับทิมไทย. (2557). การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารกับการพัฒนาวิชาชีพของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตราชเทวี. บัณฑิตวิทยาลัย. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิไล.
- รองศาสตราจารย์นาง วชิระศักดิ์มงคล. (2559). ภาวะผู้นำทางวิชาการ. [Online]. Available HTTP://office.nu.ac.th/edu_teach/ASS/Download/vchk-B1.ภาวะผู้นำทางวิชาการ.
- รณพล มาสันติสุข. (2551). การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับประถมศึกษา-มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์จีนศึกษาสถาบันเอเชียการศึกษา.
- วิไล พินิจพงศ์. (2552). ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา. [Online]. Available <HTTP://artdesignqa.blogspot.com/2010/03/blog-post.html>.
- สิร์รานิ วสุภัทร์. (2551). ภาวะผู้นำทางวิชาการและสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สกลรัตน์ กมฺุทธมาศ. (2550). การบริหารงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารสถานศึกษานักงานเขตพื้นที่ศึกษา อุบลราชธานี เขต 3. [Online]. Available <HTTP://eppower.thaiforum.net/forumf98/topic-t817.htm>.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2552). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555. [Online]. Available <HTTP://www.bps.moe.go.th/download/PlanbudgetOPS55.pdf>.
- Davis, Gary A. and Thomas, Margaret A. (1989). **Effective Teachers**. Boston : Ally and Bacon.
- McEwan, Elain K. (1998). **Sever steps to Effective Instructional Leadership**. California: Mac millan.
- Siffin, William J. (1993). The Thai bureaucracy : institutional change and development. Honolulu. East-West Center, 1966.

**การศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4**

**A STUDY OF SCHOOL MANAGEMENT STATES ACCORRING TO THE
POLICY OF "RETURN TEACHERS TO THE CLASSROOM" IN SCHOOLS
UNDER NAKHON RATCHASIMA PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE
AREA OFFICE 4**

ศุภพงศ์ มงคลกุล

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: supapong1975@gmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุบิน ยุระรัช

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: subin.yu@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4 โดยใช้กรอบการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ (WSA) เพื่อการจัดการสถานศึกษาสู่อาเซียน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรอบในการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ ประชากรในการวิจัย คือ ผู้บริหารของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 จำนวน 184 โรงเรียน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานศึกษามีการบริหารงานเพื่อขับเคลื่อนนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” โดยใช้กรอบการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ (WSA) เพื่อการจัดการสถานศึกษาสู่อาเซียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 พบว่าอยู่ในระดับ มาก
2. สภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อขับเคลื่อนนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” โดยใช้กรอบการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ (WSA) เพื่อการจัดการสถานศึกษาสู่อาเซียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 แยกแต่ละด้านคือ (1) ด้านการบริหารจัดการ (2) ด้านการจัดการเรียนการสอน (3) ด้านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ และ (4) ด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ พบว่า อยู่ในระดับ มาก ทั้ง 4 ด้าน

คำสำคัญ: สภาพการบริหารสถานศึกษา นโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4

ABSTRACT

The objective of this research was a study of school management states according to the policy of "return teachers to the classroom" in schools under Nakhonratchasima primary educational service area office 4. Using whole school Approach development (WSA) to manage the Education Commission's Asean millions of basic education, Ministry of education. As framed in the development system whole school approach. The population was 184 administrators of school under Nakhonratchasima primary educational service area office 4. Researchers collected data manually Quantitative data analysis using descriptive statistics include frequency, percentage, average, and standard deviation.

The research found that:

1. Schools are administered to drive policy "return teachers to the classroom" by developing the whole school system (WSA) to manage into education, the school under Nakhonratchasima primary educational service area office 4 found that very level.
2. Condition management education to drive policy "return teachers to the classroom" by developing the whole school system (WSA) to manage into education, the school under Nakhonratchasima primary educational service area office 4 Split each side: (1) management, (2) instructional management, (3) promotion, and (4). Community relation project found that very level all of side.

KEYWORDS: school management, "return teachers to the classroom" policy, school under Nakhonratchasima primary educational service area office 4

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ (2558) ได้ดำเนินนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ขึ้นเพื่อเป็นการสานต่อวัฒนธรรมเดิม ตั้งแต่ปี 2550 ที่เน้นไปในทิศทางที่ต้องการเพิ่มจำนวนครูให้เพียงพอต่อจำนวนโรงเรียนและครูเรียน ปี 2552 ได้รับการอนุมัติหลักการจากมติคณะรัฐมนตรีโครงการ “คืนครูให้นักเรียน” โดยจัดหาบุคลากรมาปฏิบัติงานแทนครูจำนวน 23,277 อัตรา เป็นระยะเวลา 4 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 – 2555) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้าราชการครูที่ต้องปฏิบัติงานอื่นซึ่งไม่ใช่ภารกิจหลักในการพัฒนาผู้เรียนได้กลับไปปฏิบัติงานตามภารกิจหลักและสถานศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม มีความคล่องตัวในการดำเนินงานและข้าราชการครูได้ปฏิบัติการสอนได้เต็มที่

สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 ได้นำนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” (return teachers to the classroom) มาใช้ในสถานศึกษา จำนวน 184 โรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 โดยศึกษา สภาพการบริหารสถานศึกษาซึ่งมีความสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายการศึกษา โดยใช้กรอบการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ (WSA) เพื่อการจัดการสถานศึกษาสู่อาเซียน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรอบในการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ ตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน”

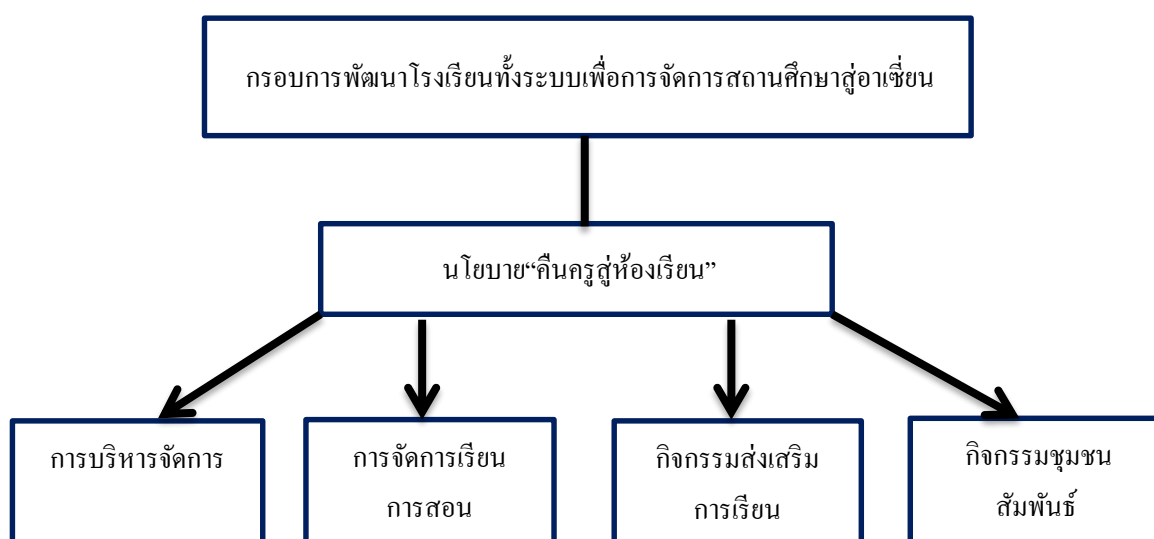
ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 ว่าสถานศึกษามีการบริหารจัดการอย่างไรในการดำเนินนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” โดยใช้กรอบการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ (WSA) เพื่อการจัดการสถานศึกษาสู่อาเซียน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นแนวในการบริหารสถานศึกษา มีปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะอย่างไรโดยนำข้อมูลที่ได้นำเสนอต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 เพื่อปรับปรุงแก้ไขทำให้การดำเนินนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4 โดยใช้ กรอบการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อการจัดการสถานศึกษาสู่อาเซียนเป็นกรอบในการบริหารสถานศึกษา ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4 จำนวน 184 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 184 คน

4.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย เดือนพฤษภาคม – เดือนกรกฎาคม 2559

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารสถานศึกษาโดยใช้กรอบการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ (WSA)ตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ สำหรับตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า จำนวน 5 ระดับของ (Likert scale) และ ตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended question) การตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ใช้วิธีการคำนวณหาค่า IOC ส่วนการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Internal consistency reliability) ใช้วิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลการนำเครื่องมือวิจัยไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารหรือครู โรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 30 คนพบว่าได้ค่าความเชื่อมั่น 0.81

ตารางที่ 1 เครื่องมือวิจัยจำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ที่	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ประเภทของเครื่องมือวิจัย	การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย
1	อาจารย์ที่ปรึกษา	แบบบันทึกการสังเกตวิเคราะห์เอกสาร	ความตรงเชิงเนื้อหา
2	ผู้บริหารหรือครูโรงเรียน	แบบสอบถามปลายปิด	ความตรงเชิงเนื้อหา
3	ผู้บริหารหรือครูโรงเรียน	แบบสอบถามปลายเปิด	ความตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(1) นำหนังสือขออนุญาตจากวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและสนับสนุนการวิจัย (2) ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามด้วยตนเองออกไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 184 ชุด (3) จัดเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองใช้เวลา 30 วัน (4) สามารถรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาจนครบ 184 ชุด (5) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม (6) จัดหมวดหมู่ของข้อมูลในแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

5. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4 โดยใช้กรอบการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ (WSA) เพื่อการจัดการจัดการสถานศึกษาสู่อาเซียน ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังนี้

ผลการวิเคราะห์ เมื่อทำการวิเคราะห์สภาพการบริหารสถานศึกษาตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4 โดยใช้กรอบการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ (WSA) เพื่อการจัดการจัดการสถานศึกษาสู่อาเซียน พบว่า โรงเรียนมีสภาพการบริหารตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” อยู่ในระดับ มาก แสดงให้เห็นถึงการรับเอานโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” มาบริหารในสถานศึกษาประสบความสำเร็จ และ เมื่อทำการวิเคราะห์สภาพการบริหารรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับ มาก ทั้ง 4 ด้าน แสดงให้เห็นว่าสภาพการบริหารโรงเรียนโดยใช้กรอบการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ (WSA) เพื่อการจัดการจัดการสถานศึกษาสู่อาเซียน ประสบผลสำเร็จมีการพัฒนาแก้ไขปรับปรุง เพื่อตอบสนองกับนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 2 ถึง ตารางที่ 6

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) การวิเคราะห์สภาพการบริหารสถานศึกษา ในภาพรวมแต่ละด้าน รวม 4 ด้าน ดังนี้

สภาพการบริหารสถานศึกษาตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” โดย ใช้กรอบการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ (WSA)	มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ		
	(μ)	(σ)	แปลผล
1. ด้านการบริหารจัดการ	4.21	0.07	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.09	0.05	มาก
3. ด้านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้	4.06	0.24	มาก
4. ด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์	3.90	0.25	มาก
รวม	4.09	0.02	มาก

5.2 โดยสรุป จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 2 พบว่าสภาพการบริหารสถานศึกษาตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” มีการบริหารงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 4.09$) , ($\sigma = 0.02$)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) การวิเคราะห์สภาพการบริหารสถานศึกษาด้านการบริหารจัดการ ดังนี้

สภาพการบริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการตามนโยบาย “คีนครูคู่ห้องเรียน”	มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ		
	(μ)	(σ)	แปลผล
1. โรงเรียนมีเป้าหมายการดำเนินงานตามนโยบาย “คีนครูคู่ห้องเรียน” อย่างต่อเนื่อง	4.38	0.71	มาก
2. คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจัดประชุมเพื่อทำความเข้าใจนโยบาย “คีนครูคู่ห้องเรียน”	4.21	0.85	มาก
3. มีการปรับแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้น -ยาวให้สอดคล้องตามนโยบาย “คีนครูคู่ห้องเรียน”	4.17	0.85	มาก
4. มีการวางแผนระบบงานและภาระงานของฝ่ายต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย “คีนครูคู่ห้องเรียน”	4.26	0.86	มาก
5. มีการพัฒนาบุคลากรตามนโยบาย “คีนครูคู่ห้องเรียน”	4.31	0.66	มาก
6. มีการนิเทศและการประเมินภายในตามนโยบาย “คีนครูคู่ห้องเรียน”	4.10	0.80	มาก
7. มีการสร้างแรงจูงใจในการดำเนินงานตามนโยบาย “คีนครูคู่ห้องเรียน”	4.31	0.77	มาก
8. มีการดำเนินการด้านอาคาร สถานที่ อุปกรณ์เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย “คีนครูคู่ห้องเรียน”	4.00	0.84	มาก
9. มีการสื่อสารสัมพันธ์ภายในสถานศึกษา ตามนโยบาย “คีนครูคู่ห้องเรียน”	4.09	0.82	มาก
10. เปิดโอกาสให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบาย “คีนครูคู่ห้องเรียน”	4.30	0.7	มาก
รวม	4.21	0.07	มาก

5.3 โดยสรุป จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 3 พบว่า สภาพการบริหารสถานศึกษาด้านการบริหารจัดการ มีการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 4.21$) , ($\sigma = 0.07$)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) การวิเคราะห์สภาพการบริหารสถานศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

สภาพการบริหารสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนตาม นโยบาย “คืบคลานสู่ห้องเรียน”	มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ		
	(μ)	(σ)	แปลผล
1. มีการจัดการกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบาย คืบคลานสู่ห้องเรียน”	4.18	0.79	มาก
2. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้ สอดคล้องกับนโยบาย”คืบคลานสู่ห้องเรียน”	4.06	0.82	มาก
3. มีการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้อง กับนโยบาย”คืบคลานสู่ห้องเรียน”	4.00	0.82	มาก
4 มีแผนการสอนที่สอดคล้องกับนโยบาย”คืบคลานสู่ห้องเรียน”	4.12	0.78	มาก
5. มีการนิเทศติดตามการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ นโยบาย”คืบคลานสู่ห้องเรียน”	4.08	0.68	มาก
6. มีการพัฒนาบุคลากรการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ นโยบาย”คืบคลานสู่ห้องเรียน”	4.10	0.77	มาก
7. มีการจัดสภาพห้องเรียนให้เอื้อต่อการดำเนินงานตามนโยบาย” คืบคลานสู่ห้องเรียน”	4.06	0.71	มาก
รวม	4.09	0.05	มาก

5.4 โดยสรุป จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4 สภาพการบริหารสถานศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน มีการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 4.09$) , ($\sigma = 0.05$)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) การวิเคราะห์สภาพการบริหารสถานศึกษาด้านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ดังนี้

สภาพการบริหารสถานศึกษาด้านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน”	มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ		
	(μ)	(σ)	แปลผล
1. มีการวางแผนกิจกรรมประจำวันให้สอดคล้องตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน”	4.19	0.76	มาก
2. มีการทบทวนปรับปรุงกิจกรรมประจำให้สอดคล้องตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” อย่างต่อเนื่อง	4.09	0.83	มาก
3. มีการให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ ให้สอดคล้องตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน”	4.15	0.69	มาก
4. มีการแทรกกิจกรรมนอกหลักสูตรให้สอดคล้องตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน”	4.16	0.83	มาก
5. มีการส่งเสริม สนับสนุนช่วยเหลือเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในกิจกรรมต่าง ๆ ตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน”	4.07	0.89	มาก
6. มีการนิเทศ ติดตามการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน”	4.04	0.78	มาก
7. มีการวัดและประเมินผลในการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	3.73	0.88	มาก
รวม	4.06	0.07	มาก

5.5 โดยสรุป จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 5 สภาพการบริหารสถานศึกษาด้านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ มีการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 4.06$) , ($\sigma = 0.07$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) การวิเคราะห์สภาพการบริหารสถานศึกษาด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ ดังนี้

สภาพการบริหารสถานศึกษาด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ตาม นโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน”	มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ		
	(μ)	(σ)	แปลผล
1. มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันกับผู้ปกครองเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน”	4.13	0.67	มาก
2. มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันกับชุมชนเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน”	4.02	0.77	มาก

3. มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันกับหน่วยงานราชการเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย“คืนครูสู่ห้องเรียน”	4.15	0.69	มาก
4. มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันกับองค์กรทางสังคมเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย“คืนครูสู่ห้องเรียน”	3.43	0.73	มาก
5. มีการเปิดโอกาสรับข้อเสนอแนะในกิจกรรมที่จัดขึ้นทุกปีเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย“คืนครูสู่ห้องเรียน”	3.96	0.84	มาก
6. มีการวัดและประเมินผลในกิจกรรมที่จัดขึ้นทุกครั้งเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย“คืนครูสู่ห้องเรียน”	3.70	0.85	มาก
รวม	3.90	0.07	มาก

5.6 โดยสรุป จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 6 สภาพการบริหารสถานศึกษาด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ มีการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 3.90$) , ($\sigma = 0.07$)

6. อภิปรายผล

การศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4 ผู้วิจัยมีข้อค้นพบและประเด็นที่น่าสนใจ นำมาอภิปรายดังนี้

6.1 เมื่อทำการวิเคราะห์สภาพการบริหารสถานศึกษาตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4 โดยใช้กรอบการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ (WSA) เพื่อการจัดการสถานศึกษาสู่อาเซียน พบว่า สภาพการบริหารสถานศึกษาตามนโยบาย“คืนครูสู่ห้องเรียน” มีการบริหารงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 4.09$) , ($\sigma = 0.02$) แสดงให้เห็นถึงการรับเอานโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” มาบริหารในสถานศึกษาประสบผลสำเร็จสอดคล้องตามนโยบาย“คืนครูสู่ห้องเรียน” และ เมื่อทำการวิเคราะห์สภาพการบริหารรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับ มาก ทั้ง 4 ด้าน โดยแยกรายด้านได้ดังนี้ (1) สภาพการบริหารสถานศึกษาด้านการบริหารจัดการ มีการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 4.21$) , ($\sigma = 0.07$) (2) สภาพการบริหารสถานศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน มีการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 4.09$) , ($\sigma = 0.05$) (3) สภาพการบริหารสถานศึกษาด้านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ มีการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 4.06$) , ($\sigma = 0.07$) (4) สภาพการบริหารสถานศึกษาด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ มีการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า ($\mu = 3.90$) , ($\sigma = 0.07$) แสดงให้เห็นว่าสภาพการบริหารสถานศึกษาในแต่ละด้านมีความสอดคล้องตามนโยบาย“คืนครูสู่ห้องเรียน”

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. สถานศึกษาควรมีการวางแผนและดำเนินการ เพื่อนำนโยบาย“คืนครูสู่ห้องเรียน” สู่สถานศึกษาอย่างมีแบบแผน

2. สถานศึกษาควรมีการวัดประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ในการจัดทำกิจกรรมของครูผู้สอน และนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม มีการประชุมปรึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นหลังทำกิจกรรมเพื่อร่วมกันแก้ไขพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของครูในห้องเรียนตามนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นทุก ๆ ปี
2. ควรมีการศึกษาถึงผลกระทบที่มีต่อนโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน” จากนโยบายอื่น ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558. “คู่มือบริหารจัดการเวลาเรียน.” กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555. กรอบแนวทางการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ WSA เพื่อขับเคลื่อนสถานศึกษาสู่อาเซียน. กระทรวงศึกษาธิการ : กรุงเทพมหานคร.
- ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ, 2558. นโยบาย “คืนครูสู่ห้องเรียน”. กระทรวงศึกษาธิการ : กรุงเทพมหานคร.

**เหตุผลใจการศึกษาต่อระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา
กลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค**

**THE MOTIVATING REASONS TO DO FURTHER STUDY IN DIPLOMA
STUDENTS IN THE THAI – TECH GROUP**

เอี่ยมพร ชุ่มสิดา

AUEMPORN CHUMSEEDA

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: naynoy_20@hotmail.com

ดร.สุพรรณิ สมานญาติ

อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Email: supannee.sa@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง เหตุผลใจการศึกษาต่อระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาเหตุผลใจการศึกษาต่อของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค เพื่อ 2)เปรียบเทียบเหตุผลใจการศึกษาต่อของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทคจำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทคในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สุ่มตัวอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้จำนวน 400 คน ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2558 – มิถุนายน 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและการทดสอบค่า F-Test ผลการวิจัยพบว่า

1. เหตุผลใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค ได้แก่ ด้านชื่อเสียงของวิทยาลัย ด้านสถานที่ตั้ง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านเจตคติต่ออาชีพ โดยทุกด้านมีค่าเฉลี่ยระดับมาก
2. นักศึกษาที่มี เพศ สาขาวิชา และภูมิลำเนาเดิม แตกต่างกันมีเหตุผลใจในการเลือกศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ยกเว้น นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและอาชีพของบิดา มารดาแตกต่างกัน

ABSTRACT

The purpose of this research were 1) to study the motivating reasons to do further students in Thai-tech Group and 2) to compare the motivating reasons to do further students in Thai-tech Group. The population of this research were 1473 diploma. Students year of Thai-tech Group in the 2015 academic year. Sample sizes were

400 students using Krejcie and Morgon table, selected by simple random sampling. Research tool was questionnaires. Analyzing data by using frequency, percentage, mean, standard deviation(S.D.), F-test The finding were as follows

1.The motivating reasons for diploma students in the Thai-tech Group consisted of college reputations, college locations, teaching and learning, facilities, expectation of the students and job attitude. They were at high level in an overall and all aspects.

2. The motivating reasons for diploma students in Thai-tech Group, students who were different in gender, field of study and hometown were not statistical significant difference at the level of .05 and students who were different in achievement and parents' career were statistical significant difference at the level of .05

KEYWORDS: Motivating reasons, diploma students. Thai-tech group

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจและสังคมให้เจริญนั้น มีปัจจัยสำคัญหลายประการที่ทำให้การพัฒนาประเทศประสบผลสำเร็จ แต่ปัจจัยที่สำคัญที่สุดก็คือประชากรที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ประชากรเป็นปัจจัยในการพัฒนาโดยตรง และเป็นทั้งผู้ประสานปัจจัยอื่นๆ เข้าด้วยกัน ประชากรที่มีคุณภาพอาศัย “การศึกษา” และการที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญ จะต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านอื่นๆ ด้วย การพัฒนาการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญ สถาบันการศึกษาทุกระดับย่อมมีความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา (ภาวิช ทองโรจน์, 2552)

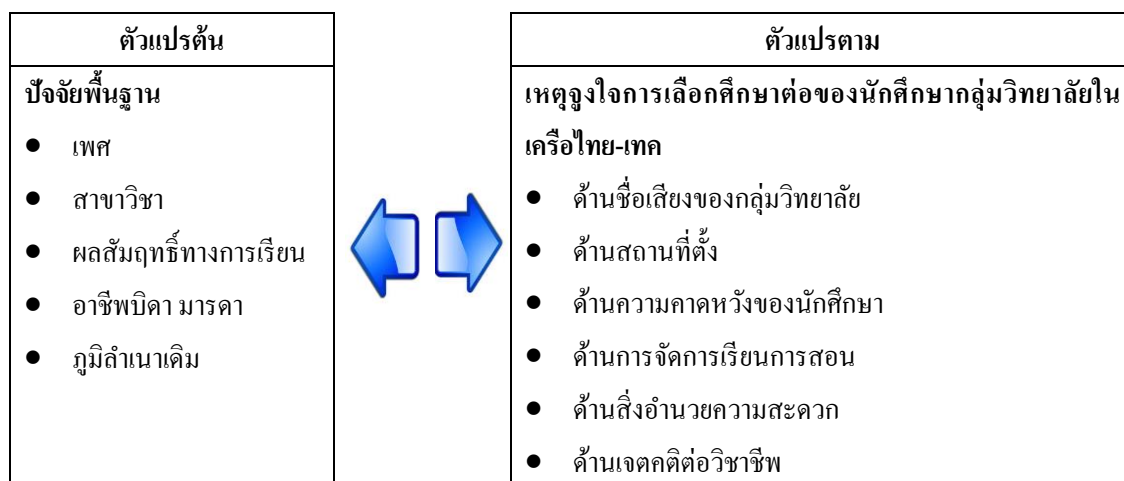
กลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค ซึ่งรวม 9 วิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครปริมณฑลและต่างจังหวัด ในปีการศึกษา 2558 มีนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงรวม 1,473 คน โดยมีวิสัยทัศน์คือ เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพและความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของผู้เรียนให้ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม กลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค ตระหนักดีถึงแผนการพัฒนาศึกษาจึงมุ่งที่จะสร้างคุณภาพในการผลิตกำลังคน ตั้งแต่ระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ และระดับเทคโนโลยีให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ความต้องการของตลาดแรงงาน และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และในขณะเดียวกันก็มุ่งขยายและกระจายโอกาสทางการศึกษาเพื่อให้ผู้ที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในแต่ละปีมีจำนวนนักศึกษาลดลงผู้วิจัยจึงอยากศึกษาเหตุผลใจที่นักศึกษาสมัครเข้าเรียนเพื่อนำข้อมูลปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการจัดการศึกษาตรงความต้องการของผู้เรียน เพื่อหวังว่านักศึกษาจะสมัครเรียนเพิ่มขึ้นในปีการศึกษาถัดไป

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเหตุผลใจในการเลือกศึกษาต่อระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค โดยผลการวิจัยได้ทราบถึงเหตุผลใจในการเลือกศึกษาต่อระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาและดำเนินงานการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพสังคมในยุคปัจจุบันและความต้องการของผู้เรียนตามรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวคิด และทฤษฎี

กฤษมันต์ วัฒนางรงค์ (2558) กล่าวว่า วิชาชีวศึกษาในฐานะที่เป็นแหล่งสร้างแรงงานเพื่อป้อนตลาดแรงงาน อาชีวศึกษาจึงควรมีความจับใจในการเปลี่ยนแปลงตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การใช้เทคโนโลยีทำให้เกิดการว่างงานในช่วงแรก แต่ในอนาคตจะมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นและรูปแบบของงาน ตลอดจนการฝึกแรงงานฝีมือต้องได้รับการพัฒนาให้ทันกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอาชีพควรจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีคุณวุฒิและวัยวุฒิในระดับหลังมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผู้เรียนจะมีวุฒิภาวะและพื้นฐานความรู้ที่เหมาะสมสำหรับการฝึกอาชีพในสังคมปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการทำงานต้องใช้เทคโนโลยีและฐานความรู้ที่สูงขึ้นกว่าเดิม

กัญญกมล เกื่อนเหมือน (2550) ได้ศึกษาปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549 รวม 10 คณะวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในภาพรวมนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม มีความคิดเห็นต่อปัจจัยทั้ง 7 ด้าน คือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยสถานที่ตั้ง ความคาดหวังของนักศึกษา การจัดการเรียนการสอน ความตั้งใจส่วนตัวความคาดหวังด้านอาชีพ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ชื่อเสียงมหาวิทยาลัย และสิ่งอำนวยความสะดวก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค
2. เปรียบเทียบเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาเพศหญิงมีเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสูงกว่าเพศชาย
2. นักศึกษา ที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกันมีเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ต่างกัน

4. นักศึกษา ที่มีอาชีพบิดา มารดาแตกต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน

5. นักศึกษา ที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ของกลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค จำนวน 9 แห่งทั้งสิ้น 1,473 คน ซึ่งกำหนดหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรตารางเครชีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) และสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple random sampling) จากจำนวนนักศึกษาได้จำนวน 397 คน

เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถามที่พัฒนามาจากวรรณกรรมและตรวจสอบแบบสอบถามคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงของแบบสอบถามด้วยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC : Index of item Objective Congruence) และนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบไปทดลอง (Tryout) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.88 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) โดยใช้ค่าร้อยละ (percentage) ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 2. สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) คือค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อธิบายระดับเหตุจูงใจที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค 3. สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) คือ F- test ทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 ส่วนเพศชาย มีจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 โดยข้อมูลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/คอมพิวเตอร์สารสนเทศ/คอมพิวเตอร์กราฟฟิก จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมาคือ สาขาการบัญชี มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 ในด้านข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับเกรดเฉลี่ย (GPA) ที่ 1.01 – 2.00 มีจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาคือระดับเกรดเฉลี่ย (GPA) 2.01 – 3.01 มีจำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 และ ยังพบว่า ไม่มีผู้ใดมีระดับเกรดเฉลี่ย (GPA) 3.01 – 4.00 ศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การวิเคราะห์ข้อมูลอาชีพบิดามารดา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบิดามารดาประกอบอาชีพอื่นๆ มีจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 และอาชีพรับราชการ มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ตามลำดับและวิเคราะห์ข้อมูลภูมิลำเนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

มีภูมิลำเนาในเขตภาคกลาง โดยมีจำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.3 ทั้งนี้ ไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตก

2.การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยงูใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยด้านชื่อเสียงของวิทยาลัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นด้านชื่อเสียงของวิทยาลัยมีผลต่อการเลือกศึกษาระดับอาชีวศึกษาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57 โดยประเด็น การเป็นวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงด้านศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษา และวิทยาลัยเป็นที่รู้จัก มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เป็นปัจจัยด้านชื่อเสียงที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสำคัญที่สุด มีค่าเฉลี่ยอย่างละ 3.96 ขณะที่ประเด็นเป็นวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงด้านงานวิจัย มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.82

ปัจจัยงูใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นด้านสถานที่ของมหาวิทยาลัยมีผลต่อการเลือกศึกษาระดับอาชีวศึกษาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 โดยประเด็น วิทยาลัยที่มีที่ตั้งสะดวกต่อการคมนาคม การเดินทาง เป็นปัจจัยด้านสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสำคัญที่สุด มีค่าเฉลี่ยอย่างละ 3.99 ขณะที่ประเด็นวิทยาลัยมีโรงอาหารที่สะอาด มีบรรยากาศที่ดี และวิทยาลัยมีสถานที่พักผ่อนที่เหมาะสมและเพียงพอ มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.63

ปัจจัยงูใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยด้านความคาดหวังของนักเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นด้านความคาดหวังของนักเรียนมีผลต่อการเลือกศึกษาระดับอาชีวศึกษาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 โดยประเด็นนักเรียนมั่นใจว่าจะจบการศึกษาและไปศึกษาต่อได้เป็นประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสำคัญที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.13 ขณะที่ประเด็นนักเรียนสามารถใช้สนามและเล่นกีฬาเพื่อเล่นกีฬาได้ มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.55

ปัจจัยงูใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นด้านการจัดการเรียนการสอนมีผลต่อการเลือกศึกษาระดับอาชีวศึกษาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.72 โดยประเด็น มีการจัดการเรียนการสอนที่ถูกต้อง มีประสิทธิภาพเป็นประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสำคัญที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.87 ขณะที่ประเด็นมีครูผู้สอนเพียงพอ ต่อการเรียนการสอน และมีการพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรึกษาด้านการเรียน มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.64

ปัจจัยงูใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีผลต่อการเลือกศึกษาระดับอาชีวศึกษาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.74 โดยประเด็น วิทยาลัยมีห้องเรียนในการเรียนเหมาะสม เพียงพอเป็นประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสำคัญที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.87 ตามลำดับ ขณะที่ประเด็นวิทยาลัยมีการแจกอุปกรณ์การเรียนการสอน มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.67

ปัจจัยงูใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยด้านเจตคติต่อวิชาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นด้านเจตคติต่อวิชาชีพมีผลต่อการเลือกศึกษาระดับอาชีวศึกษาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.01 โดยประเด็น สาขาที่เลือกเรียนเป็นวิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับในวงการศึกษาเป็นประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสำคัญที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.09 ขณะที่ประเด็นสาขาที่เลือกเรียนเป็นวิชาที่ถนัดและเข้าใจได้ง่าย มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.96

ปัจจัยงูใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นด้านเจตคติต่อวิชาชีพเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษามากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.01 รองลงมาคือปัจจัยด้านชื่อเสียงมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.89 ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.83 ปัจจัยด้านความคาดหวังของ

นักเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.82 ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.74 และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.72 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยปัจจัยมุ่งใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา

ภูมิลาเนา	$\bar{X}$	ความหมาย
1. ด้านเจตคติต่อวิชาชีพ	4.01	มาก
2. ด้านชื่อเสียงมหาวิทยาลัย	3.89	มาก
3. ด้านสถานที่ตั้ง	3.83	มาก
4. ด้านความคาดหวังของนักเรียน	3.82	มาก
5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.74	มาก
6. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.72	มาก
รวม	3.83	มาก

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นด้านเจตคติต่อวิชาชีพเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษามากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.01 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านชื่อเสียงมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.89 ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.83 ปัจจัยด้านความคาดหวังของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.82 ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.74 และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.72 ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างประชากรศาสตร์กับด้านเหตุมุ่งใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

-**นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านเพศมีความแตกต่างกันในด้านเหตุมุ่งใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง** เมื่อทดสอบค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.134 มากกว่าระดับนัยสำคัญ จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านเพศ ไม่มีความแตกต่างกันในด้านเหตุมุ่งใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

-**นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านสาขาวิชามีความแตกต่างกันในด้านเหตุมุ่งใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง** เมื่อทดสอบค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.124 มากกว่าระดับนัยสำคัญ จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านสาขาวิชา ไม่มีความแตกต่างกันในด้านเหตุมุ่งใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

-**นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความแตกต่างกันในด้านเหตุมุ่งใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง** เมื่อทดสอบค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.007 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ว่า นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความแตกต่างกันในด้านเหตุมุ่งใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผลสัมฤทธิ์ ระดับเกรดเฉลี่ยที่ 1.01 – 2.00 มีจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาคือ ระดับเกรดเฉลี่ย 2.01 – 3.01 มีจำนวน 164

คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 และระดับเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 1.00 มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ตามลำดับ ขณะที่ไม่มีผู้ใดมีระดับเกรดเฉลี่ย 3.01 – 4.00

-**นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านอาชีพปิตามารดาที่มีความแตกต่างกันในด้านเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง** เมื่อทดสอบค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.019 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ว่า นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านอาชีพปิตามารดาที่มีความแตกต่างกันในด้านเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อาชีพปิตามารดาประกอบอาชีพอื่นๆ มีจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาคือ อาชีพธุรกิจเอกชน มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 อาชีพรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และอาชีพรับราชการ มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ตามลำดับ

-**นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านภูมิภูมิลำเนาเดิมมีความแตกต่างกันในด้านเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง** เมื่อทดสอบค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.062 มากกว่าระดับนัยสำคัญ จึงยอมรับสมมติฐานว่างที่ว่า นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านภูมิภูมิลำเนาเดิมไม่มีความแตกต่างกันในด้านเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

สรุปสมมติฐานที่เป็นจริง

- นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความแตกต่างกันในด้านเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
- นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านอาชีพปิตามารดาที่มีความแตกต่างกันในด้านเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการศึกษา สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับของ “เหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค” โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การศึกษาวิจัยเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค พบว่า

ปัจจัยจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านชื่อเสียงของวิทยาลัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นด้านชื่อเสียงของวิทยาลัยมีผลต่อการเลือกศึกษาระดับอาชีวศึกษาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57

ปัจจัยจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นด้านสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมีผลต่อการเลือกศึกษาระดับอาชีวศึกษาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82

ปัจจัยจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นด้านการจัดการเรียนการสอนมีผลต่อการเลือกศึกษาระดับอาชีวศึกษาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.72

ปัจจัยงูใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกมีผลต่อการเลือกศึกษาระดับอาชีวศึกษาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.74

รจนาภา แพงเกสร (2556) การศึกษาวิจัยเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงๆ ดังกล่าว มีความสอดคล้องกับการศึกษาวิจัย ดัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และเพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านความมีชื่อเสียงของสถาบันและการได้รับการยอมรับในสังคม ราคาหน่วยกิตมีความเหมาะสมที่ต้งของสถาบัน มีระบบคมนาคมที่สะดวกในการเดินทาง การมอบทุนพิเศษเพื่อสนับสนุนการศึกษา อาจารย์ผู้สอนมีคุณภาพและมีชื่อเสียงในวงการศึกษ ความทันสมัยของกระบวนการให้บริการ และการใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพในการสื่อสารและถ่ายทอด โดยมีความเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านครอบครัวกับผู้ปกครอง ด้านเศรษฐกิจกับทุนทรัพย์ที่มีอยู่ และด้านสังคมกับการเป็นบัณฑิตของสถาบันได้รับการยกย่องและยอมรับ จะผลต่อความเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

ปัจจัยงูใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยด้านความคาดหวังของนักเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นด้านความคาดหวังของนักเรียนมีผลต่อการเลือกศึกษาระดับอาชีวศึกษาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 นักเรียนมั่นใจว่าจะจบการศึกษาและไปศึกษาต่อได้ เป็นประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสำคัญที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.13 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้ มีค่าเฉลี่ย 4.00 การศึกษาวิจัยเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงๆ ดังกล่าว มีความสอดคล้องกับวารสารเทคโนโลยีภาคใต้ (2555) เรื่องวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง กระบี่และสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษา พบว่า ด้านประกอบอาชีพได้ตามตลาดแรงงานหรือสถานประกอบการ กับการเลือกศึกษาต่ออาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ปัจจัยงูใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยด้านเจตคติต่อวิชาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประเด็นด้านเจตคติต่อวิชาชีพมีผลต่อการเลือกศึกษาระดับอาชีวศึกษาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.01 สาขาที่เลือกเรียนเป็นวิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับในวงการศึกษ เป็นประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสำคัญที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.09 รองลงมาคือ สาขาที่เลือกเรียนเป็นสาขาที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ย 4.02 เท่ากัน สาขาที่เลือกเรียนเป็นสาขาที่สามารถไปประกอบอาชีพได้ และสาขาที่เลือกเรียนเป็นสาขาที่เหมาะสมต่อการนำไปศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย 4.00 ตามลำดับ การศึกษาวิจัยเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงๆ ดังกล่าว มีความสอดคล้องกับ จันทรเจ้า สุกรรุ่งเจริญ(2549)ศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ในด้านต่างๆ 8 ด้าน ได้แก่ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านความสะดวกในการเดินทาง ด้านความมุ่งหวังของตนเอง ด้านอิทธิพลของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความจำเป็นในการประกอบอาชีพ ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความจำเป็นในการประกอบอาชีพ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ปัจจัยด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านความมุ่งหวังของตนเอง ด้านอาคารสถานที่ ด้านอิทธิพลของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความสะดวกในการ

เดินทาง ตามลำดับ และเมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ อายุ สถานภาพการเป็นนักศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยสนใจในการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ด้านเจตคติต่อวิชาชีพเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา มีระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.01

การเปรียบเทียบเหตุผลใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทค พบว่า

นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความแตกต่างกันในด้านเหตุผลใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เมื่อทดสอบค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.007 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ว่า นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความแตกต่างกันในด้านเหตุผลใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ภายใต้การศึกษาวิจัยเหตุผลใจในการเลือกศึกษาต่อระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงฯ ดังกล่าว มีความสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายวิชาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก ผลการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายวิชาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับปัจจัยด้านรายได้ของผู้ปกครองนักเรียน ด้านอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน และแรงจูงใจของนักเรียน ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล : ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างความคิดเห็นต่อเหตุผลใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 1.00 จะมีเหตุผลใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงมากกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ย 1.01 – 2.00 และ 2.01 – 3.01

-นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านอาชีพบิดามารดามีความแตกต่างกันในด้านเหตุผลใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เมื่อทดสอบค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.019 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ว่า นักศึกษา ที่แตกต่างกันในด้านอาชีพบิดามารดา มีความแตกต่างกันในด้านเหตุผลใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ภายใต้การศึกษาวิจัยเหตุผลใจในการเลือกศึกษาต่อระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงฯ ดังกล่าว มีความสอดคล้องกับสำนักงานศึกษาธิการภาค 10.(2557) การศึกษาวิจัยการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดภูเก็ต พบว่า จากการทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงเลือกศึกษาต่อสายอาชีพมากกว่าเพศชาย และผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ส่งผลให้นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพมากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล : การวิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างความคิดเห็นต่อเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงกับอาชีพปิตามารดา พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้ที่อาชีพปิตามารดาเป็นรัฐวิสาหกิจ จะมีเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงมากกว่าผู้ที่มิอาชีพปิตามารดาเป็นธุรกิจเอกชน และผู้ที่มีอาชีพอื่นๆ จะมีมูลเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงมากกว่าผู้ที่มิอาชีพปิตามารดาเป็นรับราชการและธุรกิจเอกชน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะแนวทางส่งเสริมเหตุจูงใจการเลือกศึกษาต่อระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของ นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ มีดังนี้

1. เหตุจูงใจการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ด้านเจตคติต่อวิชาชีพเป็นด้านที่นักศึกษาเห็นว่ามีส่วนต่อการเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษามากที่สุด(ค่าเฉลี่ย 4.01) เป็นที่น่าสังเกตว่า วิทยาลัยในเครือไทย-เทศ ได้จัดวิชาชีพสนองตอบตรงความต้องการของผู้เรียน และนักศึกษาคาดหวังว่า เมื่อจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสามารถศึกษาต่อได้(ค่าเฉลี่ย 4.13) และสามารถประกอบอาชีพได้(ค่าเฉลี่ย 4.00) ดังนั้น แผนการพัฒนาการศึกษาของวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ ที่มุ่งสร้างคุณภาพในการผลิตกำลังคน ตั้งแต่ระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ และระดับเทคโนโลยีให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ความต้องการของตลาดแรงงาน และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี น่าจะยึดเป็นแนวทางการพัฒนาการศึกษาอย่างต่อเนื่องต่อไป และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดหลักสูตรที่สนองตอบตลาดแรงงานในระดับประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)

2. ประเด็นทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่สนใจเข้าศึกษาต่อ นั้น เป็นผู้ที่มีการเฉลี่ยน้อยกว่า 1.00 ทั้งนี้หากพิจารณาในมิติความคาดหวังในการจบการศึกษาประกอบกัน ทำให้กลุ่มวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ จำเป็นต้องส่งเสริมนโยบายด้านการศึกษา และมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนและเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะจะสามารถส่งเสริมด้านเจตคติต่อวิชาชีพของวิทยาลัยโดยตรง

3. วิชาชีพที่เป็นที่ต้องการสำหรับตลาดแรงงาน และเป็นสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/คอมพิวเตอร์สารสนเทศ/คอมพิวเตอร์ และสาขาการบัญชี เป็นต้น น่าจะเป็นสาขาวิชาที่วิทยาลัยควรต้องขยายการดำเนินการในด้านหลักสูตรและแนวทางการพัฒนา เช่น ควรดำเนินการเพิ่มจำนวนรับนักศึกษา จัดสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยและเพียงพอ เพื่อมุ่งพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเท่านั้น รวมถึงการมุ่งเน้นไปที่โอกาสในการประกอบอาชีพอีกด้วย

4. นักศึกษามีความเห็นเห็นว่าสาขาที่เลือกเรียนเป็นสาขาที่ทันสมัย (ค่าเฉลี่ย 4.02) แต่นักศึกษาก็มีความเห็นต่อจำนวนครูผู้สอนเพียงพอต่อการเรียนการสอน และมีการพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรึกษาด้านการเรียน (ค่าเฉลี่ย 3.64) และ ด้านการจัดการเรียนการสอนไม่สูงมาก(ค่าเฉลี่ย 3.72) ซึ่งประเด็นนี้ วิทยาลัยน่าจะต้องให้ความสำคัญและศึกษาในรายละเอียดแต่ละสาขาวิชาว่า มีจำนวนผู้สอนขาดหรือเกินในสาขาใด เพื่อจัดอัตราครูผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณเท่านั้น ทำให้ขาดการขยายความในเนื้อหาความต้องการส่วนบุคคล สำหรับปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบเหตุปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อฯ จึงควรดำเนินการดำเนินงานวิจัยเชิงคุณภาพร่วมด้วย จะทำให้การศึกษามีเนื้อหา และขอบเขตที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. การศึกษาวิจัยควรศึกษาปัจจัยด้านความต้องการของตลาดแรงงาน โดยปัจจัยนี้มีความสอดคล้องกับความต้องการในการศึกษาต่อ เพราะกลุ่มตัวอย่างมีแนวคิดที่ เมื่อจบการศึกษาจะต้องมีงานทำ หรือ มีตลาดแรงงานรองรับทันที

เอกสารอ้างอิง

กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์. (2558) “วารสารวิจัยนวัตกรรมการศึกษา”. [ระบบออนไลน์].

<http://www.edtech.edu.ku.ac.th/pdf/e-journal/วารสารวิจัยปีที่-2-ฉบับที่1.pdf>. (30 เมษายน 2559)

กัญมณู เกื้อนเหมือน. (2550). ปัจจัยเชิงจิตในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา.

จันทร์เจ้า สุกรุ่งเจริญและนภดล ยุทธสุขประเสริฐ .ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตร.

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชีมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

ภาณุวัฒน์ คงแสง(2556) .ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายวิชาชีพของนักเรียน

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ภาวิธ ทองโรจน์. (2552). สถานสถาบันอุดมศึกษากับพัฒนาอุดมศึกษา. อนุสารอุดมศึกษา, ปีที่ 35

รุจภา แพ่งเกสร .ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

กรุงเทพฯ

วารสารเทคโนโลยีภาคใต้. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง กระบี่และสุราษฎร์ธานี

สำนักงานศึกษาธิการภาค 10.(2557) “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดภูเก็ต”